

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/367

z dnia 1 marca 2017 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 i kończące dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2 i ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła w grudniu 2013 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1238/2013 ⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) ostateczne cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw), objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39) i pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („środki pierwotne”). Środki przybrały formę cła ad valorem na poziomie od 27,3 % do 64,9 %.
- (2) W pierwotnym dochodzeniu Chińska Izba Gospodarcza ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) przedstawiła Komisji w imieniu grupy producentów eksportujących zobowiązanie cenowe. Decyzją 2013/423/UE ⁽³⁾ Komisja przyjęła to zobowiązanie cenowe w odniesieniu do tymczasowego cła antydumpingowego. W następstwie powiadomienia o zmienionej wersji zobowiązania cenowego przez grupę producentów eksportujących wraz z CCCME, Komisja potwierdziła decyzją wykonawczą 2013/707/UE ⁽⁴⁾ przyjęcie zmienionego zobowiązania cenowego („zobowiązanie”) na okres obowiązywania środków ostatecznych. Od tamtej pory Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/657/UE ⁽⁵⁾, w której wyjaśniła wdrażanie zobowiązania. Przyjęła również pięć rozporządzeń w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do kilku producentów eksportujących ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2013/423/UE z dnia 2 sierpnia 2013 r. przyjmująca zobowiązanie złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 26).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/707/UE z dnia 4 grudnia 2013 r. potwierdzająca przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 214).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/657/UE z dnia 10 września 2014 r. przyjmująca wniosek złożony przez grupę producentów eksportujących wraz z Chińską Izbą Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych w sprawie wyjaśnień dotyczących realizacji zobowiązania, o którym mowa w decyzji wykonawczej 2013/707/UE (Dz.U. L 270 z 11.9.2014, s. 6).

⁽⁶⁾ Rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) 2015/1403 (Dz.U. L 218 z 19.8.2015, s. 1), (UE) 2015/2018 (Dz.U. L 295 z 12.11.2015, s. 23), (UE) 2016/115 (Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 47), (UE) 2016/1045 (Dz.U. L 170 z 29.6.2016, s. 5) oraz (UE) 2016/1998 (Dz.U. L 308 z 16.11.2016, s. 8) w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do kilku producentów eksportujących.

- (3) Dnia 5 maja 2015 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych stosowanych względem przywozu produktu objętego przeglądem⁽⁷⁾. Przegląd był ograniczony w swoim zakresie do poziomu referencyjnego wykorzystywanego jako wartość odniesienia dla mechanizmu dostosowywania ceny określonego w treści wspomnianego powyżej zobowiązania. Został on zakończony w styczniu 2016 r. na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/12⁽⁸⁾.
- (4) W dniu 28 maja 2015 r. Komisja wszczęła dochodzenia w sprawie obejścia środków dotyczące możliwego obchodzenia środków antidumpingowych i wyrównawczych na przywóz produktu objętego przeglądem przez przywóz produktu objętego przeglądem wysyłanego z Malezji i Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji i Tajwanu⁽⁹⁾ (10). W konsekwencji środki rozszerzono na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i z Tajwanu, z wyjątkiem kilku rzeczywistych producentów, u których nie stwierdzono obchodzenia środków⁽¹¹⁾.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (5) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽¹²⁾ środków pierwotnych Komisja otrzymała w dniu 4 września 2015 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez EU ProSun w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) i został poparty przez producentów unijnych, których całkowita produkcja stanowi ponad 50 % łącznej produkcji produktu podobnego tej części przemysłu unijnego, która wyraża poparcie lub sprzeciw w stosunku do wniosku.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego

- (6) W dniu 5 grudnia 2015 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia środków antidumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu do Unii modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z ChRL („państwo, którego dotyczy postępowanie”) i opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽¹³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia”).
- (7) W tym samym dniu Komisja wszczęła z urzędu częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ograniczający się do sprawdzenia, czy w interesie Unii leży utrzymanie obowiązujących obecnie środków mających zastosowanie w odniesieniu do ogniw w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego⁽¹⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu okresowego”).

(7) Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 147 z 5.5.2015, s. 4).

(8) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/12 z dnia 6 stycznia 2016 r. kończące częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 4 z 7.1.2016, s. 1).

(9) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/833 z dnia 28 maja 2015 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antidumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1238/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej poprzez przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji lub Tajwanu, oraz poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 132 z 29.5.2015, s. 60).

(10) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/832 z dnia 28 maja 2015 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1239/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej poprzez przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji lub Tajwanu, oraz poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 132 z 29.5.2015, s. 53).

(11) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/185 z dnia 11 lutego 2016 r. rozszerzające ostatecznie cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (UE) nr 1238/2013 na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 76).

(12) Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych (Dz.U. C 137 z 25.4.2015, s. 29).

(13) Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 8).

(14) Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 33).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (8) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”). Te same okresy zostały wykorzystane podczas częściowego przeglądu okresowego.

1.5. Zainteresowane strony

- (9) W zawiadomieniach o wszczęciu przeglądu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniach. Ponadto Komisja poinformowała wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i władze ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzeń i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nich udziału.
- (10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzeń oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać Stany Zjednoczone Ameryki („USA”) i Indie, a także Japonię, Malezję, Koreę Południową i Tajwan jako państwa trzecie o gospodarce rynkowej w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja poinformowała znanych producentów w tych krajach na temat dochodzeń i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nich udziału.

1.6. Kontrola wrywkowa

- (12) W zawiadomieniach o wszczęciu przeglądu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby chińskich producentów eksportujących (w odniesieniu do przeglądu wygaśnięcia), producentów unijnych i importerów niepowiązanych w Unii (w odniesieniu do zarówno do przeglądu wygaśnięcia, jak i przeglądu okresowego) zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (13) W zawiadomieniach o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży UE przy uwzględnieniu wielkości produkcji i położenia geograficznego, którą to próbę można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Próba obejmowała sześciu producentów unijnych w przypadku modułów i trzech w przypadku ogniw. Do wstępnie wybranej próby włączono zarówno producentów zintegrowanych, jak i niezintegrowanych pionowo. Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie tej próby. Wszystkie wstępnie wybrane przedsiębiorstwa wyraziły zgodę na włączenie ich do wstępnie wybranej próby.
- (14) Kilka zainteresowanych stron zgłosiło uwagi na temat proponowanej próby. Odniosły się one krytycznie do faktu, że nazwy i położenie geograficzne kilku producentów unijnych potraktowano jako poufne, co uniemożliwiło przedstawienie uwag dotyczących udziału wybranych producentów w całkowitej wielkości produkcji i sprzedaży przemysłu unijnego.
- (15) Komisja przypomniała, że wszyscy producenci unijni objęci próbą, z wyjątkiem SolarWorld, WARIS Srl („Waris”) i Sillia VL („Sillia”), zwrócili się na etapie wszczęcia przeglądu o poufne traktowanie ich nazw. Komisja przychyliła się do tych wniosków, zwróciła się do nich jednak o potwierdzenie chęci pozostania anonimowymi przez cały okres objęty dochodzeniami przeglądownymi oraz o przedstawienie właściwego uzasadnienia ich wniosku. Wszystkie przedsiębiorstwa, o których mowa, poza jednym, potwierdziły swój wstępny wniosek i przedstawiły uzasadnienie swoich wniosków. Przedsiębiorstwa wskazały w szczególności, że obawiają się utraty działalności gospodarczej w ChRL lub dostaw surowców i komponentów pochodzących z ChRL. Powody te uznano za uzasadnione. Komisja zdecydowała zatem przyjąć ich wnioski o anonimowość i odrzucić wnioski zainteresowanych stron o wyjawienie tożsamości i położenia geograficznego producentów unijnych objętych próbą. Spośród anonimowych przedsiębiorstw jedynie Jabil Assembly Poland sp. z o.o. („Jabil”) wyraziło zgodę na ujawnienie jego nazwy w ostatecznej próbie.

- (16) Jeden z producentów eksportujących argumentował, że Komisja nie zdefiniowała przemysłu unijnego przed dokonaniem wstępnego wyboru próby tego przemysłu. Nie mógł on zatem przedstawić uwag co do tego, czy próba jest reprezentatywna. Ponadto niektórzy spośród wybranych producentów unijnych, jak np. SolarWorld, są zintegrowani pionowo, gdyż wytwarzają ogniwa, które są wykorzystywane głównie do produkcji ich własnych modułów. Istnieje w związku z tym ryzyko, że wytwarzanie tego samego produktu, czyli modułów, policzono podwójnie.
- (17) Z zawiadomień o wszczęciu przeglądu wynika, że „przemysł unijny” odnosi się do wszystkich producentów unijnych modułów i głównych komponentów (tj. ogniw). Ponadto przemysł unijny zdefiniowano już jasno w ramach pierwotnego dochodzenia. Wreszcie, produkcję ogniw na użytek własny odliczono już podczas badania pozycji i reprezentatywności przemysłu unijnego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (18) Kilka innych zainteresowanych stron argumentowało, że Komisja nie powinna była włączać do próby przedsiębiorstw Waris i Sillia, gdyż są one małymi producentami unijnymi modułów. Mają one zatem bardzo specyficzny model biznesowy, który nie jest reprezentatywny. Komisja powinna była raczej włączyć duże i średnie przedsiębiorstwa, takie jak Jabil.
- (19) Komisja odrzuciła ten argument, gdyż włączyła ona do próby znaczną liczbę dużych i średnich producentów modułów. Włączenie do próby Waris i Sillia miało na celu zapewnienie szerszej geograficznej reprezentatywności.
- (20) Po wszczęciu postępowania Komisja musiała wyłączyć z próby przedsiębiorstwo Sillia z powodu braku współpracy. W rezultacie pozostali producenci unijni objęci próbą stanowili 38,8 % całkowitej sprzedaży UE i 55 % całkowitej unijnej produkcji modułów. W odniesieniu do ogniw stanowili oni 76,6 % całkowitej wielkości sprzedaży UE i 77 % całkowitej unijnej produkcji. Dlatego też próbę nadal można było uznać za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

1.6.2. Kontrola wrywkowa importerów

- (21) Aby podjąć decyzję co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniach o wszczęciu przeglądu.
- (22) Dwóch importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.

1.6.3. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących

- (23) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących, w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia przewidziano kontrole wrywkowe w celu stwierdzenia dumpingu, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby zdecydować, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Skonsultowano się również z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (24) 81 producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie (często połączonych w grupy kilku przedsiębiorstw), przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech grup na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, jaką to wielkość można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Wszystkie trzy grupy dokonywały wywozu modułów do UE, przy czym jedna z nich dokonywała również wywozu ogniw. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą oraz z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.
- (25) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że próba producentów eksportujących jest nieodpowiednia, ponieważ istotnie różni się od próby producentów unijnych pod względem produkcji i mocy produkcyjnych przedsiębiorstw objętych próbą.

- (26) Jak wyjaśniono w motywie 24, Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to liczbę można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego zastosowana próba ma być statystycznie reprezentatywna w oparciu o informacje dostępne w momencie doboru próby albo obejmować największą reprezentatywną wielkość produkcji, sprzedaży lub wywozu, którą można rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. W związku z tym próba producentów eksportujących ma być reprezentatywna dla producentów eksportujących, a nie ich odpowiedników w Unii. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości próba producentów eksportujących nie musi odzwierciedlać próby producentów unijnych ⁽¹⁵⁾. Argument ten został zatem odrzucony.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (27) Komisja przesłała kwestionariusze do trzech objętych próbą producentów eksportujących w ChRL, dziewięciu producentów unijnych oraz ponad 100 innych zainteresowanych stron, np. niepowiązanych importerów oraz przedsiębiorstw na rynku wyższego i niższego szczebla, które zgłosiły się w terminach określonych w zawiadomieniach o wszczęciu.
- (28) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne w celu stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących zainteresowanych stron:

Producenci unijni

- SolarWorld Group, Bonn, Niemcy,
- Jabil, Kwidzyn, Polska,
- WARIS S.r.l., Borgo Chiese, Włochy,
- dwóch anonimowych producentów modułów i dwóch anonimowych producentów ogniw.

Importerzy

- IBC Solar AG, Niemcy,
- BayWa r.e. Solar Energy Systems GmbH, Niemcy.

Podmioty działające na rynku wyższego szczebla

- Wacker Chemie AG, Niemcy.

Producenci eksportujący w ChRL:

- Chint Solar, Hangzhou,
- Jinko Solar, Shanghai i Shangrao,
- Trina Solar, Changzhou.

Producenci w państwie analogicznym

- Sunengine Corporation, Hukou, Tajwan.

1.8. Ujawnianie informacji

- (29) W dniu 20 grudnia 2016 r. Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom podstawowe fakty i informacje, na podstawie których zamierzała utrzymać w mocy obowiązujące środki antydumpingowe i wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Komisja przeanalizowała uwagi zgłoszone

⁽¹⁵⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 września 2015 r. w sprawie C-687/13 Fliesen-Zentrum przeciwko Hauptzollamt (orzeczenie w trybie prejudycjalnym), motywy 87–90.

przez zainteresowane strony oraz wzięła je pod uwagę w stosownych przypadkach. Po ujawnieniu ustaleń Chińska Izba Gospodarcza, Wacker, SolarPower Europe („SPE”) i (Solar Alliance for Europe („SAFE”) wniosły o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu i uzyskały taką możliwość.

- (30) Gdy komitet, o którym mowa w motywie 379, nie wydał opinii, Komisja ujawniła zamiar ograniczenia okresu, przez który będą obowiązywały środki, z 24 miesięcy do 18 miesięcy. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do tej kwestii.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (31) Produktem objętym postępowaniem są modułów lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów) („produkt objęty przeglądem” lub „produkt objęty postępowaniem”), objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), pochodzące lub wysyłane z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT.
- (32) Z definicji produktu objętego przeglądem wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
 - cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,
 - produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego,
 - moduły lub panele o napięciu wyjściowym nieprzekraczającym 50 V prądu stałego oraz mocy wyjściowej nieprzekraczającej 50 W, wyłącznie jako urządzenia do bezpośredniego ładowania akumulatorów w systemach o tej samej charakterystyce napięcia i mocy.
- (33) Moduły i ogniwa fotowoltaiczne przetwarzają światło słoneczne na energię elektryczną. Proces przemiany następuje w ogniwach, które absorbują światło i przetwarzają je na energię elektryczną za pomocą krzemu krystalicznego.

2.2. Produkt podobny

- (34) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany w ChRL i sprzedawany w Unii,
 - produkt wytwarzany w ChRL i sprzedawany na innych rynkach,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Tajwanu, który posłużył jako państwo analogiczne, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (35) Komisja zdecydowała, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Uwagi wstępne

- (36) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy obecnie ma miejsce dumping i czy ewentualne wygaśnięcie środków mających zastosowanie do przywozu z ChRL mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.2. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

3.2.1. Państwo analogiczne

- (37) Jako że ChRL jest uważana za państwo nieposiadające gospodarki rynkowej, wartość normalna została określona na podstawie ceny na rynku państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W tym celu należało dokonać wyboru państwa analogicznego.
- (38) W pierwotnym dochodzeniu państwem analogicznym były Indie. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać USA i Indie (zgodnie z prośbą wnioskodawcy), a także Japonię, Malezję, Koreę Południową i Tajwan jako potencjalne państwa analogiczne.
- (39) Komisja otrzymała uwagi na temat wyboru państwa analogicznego od sześciu zainteresowanych stron. Każda z nich poparła Tajwan. Jedną z nich poparła Koreę Południową jako rozwiązanie alternatywne. Równocześnie wszystkie sprzeciwiły się wykorzystaniu USA ze względu na obowiązujące środki ochrony handlu oraz zakłócenia spowodowane przez krajowe subsydia. Trzy strony sprzeciwiły się także wykorzystaniu Indii ze względu na niewydajność krajowej produkcji tego państwa.
- (40) Po skontaktowaniu się ze wszystkimi znanymi producentami produktu podobnego we wszystkich potencjalnych państwach analogicznych Komisja zapewniła współpracę z jednym producentem na Tajwanie i jednym w USA. Współpracujący producent z Tajwanu produkował głównie ogniwa, ale sprzedawał zarówno moduły, jak i ogniwa. Większość modułów sprzedawanych przez tego producenta była produkowana przez osoby trzecie na podstawie umowy o przerób, zgodnie z którą osoba trzecia otrzymuje ogniwa i wynagrodzenie za pracę nakładczą, a dostarcza moduły. Niektóre moduły były po prostu zakupione od osób trzecich, którym producent współpracujący będzie sprzedawał ogniwa. Wszystkie te moduły były następnie sprzedawane pod marką producenta współpracującego. Współpracujący producent z USA jest powiązany z dużym producentem unijnym, SolarWorld, i wytwarzał zarówno ogniwa, jak i moduły, jednak na rynku krajowym sprzedawał wyłącznie moduły.
- (41) Zarówno rynek tajwański, jak i amerykański, wydają się być konkurencyjne – funkcjonuje na nich kilku producentów krajowych i występuje znaczny przywóz z zagranicy. Jednakże rynek paneli słonecznych w USA jest chroniony przez cła antydumpingowe i wyrównawcze na przywóz z Chin i cła antydumpingowe na przywóz z Tajwanu. Tajwan nie dysponuje takimi środkami.
- (42) Jako że producent współpracujący w USA nie sprzedawał ogniwa na rynku krajowym w ODP i, w przeciwieństwie do rynku USA, rynek na Tajwanie nie jest chroniony środkami ochrony handlu, Komisja uznała Tajwan za bardziej odpowiednie państwo trzecie o gospodarce rynkowej.
- (43) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwie zainteresowane strony stwierdziły, że Komisja wybrała niewłaściwego producenta z państwa analogicznego, ponieważ wytwarza on mniejsze ilości ogniwa niż producenci eksportujący, a jego moduły produkowane są przez osoby trzecie na podstawie umowy o przerób.
- (44) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja nie dokonuje wyboru producentów z państwa analogicznego. Wybiera natomiast państwa trzecie o gospodarce rynkowej. Mimo szeroko zakrojonych starań Komisji, aby zapewnić szeroką współpracę we wszystkich potencjalnych państwach analogicznych, tylko jeden producent z Tajwanu współpracował w dochodzeniu. Ponadto producent ten był również jedynym producentem współpracującym w całym dochodzeniu, który sprzedawał zarówno moduły, jak i ogniwa. Ponadto współpracujący tajwański producent prowadzi działalność w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, którego wybór jako państwa analogicznego został poparty w tym przypadku przez wszystkie strony, które przedstawiły swoje uwagi w tej kwestii, w tym jedną z dwóch stron, które podniosły ten zarzut. W związku z tym argument ten został odrzucony, ponieważ nie było alternatywy, a wybór był, w świetle okoliczności sprawy, właściwy.

3.2.2. Wartość normalna

- (45) Informacje otrzymane od współpracującego producenta w państwie analogicznym wykorzystano jako podstawę do ustalenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (46) Komisja przeanalizowała w pierwszej kolejności, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej w przypadku producenta z państwa analogicznego jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z tym przepisem sprzedaż krajowa jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego producenta i produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej każdego z eksportujących producentów produktu objętego postępowaniem do Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W przypadku reprezentatywnej sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym ceny sprzedaży krajowej z zyskiem wykorzystywano jako wartość normalną. W przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym nie była reprezentatywna, wartość normalna była konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy produkt podobny nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach, Komisja postanowiła nie stosować ostatniego zdania art. 2 ust. 2, ponieważ reprezentatywna sprzedaż w przeliczeniu na przedsiębiorstwo wyniosła poniżej 1 %, która to wartość jest zbyt mała, aby mogła być reprezentatywna w rozumieniu tego przepisu.
- (47) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta z państwa analogicznego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracującego producenta z państwa analogicznego przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta z państwa analogicznego z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (48) W przypadku rodzajów produktu sprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu transakcji, których przedmiotem były te rodzaje produktu, dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (między 2 % a 5 %) oraz zysk (między 1,5 % a 6 %) z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.
- (49) W następstwie ujawnienia ustaleń jedna zainteresowana strona twierdziła, że przy konstruowaniu wartości normalnej Komisja nie wzięła pod uwagę korzyści w zakresie kosztów strukturalnych chińskich przedsiębiorstw tzw. kategorii „Tier 1”⁽¹⁶⁾. Według tej strony z tego względu należało odjąć 22 % kosztów produkcji. Ta sama strona sprzeciwiła się również skonstruowaniu przez Komisję wartości normalnej poprzez dodanie wydatków z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku do kosztów produkcji. Zdaniem tej strony jest to podwójne liczenie, jako że każde wynagrodzenie za pracę nakładczą obejmuje już część wydatków z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (50) Inna zainteresowana strona twierdziła, że Komisji nie udało się przedstawić zestawienia z podziałem na wielkość i reprezentatywność produkcji i sprzedaży ogniw wytwarzanych przez producenta z państwa analogicznego i modułów produkowanych w ramach umowy o przerób. Według strony Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób obliczono koszty produkcji modułów wytworzonych w ramach umowy o przerób. To samo przedsiębiorstwo zwróciło się do Komisji o dostarczenie dodatkowych informacji na temat obliczania skonstruowanej wartości normalnej zarówno w odniesieniu do ogniw, jak i do modułów. Ponadto Komisja powinna przedstawić szczegółowe informacje na temat struktury kosztów partnera w umowie o przerób oraz jego wielkości w celu ustalenia, czy mógł on w wystarczającym stopniu wykorzystać efekt skali i czy wynagrodzenie za pracę nakładczą dla podmiotu ją wykonującego było reprezentatywne. Komisja powinna również ocenić reprezentatywność wynagrodzenia za pracę nakładczą wypłacanego przez producenta z państwa analogicznego, porównując je z wynagrodzeniem za pracę nakładczą, które Jabil otrzymał za tę samą usługę w Unii.

⁽¹⁶⁾ Bloomberg New Energy Finance („BNEF”) definiuje przedsiębiorstwa w kategorii Tier 1 jako „głównych” lub „akceptowanych przez banki” dostawców modułów fotowoltaicznych. „Możliwość pozyskania finansowania bankowego” – to, czy projekty, w których wykorzystywana jest energia słoneczna, mają szansę uzyskania od banków finansowania długu bez regresu – jest kluczowym kryterium dla tej klasyfikacji. Banki, a także ich dostawcy staranności technicznej, wyjątkowo niechętnie ujawniają swoje wykazy akceptowalnych produktów. Bloomberg New Energy Finance opiera zatem swoje kryteria na tym, jakie umowy zostały zawarte w przeszłości, wykorzystując swoją bazę danych. W celu uzyskania dodatkowych informacji zob. dokument BNEF PV Module Maker Tiering System z 4 listopada 2016 r., dostępny pod adresem https://data.bloomberglp.com/bnef/sites/4/2012/12/bnef_2012-12-03_PVModuleTiering.pdf, ostatnio otwarty w dniu 7.11.2016 r.

- (51) Jak wspomniano powyżej, gdy konstruowanie wartości normalnej było konieczne, wartość normalna została skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego (tj. kosztów produkcji w kraju pochodzenia powiększonych o wydatki z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk). Domniemane korzyści wynikające z niższych kosztów chińskich przedsiębiorstw należących do kategorii Tier 1 nie są brane pod uwagę w tym dochodzeniu, ponieważ brak jest podstaw do podjęcia takiego działania na mocy rozporządzenia podstawowego. Ponadto nie wyjaśniono w przedmiotowym oświadczeniu, w jaki sposób zainteresowana strona obliczyła wielkość 22 %. Komisja nie zgodziła się również, że dodanie wydatków z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku prowadzi do podwójnego liczenia. Cena jakiegokolwiek sprzedawanego surowca lub jakiegokolwiek usługi świadczonej w warunkach gospodarki rynkowej będzie obejmować część wydatków z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku dostawcy. W związku z powyższym argument ten jest sprzeczny ze sposobem, w jaki powinna być konstruowana wartość normalna zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Jak wspomniano powyżej, reprezentatywność sprzedaży krajowej producenta z państwa analogicznego została oceniona przez Komisję. Jednakże szczegółowe wyniki tego badania oraz wielkości produkcji i sprzedaży nie mogą zostać ujawnione, ponieważ stanowią one poufną informację handlową tego producenta. Koszty produkcji modułów wytworzonych w ramach umowy o przerób składały się z kosztu produkcji ogniwo stosowanych w modułach i wynagrodzenia za pracę nakładczą. Co się tyczy dalszych szczegółów dotyczących obliczania skonstruowanej wartości normalnej ogniwo i modułów, Komisja zauważyła, że jest to poufna informacja handlowa. Ponadto niektóre z tych szczegółowych informacji, takie jak struktura kosztów wykonawców pracy nakładczej, nie tylko jest poufna, ale również niedostępna dla Komisji i producenta z państwa analogicznego. W odniesieniu do tego wniosku nie sposób przecenić faktu, że zainteresowana strona nie kwestionuje wyboru Tajwanu jako odpowiedniego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej. W istocie w swoich poprzednich uwagach zainteresowana strona pochwaliła ten wybór, odrzucając przy tym USA i Indie jako właściwe państwa analogiczne. Nie ma przesłanek ani argumentów wysuwanych przez żadną z zainteresowanych stron, by uważać, że usługodawcy producenta z państwa analogicznego w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej nie postępują zgodnie z mechanizmami rynkowymi.
- (53) W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

3.2.3. Cena eksportowa

- (54) Komisja ustaliła najpierw cenę eksportową na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów w Unii lub w oparciu o ceny odsprzedaży, w przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był sprzedawany w Unii za pośrednictwem powiązanych importerów.
- (55) Aby zbadać, czy ceny eksportowe stosowane wobec Unii były wiarygodne, przy uwzględnieniu istnienia zobowiązań, ceny te zostały przeanalizowane w związku z minimalną ceną importową („MCI”) zawartą w zobowiązaniu. Było to w istocie niezbędne, aby stwierdzić, czy cena eksportowa stosowana wobec Unii została określona na pewnym poziomie głównie z powodu MCI zawartej w zobowiązaniu, a zatem czy była ona wiarygodna. W tym względzie Komisja rozpatrzyła, w oparciu o średnią ważoną na poziomie każdego producenta eksportującego objętego próbą, czy cena eksportowa stosowana wobec Unii była znacznie wyższa od MCI. Komisja zbadała również, w jaki sposób ta cena odnosi się do cen stosowanych w wywozie do państw trzecich.
- (56) W przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych próbą, ceny eksportowe do Unii były w ujęciu średnim na poziomie MCI. Ponadto ich cena eksportowa stosowana wobec Unii była znacznie wyższa od cen eksportowych stosowanych wobec państw trzecich. W związku z tym zobowiązanie miało znaczący wpływ na cenę eksportową w wywozie do Unii i, co za tym idzie, jest niewiarygodne.
- (57) W następstwie ujawnienia ustaleń jedna zainteresowana strona argumentowała, że ustalenie to potwierdza, że MCI służy jako ogólny punkt odniesienia dla cen na rynku unijnym, a co za tym idzie, określa poziom cen wszystkich modułów sprzedawanych w Unii, bez względu na to, gdzie zostały wyprodukowane.
- (58) Komisja nie dostrzegła tego związku. Fakt, że producenci eksportujący objęci próbą, z uwagi na to, że byli przedmiotem warunków zobowiązania, nie byli w stanie prowadzić sprzedaży po cenach niższych od MCI, nie uniemożliwia tego innym producentom eksportującym zarówno z ChRL, jak i z pozostałych państw trzecich, jeżeli jest to wykonalne z ekonomicznego punktu widzenia. Ponadto MCI nie może służyć jako punkt odniesienia również dlatego, że jest chroniona tajemnicą handlową. Argument ten został zatem odrzucony.
- (59) W sytuacji braku wiarygodnej ceny eksportowej w odniesieniu do tych chińskich producentów eksportujących, wynikającej z istnienia w tym przypadku zobowiązania, Komisja rozważyła inną metodykę w celu ustalenia ceny eksportowej. Biorąc pod uwagę fakt, że objęci próbą producenci eksportujący sprzedawali panele słoneczne na

rynku światowym, Komisja zastosowała jednostkowe ceny wywozu paneli słonecznych sprzedawanych na największych rynkach eksportowych poza UE (Chile, Indie, Japonia i Singapur, w zależności od producenta eksportującego) stosowane przez producentów eksportujących objętych próbą, w przypadku gdy te ceny sprzedaży nie zawierały ceł stanowiących środki ochrony handlu. Indie stosowały środki ochrony handlu, ale Komisja była w stanie wykorzystywać dane od producentów eksportujących, którzy nie płacili tych ceł, z przyczyn określonych poniżej w motywie 60. Po ujawnieniu ustaleń okazało się, że cła te nie obowiązywały już w ODP (zob. motywy 86 poniżej).

- (60) Jeżeli producenci eksportujący dokonują wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do klientów niezależnych w państwie trzecim, jednostkową ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do odpowiedniego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (61) W przypadku gdy producenci eksportujący dokonują wywozu produktu objętego postępowaniem do państwa trzeciego za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer, jednostkowa cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, za którą produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany klientom niezależnym w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku, na podstawie danych dostarczonych przez producentów eksportujących objętych próbą i zweryfikowanych przez Komisję Europejską, dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (między 0,05 % a 9 %, w zależności od danych przekazanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo i zweryfikowanych w odniesieniu do niego), a także osiągniętych zysków (między 1 % a 3 %, w zależności od danych zgłoszonych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo i zweryfikowanych w odniesieniu do niego). W tym przypadku transakcje sprzedaży uwzględniające cła antydumpingowe lub wyrównawcze zostały pominięte, ponieważ nie są wiarygodnym wskaźnikiem zastępczym dla ceny w przypadku braku środków. W związku z tym transakcje z uiszczonym celem w Stanach Zjednoczonych Ameryki zostały wyłączone, gdyż znakomita większość tych transakcji została przeprowadzona za pośrednictwem powiązanych importerów.
- (62) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że przy konstruowaniu ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 Komisja błędnie dokonała korekty w związku z wydatkami z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powiązanych przedsiębiorstw handlowych w ChRL i w Hong Kongu.
- (63) Ta sama zainteresowana strona zauważyła, że niektóre dodatki mogły być podwójnie naliczone, gdy dodano koszty sprzedaży bezpośredniej (ponieważ zostały już one uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych). Strona wskazała również, że jej poziom dumpingu w porównaniu z jej poziomem podcięcia cenowego może wskazywać na pewne błędy w obliczeniach.
- (64) Komisja zaakceptowała te argumenty. Odpowiedniego dostosowania wobec przedsiębiorstw handlowych w ChRL i w Hongkongu dokonano na podstawie art. 2 ust. 10 ppkt (i), a nie na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Komisja skorygowała również swoje obliczenia w celu uniknięcia podwójnego liczenia niektórych dodatków. Ponadto w następstwie uwag na temat dumpingu i podcięcia cenowego Komisja odkryła błąd pisarski w swoich obliczeniach i skorygowała go. Zmiany w obliczeniach nie mają wpływu na otrzymane wyniki i wnioski. Niemniej jednak strona została poinformowana o zmianach wprowadzonych po przedstawieniu przez nią uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń i umożliwiono jej, w razie potrzeby, ponowne przedstawienie uwag.
- (65) W celu ustalenia ceny eksportowej jednostkową cenę eksportową ustaloną w sposób opisany powyżej pomnożono następnie przez wielkość sprzedaży do Unii w ODP.
- (66) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała wykorzystanie cen eksportowych państw trzecich. Zdaniem tej strony Chile i Singapur mają ograniczoną liczbę instalacji wykorzystujących energię słoneczną i stanowią niewielką część całkowitego wywozu ogniw i modułów z ChRL. Ta sama strona zwróciła się do Komisji o dostarczenie obliczonej ceny eksportowej w rozbiciu na sprzedaż eksportową do każdego państwa i średniej ważonej cen eksportowych dla każdego z czterech państw wywozu, tj. Chile, Indii, Japonii i Singapuru.
- (67) Inna zainteresowana strona argumentowała, że zmienianie metodyki obliczania i wykorzystywanie ceny stosowanej w wywozie do państw trzecich do celów obliczenia ceny eksportowej jest sprzeczne z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z wykładnią Sądu⁽¹⁷⁾.
- (68) Jak wyjaśniono powyżej, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego objętego próbą Komisja wykorzystwała jego największe rynki eksportowe. Chile i Singapur nie stanowią niewielkiego udziału wśród przedmiotowych objętych próbą producentów eksportujących. Jeśli chodzi o dostarczenie obliczonej ceny eksportowej w rozbiciu na sprzedaż eksportową do każdego państwa i średniej ważonej cen eksportowych dla

⁽¹⁷⁾ T-143/06 MTZ Polyfilms przeciwko Radzie, EU:T:2009:441, pkt 38–52.

każdego z przedmiotowych czterech państw wywozu, Komisja zauważa, że informacje te mają charakter poufnych informacji handlowych. Co więcej, informacje te zostały uzyskane od objętych próbą producentów eksportujących. Zostały one następnie zwrócone im w ramach specjalnej procedury ujawnienia, tak by mogli sprawdzić, czy informacje zastosowano prawidłowo w odpowiednich obliczeniach. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących tej kwestii od objętych próbą producentów eksportujących. W celu zilustrowania tej kwestii można podać następujące przedziały: Chile od 12 % do 18 % wywozu odnośnych producentów eksportujących; Indie od 9 % do 15 % wywozu odnośnych producentów eksportujących; Japonia od 12 % do 22 % wywozu producentów eksportujących; oraz Singapur od 40 % do 60 % wywozu producentów eksportujących.

- (69) W odniesieniu do zmiany metodyki, istotnie prawdą jest, że jak wynika z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, co do zasady, metodyka obliczania marginesu dumpingu stosowana w ramach przeglądu musi być taka sama, jak metodyka wykorzystana w pierwotnym dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia środków antydumpingowych. Przepis ten przewiduje jednak wyjątek pozwalający na stosowanie odmiennej metodyki w wypadkach, gdy okoliczności uległy zmianie. Jak wyjaśniono powyżej, zbadano wpływ zobowiązania na ceny eksportowe w wywozie do Unii i stwierdzono, że istnienie MCI sprawiło, że ceny te były niewiarygodne. Zgodnie z art. 11 ust. 9, biorąc pod uwagę, że okoliczności uległy zmianie, Komisja miała prawo do zastosowania metodyki, która różniła się od tej, która została zastosowana w pierwotnym dochodzeniu. W wyroku, na który powołuje się zainteresowana strona, możliwość ta jest wyraźnie przewidziana, ale Rada nie zdecydowała się na niej oprzeć. Wreszcie, podejście Komisji zostało potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości⁽¹⁸⁾.
- (70) W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

3.2.4. Porównanie

- (71) Komisja porównała wartość normalną z cenami eksportowymi paneli słonecznych na największych nienależących do Unii rynkach eksportowych, na których prowadzą sprzedaż objęci próbą producenci eksportujący (Chile, Indie, Japonia i Singapur, w zależności od objętych próbą producentów eksportujących).
- (72) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekt w odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia (między 0,02 % a 7 %, w zależności od danych zgłoszonych i zweryfikowanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo), kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych (między 0 % a 1 %, w zależności od danych zgłoszonych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo i zweryfikowanych w odniesieniu do niego), kosztów kredytu (między 0,05 % a 0,5 %, w zależności od danych zgłoszonych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo i zweryfikowanych w odniesieniu do niego) i opłat bankowych (między 0 % a 0,03 %, w zależności od danych zgłoszonych i zweryfikowanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo).

3.2.5. Margines dumpingu

- (73) W przypadku producentów eksportujących objętych próbą Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego w państwie analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (74) Marginesy dumpingu określone w ten sposób wahają się od 23,5 % do 31,5 %.
- (75) Jak wspomniano w motywie 48 powyżej, zobowiązanie miało znaczący wpływ na cenę eksportową w wywozie do Unii i, co za tym idzie, jest niewiarygodne. Jednakże w trosce o kompletność, Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego w państwie analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem stosowaną wobec Unii. Na tej podstawie margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, został ustalony w ODP w wysokości od 8,9 % do 14,8 %.
- (76) Obliczenia te wykazały dumping w odniesieniu do producentów eksportujących, którzy podczas ODP byli objęci zobowiązaniami. Należy przypomnieć, że MCI w zobowiązaniach nie była oparta na marginesie dumpingu. Tym samym zobowiązania nie usunęły całkowicie dumpingu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.

⁽¹⁸⁾ Sprawa C-374/12 *Valimar przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Varna*, EU:C:2014:2231, pkt 40–49.

- (77) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron, która nie była objętym próbą producentem eksportującym, skarżyła się, iż nie dostarczono dokładnego obliczenia marginesów dumpingu.
- (78) Komisja zwróciła uwagę, że szczegółowe obliczenia zostały dostarczone producentom eksportującym objętym próbą, którzy dostarczyli dane, i zostały przez nich zweryfikowane. Ich ujawnienie stronie trzeciej w stopniu, który wykracza poza uzasadnione streszczenie przedstawione w dokumencie dotyczącym ujawnienia ogólnych ustaleń i w niniejszym rozporządzeniu, stanowiłoby naruszenie mających zastosowanie przepisów w sprawie potrzeby zapewnienia równowagi między tajemnicą handlową a prawami proceduralnymi.

3.3. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu

- (79) Jak omówiono już w motywach od 55 do 59 powyżej, w przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych próbą, ceny eksportowe do Unii były w ujęciu średnim na poziomie MCI. Ponadto ich cena eksportowa stosowana wobec Unii była znacznie wyższa od cen eksportowych stosowanych wobec państw trzecich. W konsekwencji bardzo prawdopodobne jest, iż w przypadku braku zobowiązania cena eksportowa stosowana wobec Unii obniżyłaby się do poziomu cen eksportowych stosowanych wobec państw trzecich. W związku z tym prawdopodobny margines dumpingu, w przypadku braku środków, wyniósłby od 23,5 % do 31,5 %, jak ustalono w motywie 74. Te marginesy dumpingu są znacznie wyższe niż te, które ustalono na podstawie cen eksportowych do Unii podczas ODP (które znajdowały się w przedziale od 400 EUR/kW do 700 EUR/kW za moduły i od 100 EUR/kW do 400 EUR/kW za ogniwa). Jak ustalono w motywie 75, te marginesy dumpingu znajdują się w przedziale od 8,9 % do 14,8 %.
- (80) Analizując, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków, Komisja zbadała również następujące elementy: atrakcyjność rynku unijnego oraz moce produkcyjne i konsumpcję w państwie, którego dotyczy postępowanie.

3.3.1. Atrakcyjność rynku unijnego

- (81) W 2012 r. rynek unijny stanowił nawet 60 % światowej rocznej nowej zainstalowanej mocy. Od tamtego czasu jego znaczenie uległo zmniejszeniu do 14 % w 2015 r., jak wspomniano w motywie 197. Oczekuje się, że w przyszłości jego udział pozostanie znaczący. Prognozy dotyczące wzrostu udziału rynku unijnego w światowej rocznej nowej zainstalowanej mocy są jednak słabe w porównaniu z resztą świata.
- (82) Niemniej jednak Unia pozostaje ważnym rynkiem z ok. 7,2 GW nowej mocy zainstalowanej rocznie w ODP i trzy z jej państw członkowskich (Francja, Niemcy i Zjednoczone Królestwo) znalazły się wśród dziesięciu czołowych rynków modułów fotowoltaicznych w 2015 r.⁽¹⁹⁾ Co więcej, wprowadzenie i wzmocnienie środków ochrony handlu skierowanych przeciwko przywozowi z ChRL przez Kanadę, Indie i USA zmniejszyło atrakcyjność tych rynków dla producentów eksportujących z ChRL, zwiększając w ten sposób atrakcyjność rynku unijnego w przypadku wygaśnięcia środków.
- (83) Chińscy producenci są nadal bardzo zainteresowani rynkiem unijnym. Pomimo wprowadzenia w 2013 r. środków antydumpingowych i wyrównawczych, utrzymali oni silną pozycję na rynku unijnym. Ich udział w rynku modułów spadł z 66 % w 2012 r. do 41 % w ODP, natomiast ich udział w rynku ogniów wzrósł z 7 % w 2012 r. do 16 % w ODP. Odzwierciedla to tendencję, zgodnie z którą coraz większa liczba producentów unijnych ogranicza swoją działalność do segmentu produkcji modułów, kupując ogniwa w państwach trzecich. Tak wytworzone moduły uznawane są za produkty unijne. Odzwierciedla to również tendencję, zgodnie z którą producenci eksportujący, którzy również posiadają zakłady produkcyjne w państwach trzecich innych niż ChRL, wycofują się ze zobowiązania i prowadzą sprzedaż do Unii z tych państw trzecich.
- (84) Ponadto, jak wynika z dochodzenia w sprawie obejścia środków z 2015 r., niektórzy chińscy producenci próbowali uniknąć środków, obchodząc je za pośrednictwem Malezji i Tajwanu, największych z państw trzecich dokonujących przywozu do Unii. Od czasu nałożenia środków wycofano kilka zobowiązań. Wycofania były dobrowolne lub wynikały z naruszenia lub niewykonalności (szczegółowe odniesienia – zob. przypis 6 powyżej).

⁽¹⁹⁾ Ranking pierwszych dziesięciu państw pod względem mocy dodanej w 2015 r.: 1. Chiny (15 GW); 2. Japonia (11 GW); 3. USA (7,3 GW); 4. Zjednoczone Królestwo (3,7 GW); 5. Indie (2 GW); 6. Niemcy (1,5 GW); 7. Korea (1 GW); 8. Australia (900 MW); 9. Francja (879 MW); 10. Kanada (600 MW). Źródło: Global Market Outlook For Solar Power, 2016 – 2020, Solar Power Europe, s. 13–14.

- (85) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że pomimo stosowania tam środków ochrony handlu przeciwko przywózowi z ChRL, USA są atrakcyjnym rynkiem ze względu na zachęty i bardzo wysoki poziom naturalnego promieniowania słonecznego. Ponadto, według tej samej strony, w przeciwieństwie do okoliczności faktycznych przedstawionych powyżej, Indie nie stosują żadnych środków ochrony handlu skierowanych przeciwko przywózowi z ChRL. Co więcej, Indie planują znacznie zwiększyć moc swoich instalacji.
- (86) W odniesieniu do USA Komisja zauważyła, że strona nie przedstawia dowodu, że zachęty całkowicie rekompensują niedogodności, jakie niosą z sobą cła stosowane wobec producentów z ChRL. W istocie Komisja nie twierdziła, że rynek USA jest mało atrakcyjny, lecz że obecność ceł obniżyła jego atrakcyjność. W odniesieniu do Indii zaproponowane cło nie było egzekwowane i zostało zniesione w czerwcu 2014 r. Jednak nawet jeśli w Indiach nie stosuje się ceł, cła w Kanadzie i USA zwiększą atrakcyjność rynku unijnego w przypadku wygaśnięcia środków. Nie sprawi to również, że rynek unijny stanie się nieatrakcyjny, jako że wszystkie pozostałe kwestie opisane powyżej nadal obowiązują.

3.3.2. Moce produkcyjne i konsumpcja w państwie, którego dotyczy postępowanie

- (87) Z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu kontroli wrywkowej wynika, że łączne wolne moce produkcyjne wszystkich producentów eksportujących w ChRL współpracujących w niniejszym dochodzeniu kształtują się na poziomie około 33 %. Same te przedsiębiorstwa dysponowały wolnymi mocami produkcyjnymi w ODP (około 10 GW), dzięki którym możliwe byłoby zaspokojenie potrzeb całego rynku unijnego. Należy zauważyć, że wolne moce produkcyjne największych współpracujących producentów pod względem wielkości są znacznie niższe, ich wykorzystanie mocy produkcyjnych wynosi od 86 % do 97,8 %.
- (88) W następstwie ujawnienia ustaleń jedna zainteresowana strona zakwestionowała te dane, twierdząc, że czterech największych producentów chińskich (Trina, JA Solar, Jinko i Canadian Solar) pracowało przy pełnej zdolności produkcyjnej. Według zainteresowanej strony tych czterech producentów odpowiada za ponad 40 % całkowitego chińskiego wywozu (około 11,2 GW). W związku z tym, aby osiągnąć 43 % wolnych mocy produkcyjnych w 2016 r. wskazane przez Komisję, wszyscy mniejsi producenci musieliby wykorzystywać zaledwie 20 % swoich mocy produkcyjnych. Zainteresowana strona zwróciła się do Komisji o dostarczenie szczegółów obliczenia średniej w wysokości 43 %.
- (89) Komisja w pierwszej kolejności zauważyła, że wolne moce produkcyjne wszystkich producentów eksportujących w ChRL współpracujących w niniejszym dochodzeniu szacuje się na około 33 %, a nie 43 %. Ponadto wyżej przedstawione obliczenia strony oparte są na założeniu, że przedsiębiorstwa Canadian Solar i JA Solar współpracowały w ramach dochodzenia. Tych dwóch producentów nie współpracowało w dochodzeniu. Tym samym ich zdolności produkcyjne i ich wykorzystanie nie są znane Komisji i nie zostały wzięte pod uwagę przy powyższych obliczeniach.
- (90) W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (91) Całkowita chińska zdolność produkcyjna modułów szacowana jest na 96,3 GW/rok w 2015 r. i oczekuje się, że osiągnie 108 GW/rok w roku 2016⁽²⁰⁾. Równocześnie popyt światowy szacowano na 50,6 GW w 2015 r. i przewiduje się, że wzrośnie do 61,7 GW w 2016 r.⁽²¹⁾ W związku z tym całkowite wolne moce produkcyjne chińskich producentów przekraczały zdecydowanie światowy popyt, a mianowicie o 47,5 %, w 2015 r. W 2016 r. przekroczą go o 42,9 %.
- (92) Niektóre strony stwierdziły, że chiński popyt krajowy rósł w ciągu ostatnich kilku lat, osiągając poziom 50 % chińskiej produkcji modułów fotowoltaicznych w pierwszym kwartale 2016 r. Chiny mają mieć ok. 20 GW nowych instalacji rocznie do 2020 r. Jednakże jak wykazano powyżej i dalej rozwinięto w motywach od 186 do 195, nadwyżki mocy produkcyjnych chińskich producentów eksportujących byłyby w stanie zaspokoić całkowite łączne światowe zapotrzebowanie w przyszłości, w tym popyt wszystkich szybko rozwijających się rynków, takich jak same Chiny, Indie, Japonia i Ameryka Południowa.
- (93) Dwie zainteresowane strony zakwestionowały dane dotyczące mocy produkcyjnych w ChRL i globalnego zużycia zastosowane przez Komisję. Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że do pokrycia rosnącego popytu na instalacje fotowoltaiczne w ChRL i w innych miejscach w najbliższej przyszłości będą potrzebne dodatkowe moce produkcyjne. Według strony Komisja nie dostarczyła żadnego przekonującego argumentu, że rzekoma nadwyżka zdolności produkcyjnych w ChRL zostałaby przeznaczona na rynek unijny.

⁽²⁰⁾ Bloomberg New Energy Finance („BNEF”) „Solar manufacturer capacity league table”; wersja z dnia 28.10.2016 r.

⁽²¹⁾ Global Market Outlook For Solar Power, 2016–2020, Solar Power Europe, s. 18.

- (94) Do argumentów tych ustosunkowano się w poniższych motywach 190–191.

3.3.3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (95) W świetle szacunkowych danych dotyczących wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, w połączeniu z atrakcyjnością rynku unijnego pod względem wielkości i cen sprzedaży, w szczególności w odniesieniu do poziomu cen wywozu z ChRL do państw trzecich, a także uwzględniając dowody na praktyki obchodzenia środków w przeszłości, Komisja stwierdziła, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż uchylenie środków antydumpingowych doprowadziłoby do znacznego wzrostu przywozu ogniw słonecznych i modułów z ChRL do Unii po cenach dumpingowych.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (96) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez ponad 100 producentów w Unii. Przedsiębiorstwa te reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (97) Ponieważ kompletne informacje publiczne na temat produkcji były niedostępne, w celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w ODP wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego. Informacje te obejmują: informacje przedstawione przez wnioskodawcę, które zostały jednak zgromadzone w jego imieniu przez Europressediens, niezależny podmiot zajmujący się konsultingiem; odpowiedzi przedstawione przez zainteresowane strony na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, a także zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.
- (98) Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym oszacowano na około 3 409 MW dla modułów i 1 270 GW dla ogniw.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (99) Część przemysłu unijnego jest zintegrowana pionowo, a – jeżeli chodzi o produkcję ogniw – znacząca część produkcji przemysłu unijnego była przeznaczona na użytek własny (96 %). W związku z powyższym wolny rynek ogniw był bardzo mały. Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona zakwestionowała to ostatnie twierdzenie, argumentując, że wolny rynek stanowił istotną część całkowitego rynku ogniw (około 3 409 MW, zob. tabela 1b poniżej). Komisja przyjęła tę korektę, ponieważ konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej w Unii stanowi faktycznie stanowiła zaledwie 31,8 % całkowitej konsumpcji ogniw. Wprowadzenie tej korekty nie zmienia jednak ustalenia, zgodnie z którym istotna część ogniw wytwarzanych przez przemysł unijny miała w założeniu być przeznaczona na użytek własny, oraz nie wpływa na wyniki przeprowadzonej analizy dotyczącej szkody i interesu Unii. Wolny rynek ogniw jest obsługiwany głównie przez przywóz, a nie przez sprzedaż produktów wytwarzanych przez unijnych producentów ogniw, biorąc pod uwagę fakt, że w ostatnich latach większość producentów ogniw opuściła rynek.
- (100) W celu ustalenia, czy przemysł unijny nadal doznawał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny („użytek własny”) należało uwzględnić w analizie.
- (101) Komisja przeanalizowała następujące wskaźniki ekonomiczne w odniesieniu do całkowitej działalności (w tym użytku własnego przemysłu): konsumpcję, wielkość sprzedaży, produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wzrost, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału oraz wielkość marginesu dumpingu. W odniesieniu do powyższych wskaźników Komisja ustaliła – zgodnie z wnioskami z pierwotnego dochodzenia – że konkurencja ze strony

przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w równym stopniu wpłynęła na produkcję przeznaczoną na użytek własny. Ogniwa przeznaczone na rynek sprzedaży wewnętrznej były wykorzystywane jako główny komponent w produkcji modułów. Dlatego też bezpośrednia konkurencja ze strony przywozu modułów z państwa, którego dotyczy postępowanie, z jaką spotykają się unijni producenci modułów, wywiera pośrednio presję również na ceny sprzedaży lub koszty produkcji na wewnętrzne potrzeby ogniów wykorzystywanych w tego rodzaju modułach. Ponadto przywóz ogniów z ChRL zwiększył presję wywieraną na producentów modułów korzystających z produkcji ogniów na użytek własny. Tego rodzaju producenci konkurowali nie tylko z modułami składanymi w państwach trzecich z chińskich ogniów, ale także z modułami składanymi w Unii z wykorzystaniem przywożonych ogniów chińskich.

- (102) W rezultacie, w przeciwieństwie do innych przypadków ⁽²²⁾, w których podział na sprzedaż na użytek własny i sprzedaż na wolnym rynku był istotny przy analizie szkody, ponieważ ustalono, że produkty przeznaczone na sprzedaż na użytek własny nie były narażone na bezpośrednią konkurencję z przywozem, w badanej sprawie Komisja ustaliła, że w przypadku większości wskaźników ekonomicznych jakiegokolwiek podział na sprzedaż wewnętrzną i sprzedaż na wolnym rynku jest nieuzasadniony.
- (103) Jeżeli jednak chodzi o rentowność, Komisja zbadała jedynie sprzedaż na wolnym rynku. Ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej ustalano według różnego rodzaju polityki cenowej (ustalanie cen transferowych według wirtualnej ceny rynkowej, transfer na podstawie kosztów rzeczywistych itp.). W związku z tym nie zawsze odzwierciedlają one ceny wolnorynkowe i nie można było wziąć ich pod uwagę w analizie tego wskaźnika.
- (104) Po ujawnieniu ustaleń kilka ze stron argumentowało, że stan unijnego sektora ogniów powinien zostać oceniony oddzielnie dla rynku sprzedaży wewnętrznej i dla wolnego rynku. Po pierwsze, strony stwierdziły, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia na poparcie argumentu, zgodnie z którym konkurencja wywołana przywozem z ChRL miała taki sam wpływ na sytuację na rynku sprzedaży wewnętrznej. Po drugie, jedna ze stron stwierdziła, że w sytuacji, w której Komisja uznała ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej za niedostatecznie wiarygodne do tego, by przeprowadzić na ich podstawie ocenę rentowności, sformułowanie na tej podstawie wniosku, że ceny te były poddawane presji z uwagi na przywóz modułów, należy uznać za równie niewłaściwe. Po trzecie, wyniki łącznej analizy sytuacji na obydwu tych rynkach są sprzeczne z twierdzeniem, że w okresie badanym poziom konsumpcji ogniów zmniejszył się w mniejszym stopniu niż poziom konsumpcji modułów. Może to oznaczać, że między przywozem modułów a przywozem ogniów i między spadkiem wielkości przywozu ogniów a cenami ogniów na wolnym rynku nie zachodzi żaden bezpośredni związek.
- (105) Po pierwsze, wbrew twierdzeniom stron, Komisja przedstawiła w motywach 101–102 powyżej szczegółowe uzasadnienie stwierdzenia, że konkurencja wywołana przywozem z ChRL wywierała taki sam wpływ na sytuację na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniów. Ponieważ ogniwo stanowi główny element wykorzystywany przy produkcji modułu, przywóz modułów z ChRL wywiera pośredni wpływ na ceny sprzedaży ogniów na wewnętrzne potrzeby w przypadku, gdy cena transferowa bazuje na wirtualnej cenie rynkowej. Natomiast w przypadku, gdy cena transferowa bazuje na faktycznych kosztach, przywożone ogniwa wywierają presję na przedsiębiorstwa, zmuszając je do zwiększenia wydajności ich procesu produkcji. Po drugie, mimo że ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej nie są wskaźnikiem, który można uznać za wiarygodny w kontekście oceny rentowności, Komisja uznała zmianę poziomu tych cen za istotny czynnik na potrzeby oceny służącej ustaleniu, czy rynek sprzedaży wewnętrznej był narażony na konkurencję spowodowaną przywozem z ChRL. Po trzecie, Komisja nie stwierdziła, że między przywozem modułów a przywozem ogniów istnieje bezpośredni związek. Komisja zauważyła natomiast, że wykorzystywanie ogniów na użytek własny pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem ogniów oraz w pośredniej konkurencji z przywozem modułów, ponieważ ogniwa na użytek własny są wykorzystywane do produkcji modułów. Ponadto zainteresowanej stronie nie udało się wykazać braku związku między cenami ogniów na wolnym rynku a spadkiem wielkości przywozu ogniów. Jak wynika z informacji przedstawionych w tabeli 8b, między 2014 r. – kiedy środki zaczęły w pełni obowiązywać – a ODP ceny sprzedaży obowiązujące w unijnym sektorze ogniów wzrosły po zmniejszeniu się przywozu ogniów z Chin zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku. W konsekwencji argumenty te zostały odrzucone.
- (106) Po ujawnieniu ustaleń rząd Chin („rząd ChRL”) stwierdził, że przeprowadzenie łącznej analizy sytuacji na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniów i na wolnym rynku ogniów w gruncie rzeczy wyłącza wolny rynek z zakresu analizy, ponieważ wolny rynek ogniów obejmuje zaledwie 4 % całkowitej unijnej produkcji ogniów. W opinii rządu ChRL Komisja nie wywiązała się zatem z obowiązku zbadania stanu przemysłu krajowego rozumianego jako całość, a tym samym nie spełniła wymogu „obiektywizmu”, o którym mowa w art. 3.1 Porozumienia antydumpingowego.
- (107) Komisja nie rozumie, w jaki sposób przeprowadzenie łącznej analizy sytuacji na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniów i na wolnym rynku ogniów miałyby wyłączyć wolny rynek z analizy. Komisja zbadała szereg wskaźników szkody związanych wyłącznie z wolnym rynkiem, takich jak rentowność, ceny sprzedaży i zwrot z inwestycji. Ponadto Komisja zbadała szereg wskaźników łącznie nawet w przypadkach, w których przeprowadzono odrębną analizę dla rynku sprzedaży wewnętrznej i dla rynku sprzedaży innej niż sprzedaż wewnętrzna ⁽²³⁾. Wskaźniki te

⁽²²⁾ Zob. między innymi motywy 52–56 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/113 z dnia 28 stycznia 2016 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 16).

⁽²³⁾ Zob. na przykład rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/113 przywołane w przypisie 22 powyżej.

obejmują niejednokrotnie: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, produktywność, zapasy i koszty pracy. Co więcej, wskaźniki szkody tych unijnych producentów ogniw, którzy dokonywali sprzedaży wyłącznie na wolnym rynku, podlegały takim samym tendencjom, przez co wnioski wyciągnięte dla całego unijnego sektora ogniw mają zastosowanie również do tych producentów. Rząd ChRL podkreślał, że zgodnie z orzecznictwem WTO, jeżeli część produktu objętego dochodzeniem jest sprzedawana na rynku sprzedaży wewnętrznej, należy przeprowadzić analizę porównawczą. W opinii Komisji nawet w sytuacji, gdyby ten wymóg miał zastosowanie w przedmiotowym, bardzo specyficznym przypadku, byłby on tak czy inaczej spełniony. Jeżeli chodzi o część unijnej produkcji ogniw sprzedawaną na rynku sprzedaży wewnętrznej, istnienie szkody ustala się w oparciu o pośrednią presję cenową wywieraną na poziomie modułów, w których montuje się takie ogniwa. Jeżeli chodzi o część unijnej produkcji ogniw sprzedawaną na wolnym rynku, wskaźniki szkody również zostały ocenione odrębnie – wyniki tej oceny wskazują, że wskaźniki te podlegają tym samym tendencjom co wskaźniki dotyczące rynku sprzedaży wewnętrznej (biorąc pod uwagę fakt, że wskaźniki te obejmują 96 % produkcji unijnej, wyniki tej oceny są praktycznie identyczne z wynikami łącznej oceny). Argument ten został zatem odrzucony.

- (108) Rząd ChRL argumentował również, że twierdzenie, iż moduły wytwarzane przez unijnych producentów modułów konkurują z modułami montowanymi w państwach trzecich z chińskich ogniw, bezprawnie rozszerzyło zakres dochodzenia. Takie moduły zostały jednak od samego początku objęte zakresem dochodzenia, ponieważ ogniwa nadają modułom status pochodzenia ⁽²⁴⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (109) Po ujawnieniu ustaleń inna strona stwierdziła, że wyniki analizy rentowności bazującej na 4 % unijnej produkcji ogniw nie są reprezentatywne i nie dają możliwości właściwego uzasadnienia konieczności utrzymania ceł. Komisja stwierdziła, że tylko rentowność została oceniona wyłącznie w oparciu o wielkość sprzedaży ogniw niezależnym klientom z przyczyn wymienionych w motywie 103 powyżej. Na potrzeby przeprowadzenia oceny stanu przemysłu unijnego wszystkie inne wskaźniki zostały jednak zbadane, biorąc pod uwagę sytuację zarówno na rynku sprzedaży wewnętrznej ogniw, jak i na wolnym rynku ogniw. Argument ten został zatem odrzucony.
- (110) Przedsiębiorstwo Jabil składało moduły w imieniu innych przedsiębiorstw w ODP jako podproducent. Inne przedsiębiorstwa uiszczają opłatę z tytułu wspomnianej usługi tworzenia modułów. Ponośli one również pełną odpowiedzialność umowną za sprzedaż modułów składanych przez Jabil. W rezultacie dochód zgłoszony przez Jabil nie pochodził ze sprzedaży modułów, tylko z opłat pobieranych za ich złożenie. Komisja zdecydowała się zatem oddzielić dane dotyczące zysku odnotowanego przez Jabil od danych dotyczących zysku odnotowanego przez pozostałych uczestników unijnego sektora modułów (zob. motywy 160 i 161 poniżej). W przypadku pozostałych wskaźników szkody nie można było zweryfikować działalności montażowej prowadzonej przez Jabil na rzecz niewspółpracujących producentów modułów, w związku z czym nie została ona uwzględniona.
- (111) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona zwróciła się o udzielenie dodatkowych informacji na temat tego, które dane przekazane przez Jabil zostały wzięte pod uwagę, a które nie i z jakiego powodu. W przypadku wszystkich wskaźników szkody poza rentownością Komisja wzięła pod uwagę wszystkie przekazane przez Jabil dane dotyczące współpracujących unijnych producentów modułów. Komisja mogła wziąć pod uwagę tylko te dane, ponieważ można było je zweryfikować – wszystkie pozostałe dane zostały odrzucone, biorąc pod uwagę szczególnie model biznesowy Jabil oraz brak możliwości zweryfikowania ostatecznych cen sprzedaży.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (112) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie całkowitej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem oraz całkowitej wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii, w tym produktów przeznaczonych na użytek własny. Całkowitą wielkość sprzedaży przemysłu unijnego ustalono na podstawie informacji przedstawionych przez Europrocessedienst, w razie potrzeby skorygowanych w oparciu o dane pochodzące z odpowiedzi przedstawionych przez zainteresowane strony na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, a także ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusz udzielonych przez przedsiębiorstwa objęte próbą. Jak wskazano w motywie 116 poniżej, dane dotyczące przywozu zaczerpnięto z bazy danych Comext oraz danych zgłaszanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6”). Dane dotyczące konsumpcji zostały skontrolowane krzyżowo z innymi źródłami ⁽²⁵⁾.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1357/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 47).

⁽²⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance, Global PV Demand, 18 lutego 2016 r., Global Market Outlook SolarPower Europe, lipiec 2016 r.; IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, czerwiec 2016 r.; PV Status Report 2016, październik 2016 r., badanie Wspólnego Centrum Badawczego dostępne na stronach internetowych: <https://setis.ec.europa.eu/sites/default/files/reports/Perspectives%20on%20future%20large-scale%20manufacturing%20of%20PV%20in%20Europe.pdf>, dostęp dnia 12.12.2016 r.

(113) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1a

Konsumpcja w Unii w odniesieniu do modułów (w MW)

	2012	2013	2014	ODP
Rynek całkowity	16 324	10 580	7 292	7 191
Indeks (2012 = 100)	100	65	45	44

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Comext oraz baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 1b

Konsumpcja w Unii w odniesieniu do ogniów (w MW)

	2012	2013	2014	ODP
Rynek całkowity	4 604	4 449	3 262	3 409
Indeks (2012 = 100)	100	97	71	74

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Comext oraz baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (114) W ujęciu ogólnym konsumpcja w Unii znacznie spadła w okresie między 2012 r. a ODP. Konsumpcja w Unii w odniesieniu do modułów spadła o 56 %. Po znacznym spadku o 35 % w latach 2012–2013, w 2014 r. i w ODP konsumpcja utrzymywała się jednak na stosunkowo stabilnym poziomie.
- (115) W odniesieniu do ogniów w okresie badanym konsumpcja uległa nieco mniejszemu spadkowi, tj. o 26 %. Spadek konsumpcji nastąpił głównie w latach 2013–2014, kiedy to gwałtownie spadła ona o 26 %. Podczas ODP zaczęto jednak odnotowywać poprawę, a konsumpcja wzrosła o 4,5 % w porównaniu z 2014 r.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (116) Dane dotyczące wielkości i wartości przywozu oparto na różnych źródłach. W odniesieniu do 2012 r. i części 2013 r. opierały się one na danych dostarczonych przez wnioskodawcę, lecz zgromadzonych w jego imieniu przez Europressedienst, z uwagi na to, że w tamtym czasie moduły i ogniwa były przywożone do Unii pod pozycjami taryfowymi obejmującymi inne produkty nieobjęte niniejszym dochodzeniem, nie można było zatem wykorzystać danych Eurostatu. Po wprowadzeniu w dniu 6 marca 2013 r. rejestracji przywozu modułów i ogniów⁽²⁶⁾, można było wykorzystać dane Eurostatu. W związku z tym przez pozostałą część 2013 r., w 2014 r. i w ODP Komisja opierała swoje ustalenia na bazie danych Comext⁽²⁷⁾ i bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 182/2013 z dnia 1 marca 2013 r. poddające rejestracji przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniów i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 61 z 5.3.2013, s. 2).

⁽²⁷⁾ Comext jest zarządzaną przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(117) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2a

Przywóz modułów z ChRL (w MW) i udział w rynku ⁽²⁸⁾

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość przywozu z ChRL	10 786	5 198	2 845	2 917
Indeks	100	48	26	27
Udział w rynku (%)	66	49	39	41
Indeks (2012 = 100)	100	74	59	61

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 2b

Przywóz ogniw z ChRL (w MW) i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość przywozu z ChRL	333	386	613	548
Indeks	100	116	184	165
Udział w rynku (%)	7	9	19	16
Indeks (2012 = 100)	100	120	260	223

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (118) W okresie badanym wielkość przywozu modułów z ChRL spadła o 73 %, a odpowiadający mu udział w rynku spadł o 39 %, tj. z 66 % w 2012 r. do 41 % w ODP. Po nałożeniu w 2013 r. obowiązujących środków wielkość przywozu modułów spadła jednak w latach 2013–2014 o 45 %, przy czym konsumpcja spadła o 31 %.
- (119) W odniesieniu do ogniw wielkość przywozu wzrosła w okresie badanym o 65 %, co poskutkowało znacznie większym wzrostem udziału w rynku, tj. o 123 % (z 7 % w 2012 r. do 16 % w ODP), w kontekście kurczącego się rynku. Jednocześnie w latach 2013–2014 przywóz ogniw wzrósł o 59 %, co poskutkowało wzrostem udziału w rynku w wysokości 10 punktów procentowych. Chociaż w ODP nie obserwowano już dalszego wzrostu, poziom przywozu pozostał znacznie wyższy niż w 2012 r. i 2013 r.

4.4.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie

(120) Komisja ustaliła ceny importowe na podstawie danych z Comext i z bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6.

⁽²⁸⁾ Wszystkie tabele 1–11 zawierają zaokrąglone dane liczbowe. Indeksy i dane procentowe opierają się na faktycznych danych liczbowych i mogą się różnić, jeżeli są wyrażone na podstawie zaokrąglonych danych liczbowych.

- (121) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3a

Ceny importowe modułów (EUR/kW)

	2012	2013	2014	ODP
Ceny importowe ChRL	700	520	553	544
Indeks (2012 = 100)	100	74	79	78

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 3b

Ceny importowe ogniów (EUR/kW)

	2012	2013	2014	ODP
Ceny importowe ChRL	500	350	282	286
Indeks (2012 = 100)	100	70	56	57

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (122) Średnia cena importowa z ChRL spadła w okresie badanym o 22 % w przypadku modułów i o 43 % w przypadku ogniów. W odniesieniu do modułów cena importowa spadła w 2012 r. i w 2013 r., a następnie, gdy środki weszły w życie, wzrosła o 6,3 % w latach 2013–2014. Między 2014 r. a ODP cena ta ponownie nieznacznie spadła, tj. o 1,6 %. W odniesieniu do ogniów cena importowa spadła w okresie badanym o 43 %. Zmniejszyła się ona o 30 % między 2012 r. a 2013 r. i obniżała się w dalszym ciągu w latach 2013–2014, gdy spadła o kolejne 19,4 %. Wzrosła ona jednak nieznacznie między 2014 r. a ODP, tj. o 1,4 %.
- (123) Jak wskazano w sekcji 3.2.3 powyżej, niemal wszystkich producentów eksportujących sprzedających do Unii moduły i ogniwa z ChRL obowiązywały podczas ODP zobowiązania cenowe, a ich ceny eksportowe do UE były uwarunkowane tymi zobowiązaniami cenowymi, w których ustalono minimalną cenę importową. Zaledwie 1,6 % wielkości sprzedaży modułów i 0,6 % wielkości sprzedaży ogniów dokonano poza minimalną cenę importową⁽²⁹⁾. W związku z tym takie ceny eksportowe nie mogły zostać uznane za stosowny wskaźnik służący ustanowieniu polityki cenowej producentów eksportujących w przypadku nieobowiązywania środków.
- (124) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że w celu określenia podcięcia cenowego należy stosować cenę eksportową do UE, oraz obliczyło na tej podstawie, że podcięcie cenowe nie miało miejsca. Z obliczeń na podstawie cen eksportowych do UE rzeczywiście wynika, że w odniesieniu do modułów nie zastosowano podcięcia cenowego, a podcięcie cenowe w odniesieniu do ogniów jest minimalne. Komisja uznała jednak, że brak podcięcia cenowego w związku ze zgodnością z minimalną ceną importową nie jest decydującym wskaźnikiem, który można zastosować w analizie obecnego stanu przemysłu unijnego. Jak wskazano w motywach 170 poniżej, Komisja ustaliła, że przemysł unijny w dalszym ciągu ponosił szkody w związku z wcześniejszym dumpingiem, który stwierdzono w drodze poprzedniego dochodzenia, i w związku ze stwierdzonymi praktykami obchodzenia prawa, o których mowa w motywie 4 powyżej, oraz że nie było wystarczającej ilości czasu, aby sytuacja tego przemysłu się poprawiła.

⁽²⁹⁾ W tym drugim przypadku nie opierano się na marginesie dumpingu.

4.4.3. Ceny importowe z innych państw

- (125) Średnia cena przywozu do Unii z państw trzecich również opierała się na danych z Comext i z bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 i przedstawiała się następująco:

Tabela 4a

Moduły – przywóz z państw trzecich

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość (MW)	1 395	1 382	2 049	1 808
Indeks (2012 = 100)	100	99	147	130
Udział w rynku (%)	9	13	28	25
Indeks (2012 = 100)	100	153	329	290
Średnia cena (EUR/kW)	700	520	547	550
Indeks (2012 = 100)	100	74	78	79

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

Tabela 4b

Ogniwa – przywóz z państw trzecich

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość (MW)	3 227	3 334	1 580	1 725
Indeks (2012 = 100)	100	103	49	53
Udział w rynku (%)	70	75	48	51
Indeks (2012 = 100)	100	107	69	72
Średnia cena (EUR/kW)	500	350	289	275
Indeks (2012 = 100)	100	70	58	55

Źródło: Comext i baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

- (126) W okresie badanym przywóz modułów z państw trzecich do Unii wzrósł o 30 %. Największy wzrost odnotowano w latach 2013–2014, kiedy to wielkość przywozu zwiększyła się o 48 %. Jego udział w rynku znacznie wzrósł – z 9 % w 2012 r. do 25 % w ODP. Ponownie największa zmiana miała miejsce w latach 2013–2014, gdy udział w rynku wzrósł z 13 % do 28 %. Największymi eksporterami po ChRL były Tajwan, Malezja i Singapur. Należy zauważyć, że w przypadku przywozu z Tajwanu i Malezji mogło mieć miejsce obchodzenie prawa (zob. motyw 4 powyżej).
- (127) W odniesieniu do ogniw przywóz z innych państwa spadł w okresie badanym o 47 %. Największy spadek, tj. o 52 %, miał miejsce w latach 2013–2014, zaś między 2014 r. a ODP przywóz ten nieznacznie wzrósł, tj. o 9 %. Spowodowało to spadek udziału w rynku z 70 % w 2012 r. do 51 % w ODP. W latach 2013–2014 udział ten spadł z 75 % do 48 %, a następnie podczas ODP nieznacznie wzrósł o trzy punkty procentowe. W odniesieniu do ogniw największymi eksporterami były Tajwan i Malezja, a następnie ChRL i USA. Należy zauważyć, że w przypadku przywozu z Tajwanu i Malezji mogło mieć miejsce obchodzenie prawa (zob. motyw 4 powyżej).

- (128) Średnie ceny eksportowe z państw trzecich zarówno w odniesieniu do modułów, jak i ogniwi nieznacznie spadły w okresie badanym, zgodnie z chińskimi i unijnymi cenami. W przypadku modułów spadły one w okresie badanym o 21 %, a w przypadku ogniwi – o 45 %. Również w tym przypadku ceny te mogły podlegać praktykom obchodzenia prawa (zob. motyw 4 powyżej).

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.5.1. Uwagi ogólne

- (129) Zgodnie z art. 3 pkt 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki gospodarcze i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (130) Na potrzeby analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych pozyskanych od wnioskodawcy, które skontrolowała krzyżowo z odpowiedziami przedstawionymi przez licznych producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (131) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (132) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (133) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5a

Moduły – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość produkcji (MW)	4 604	4 449	3 262	3 409
<i>Indeks</i>	100	97	71	74
Moce produkcyjne (MW)	8 624	7 907	7 391	6 467
<i>Indeks</i>	100	92	86	75
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	53	56	44	53
<i>Indeks</i>	100	105	83	99

Źródło: Europressdienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 5b

Ogniwa – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość produkcji (MW)	1 066	7 34	1 096	1 270
<i>Indeks</i>	100	69	103	119
Moce produkcyjne (MW)	2 384	1 844	1 778	1 811
<i>Indeks</i>	100	77	75	76
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	45	40	62	70
<i>Indeks</i>	100	89	138	157

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (134) W okresie badanym całkowita unijna produkcja modułów spadła o 26 %, między 2014 r. a ODP wzrosła jednak o 4,5 %. W kontekście spadku konsumpcji odpowiedzią na tendencję spadkową produkcji był spadek mocy produkcyjnych o 25 % w okresie badanym. Na początku i pod koniec okresu badanego stopień wykorzystania mocy produkcyjnych pozostawał zatem stabilny i osiągnął 53 % w ODP. Między 2014 r. a ODP nastąpił jednak znaczny wzrost w wykorzystaniu mocy produkcyjnych wynoszący 9 punktów procentowych (tj. wzrost o 19 %). Należy zauważyć, że objęci próbą unijni producenci modułów mieli o wiele wyższy stopień wykorzystania mocy produkcyjnych podczas okresu badanego, sięgający 85 % w ODP, co stanowi wzrost o 39 % w stosunku do 2012 r. (61 %).
- (135) Unijna produkcja ogniw wzrosła w okresie badanym o 19 %. Chociaż w latach 2012–2013 produkcja spadła o 31 %, w latach 2013–2014 odnotowała wzrost o 49 %, a następnie o dalsze 15 % między 2014 r. a ODP. Zbiegło się to z nałożeniem środków antydumpingowych w grudniu 2013 r., tymczasem w latach 2012–2014 konsumpcja wciąż spadała, za to wzrosła między 2014 r. a ODP. Jednocześnie w okresie badanym moce produkcyjne spadły o 24 %, co poskutkowało znacznym wzrostem wykorzystania mocy produkcyjnych z 45 % w 2012 r. do 70 % w ODP. Podobnie jak w przypadku producentów modułów stopień wykorzystania mocy produkcyjnych objętych próbą producentów ogniw był znacznie wyższy od stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle unijnym ogółem (86 %) i utrzymywał się na stabilnym poziomie podczas okresu badanego.
- (136) Podsumowując, zdolność przemysłu unijnego spadła w reakcji na spadek konsumpcji. Jednocześnie podczas ODP produkcja przemysłu unijnego wzrosła względem 2014 r., dzięki czemu nastąpiła dalsza poprawa w stopniu wykorzystania mocy produkcyjnych.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (137) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6a

Moduły – wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Całkowita wielkość sprzedaży (rynek zmonopolizowany i otwarty rynek w Unii (MW)	4 143	4 000	2 398	2 465
<i>Indeks</i>	100	97	58	60

	2012	2013	2014	ODP
Udział w rynku (%)	25	38	32	35
<i>Indeks</i>	100	149	128	140

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 6b

Ogniwa – wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Całkowita wielkość sprzedaży (rynek zmonopolizowany i otwarty rynek w Unii (MW))	1 045	729	1 069	1 136
<i>Indeks</i>	100	70	102	109
Udział w rynku (%)	23	16	33	33
<i>Indeks</i>	100	72	144	147

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (138) W trakcie okresu badanego wielkość sprzedaży modułów spadła o 40 %. W świetle spadku konsumpcji o 56 % przełożyło się to jednak na znaczny wzrost udziału w rynku podczas okresu badanego wynoszący 40 %, który osiągnął w ODP 35 %.
- (139) W odniesieniu do ogniw wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła w okresie badanym o 9 %. Spowodowało to wzrost udziału w rynku z 23 % w 2012 r. do 33 % w ODP, natomiast spadek konsumpcji o 26 % był o wiele mniejszy niż w przypadku modułów.
- (140) W świetle zmniejszającej się konsumpcji i wejścia w życie środków antydumpingowych przemysł unijny zdołał zwiększyć swój udział w rynku zarówno w przypadku modułów, jak i ogniw.

4.5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (141) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7a

Moduły – zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	17 321	13 918	6 506	6 303
<i>Indeks</i>	100	80	38	36

	2012	2013	2014	ODP
Wydajność (w kW/pracownika)	266	320	501	541
Indeks	100	120	189	203

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 7b

Ogniwa – zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	2 876	1 511	1 846	1 770
Indeks	100	53	64	62
Wydajność (w kW/pracownika)	371	486	594	717
Indeks	100	131	160	194

Źródło: Europressedienst, przedstawione odpowiedzi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (142) Między 2012 r. a ODP spadło zatrudnienie w odniesieniu do modułów i ogniw odpowiednio o 64 % i 38 %. Największy spadek liczby pracowników w przypadku modułów miał miejsce w latach 2013–2014 (o 53 %) i był o wiele większy niż spadek produkcji, jaki nastąpił w tym samym okresie (o 27 %). W odniesieniu do ogniw w latach 2013–2014 liczba pracowników wzrosła o 22 %, czyli o wiele mniej niż produkcja, która w tym samym okresie wzrosła o 49 %. Sytuacja taka poskutkowała znacznym wzrostem wydajności w okresie badanym, zarówno w przypadku modułów, jak i ogniw, tj. odpowiednio o 103 % i 94 %. W latach 2013–2014 wydajność wzrosła o 57 % w przypadku modułów i o 22 % w przypadku ogniw.
- (143) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała ustalenia Komisji dotyczące liczby pracowników zatrudnionych w przemyśle unijnym i stwierdziła, że w przypadku produkcji ogniw i modułów największego przedsiębiorstwa, SolarWorld, liczba pracowników została policzona podwójnie. Dane liczbowe dotyczące pracowników SolarWorld i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą zostały należycie zweryfikowane; zapewniono również, by w przypadku przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo nie policzono podwójnie żadnych pracowników. Argument ten został zatem odrzucony.

4.5.2.4. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (144) Jak wyjaśniono w pkt 3.2.3 powyżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ceny eksportowe producentów eksportujących do Unii były regulowane przez przedsiębiorstwa i w związku z tym nie są wystarczająco wiarygodne, aby je wykorzystać w celu ustalenia, czy dumping będzie prawdopodobnie nadal lub ponownie występować, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (145) Analiza wskaźników szkody wykazała jednak, że obowiązujące środki miały pozytywny wpływ na przemysł unijny, którego sytuacja, jak się uważa, poprawia się po skutkach wcześniejszego dumpingu.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (146) Próba objęła zaledwie trzech producentów ogniw, przy czym dwoje z nich to członkowie EU ProSun. Ich współpraca polegała na złożeniu wniosku, który zawierał dane liczbowe dotyczące obu producentów. W związku z tym wszystkie dane liczbowe dotyczące wskaźników mikroekonomicznych odnoszące się do ogniw, które to dane trzecia firma niebędąca członkiem EU ProSun może bezpośrednio zidentyfikować, podano w formie przedziałów, aby chronić poufność producenta unijnego, który współpracował w ramach dochodzenia.

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (147) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych klientom niepowiązanym w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 8a

Moduły – ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	ODP
Średnia cena sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	790	651	618	593
<i>Indeks</i>	100	82	78	75
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/kW)	1 112	813	648	627
<i>Indeks</i>	100	73	58	56

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 8b

Ogniwa – ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	ODP
Średnia cena sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	378–418	307–339	239–264	258–284
<i>Indeks</i>	100	81	63	68
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/kW)	587–648	402–444	347–384	338–373
<i>Indeks</i>	100	69	59	58

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (148) W powyższej tabeli przedstawiono zmiany jednostkowych cen sprzedaży na unijnym wolnym rynku w porównaniu z odpowiadającymi im kosztami produkcji. W okresie badanym nastąpił znaczny spadek cen sprzedaży, tj. o 25 % w przypadku modułów i o 32 % w przypadku ogniwa. Chociaż w przypadku modułów spadek cen sprzedaży trwał przez cały okres badany, ceny sprzedaży ogniwa wzrosły między 2014 r. a ODP o pięć punktów procentowych. Sprzedaż ogniwa na otwartym rynku stanowi poniżej 5 % całkowitej produkcji objętych próbą producentów, a ponadto jeden z producentów dokonał sprzedaży dużej liczby towaru po bardzo niskiej cenie w oczekiwaniu na zamknięcie swojej działalności w UE. W związku z tym nie można było z tego wskaźnika wyciągnąć żadnych znaczących wniosków. Wśród niektórych producentów objętych próbą przekazywano lub dostarczano ogniwa do celów konsumpcji własnej, mające służyć do produkcji modułów, stosując przy tym różne metody (ustalenie cen transferowych według wirtualnej ceny rynkowej, transfer na podstawie kosztów rzeczywistych itp.). W związku z tym ze zmian ceny produktów na użytek własny również nie można było wyciągnąć żadnego znaczącego wniosku.
- (149) W okresie badanym nastąpił gwałtowny spadek jednostkowego kosztu produkcji, tj. o 46 % w przypadku modułów i o 42 % w przypadku ogniwa.

- (150) Ceny sprzedaży modułów były średnio niższe od jednostkowego kosztu produkcji, ale różnica stopniowo malała przez cały okres badany, a szczególnie po nałożeniu środków w 2013 r. Chociaż w 2012 r. cena sprzedaży stanowiła zaledwie 71 % jednostkowego kosztu produkcji w przypadku modułów, w 2013 r. było to 80 %, w 2014 r. – 94 %, a w ODP – 94,5 %. Między 2013 r. a ODP różnica pomiędzy ceną sprzedaży a kosztem produkcji uległa zatem gwałtownemu zmniejszeniu – o 14 punktów procentowych.
- (151) W odniesieniu do ogniów w 2012 r. cena sprzedaży stanowiła 60–67 % jednostkowego kosztu produkcji, w 2013 r. było to 72–80 %, w 2014 r. – 65–72 %, a w ODP – 72–79 %. Jak wyjaśniono powyżej, w przypadku 2014 r. i ODP tendencja była jednak pod dużym wpływem wyjątkowo niskich cen jednego producenta unijnego. W przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą tendencja wynosiła 75–80 % w 2014 r. i 81–86 % w ODP, czyli była w dużym stopniu zgodna z tendencją obserwowaną w przypadku modułów.
- (152) Ogólnie nastąpiła poprawa sytuacji przemysłu po wcześniejszym dumpingu, lecz dołożono również większych starań na rzecz przywrócenia konkurencyjności, w szczególności przez zwiększenie wydajności siły roboczej przemysłu unijnego, o którym wspomniano w motywie 141, co przełożyło się na wzrost wydajności oraz lepsze wykorzystanie mocy produkcyjnych.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (153) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 9a

Moduły – średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	32 918	38 245	36 577	38 343
Indeks	100	116	111	116

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 9b

Ogniwa – średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	41 289–45 590	45 002–49 689	45 188–49 895	47 825–52 807
Indeks	100	109	109	116

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (154) Między 2012 r. a ODP średnie koszty pracy na pracownika zarówno w przypadku modułów, jak i ogniów wzrosły o 16 %. Przyczyną takich wzrostów były głównie wypłacane odprawy związane z racjonalizacją liczby pracowników i inflacją wynagrodzeń.

4.5.3.3. Zapasy

(155) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10a

Moduły – zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (kW)	186 533	114 792	196 944	191 207
<i>Indeks</i>	100	62	106	103
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	33	13	13	11
<i>Indeks</i>	100	40	38	34

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 10b

Ogniwa – zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (MW)	53 029–58 553	90 079–99 462	99 999–110 415	135 492–149 606
<i>Indeks</i>	100	170	189	256
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	18	23	12	14
<i>Indeks</i>	100	125	68	80

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (156) Podczas okresu badanego nieznacznie wzrosły zapasy modułów, tj. o 3 %, a znacząco wzrosły zapasy ogniwi, tj. o 156 %. W przypadku zarówno modułów, jak i ogniwi nastąpił jednak spadek w odniesieniu do zapasów wyrażonych jako odsetek całkowitej produkcji, odpowiednio o 66 % i o 20 %.
- (157) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(158) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11a

Moduły – rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii, w tym Jabil (% obrotu ze sprzedaży) ⁽¹⁾	- 24,4/- 29,5	- 24,4/- 29,5	- 6,8/- 8,2	- 7,7/- 9,3
<i>Indeks</i>	100	100	361/298	319/264

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii, wyłączając Jabil (% obrotu ze sprzedaży)	- 32,7	- 27,2	- 8,7	- 9,5
<i>Indeks</i>	100	120	376	344
Przepływy pieniężne (w EUR)	- 129 864 423	- 69 402 391	- 18 231 488	- 145 258 620
<i>Indeks</i>	100	187	712	89
Inwestycje (w EUR)	24 134 924	12 407 723	17 333 494	24 565 553
<i>Indeks</i>	100	51	72	102
Zwrot z inwestycji (%)	- 6	- 10	- 3	- 2
<i>Indeks</i>	100	55	193	258

(¹) Faktyczne dane liczbowe dotyczące zysku musiały zostać podane w formie przedziałów, aby inne przedsiębiorstwa objęte próbą nie były w stanie dokonać odliczenia w celu otrzymania zysku osiągniętego przez Jabil.
Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Tabela 11b

Ogniwa – rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 37,7 – - 41,6	- 7,2 – - 7,9	- 26,6 – - 29,3	- 36,8 – - 40,7
<i>Indeks</i>	100	527	142	102
Przepływy pieniężne (w EUR)	- 41 934 911 – - 46 303 131	- 17 537 454 – - 19 364 273	- 12 414 052 – - 13 707 182	- 29 027 946 – - 32 051 690
<i>Indeks</i>	100	239	338	144
Inwestycje (w EUR)	29 435 820 – 32 502 051	26 074 619 – 28 790 726	7 001 485 – 7 730 807	11 429 509 – 12 620 083
<i>Indeks</i>	100	89	24	39
Zwrot z inwestycji (%)	- 6,0 – - 6,7	- 2,5 – - 2,7	- 24,6 – - 27,2	- 31,8 – - 35,1
<i>Indeks</i>	100	246	25	19

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (159) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (160) Jak wskazano w motywie 110 powyżej, jedno przedsiębiorstwo objęte próbą – Jabil – zajmuje się składaniem modułów i nie jest zaangażowane w działalność ich sprzedaży. Zaobserwowano u niego inną tendencję w zakresie rentowności. Było ono rentowne przez cały okres badany, a jego rentowność wzrosła w trakcie ODP, osiągając 5–15 %. Jabil osiągnęło jednak swoje zyski z opłat, które pobierało od klientów za usługę składania modułów, nie zaś ze sprzedaży modułów. Ponadto przedsiębiorstwo to nie ponosiło wydatków związanych ze sprzedażą modułów, takich jak koszty marketingowe (ponosiło jedynie koszty znajdowania nowych podproducentów). Miało ono również inną strukturę kosztów niż typowy producent modułów, który ponosi pełną odpowiedzialność za produkcję i sprzedaż swoich produktów. Przedsiębiorstwo Jabil miało na przykład niższy kapitał obrotowy, niższe ceny nabycia lub koszt wytworzenia zapasów, zobowiązania i należności, a także niższe koszty na badania i rozwój.
- (161) Komisja zauważyła, że dane liczbowe dotyczące rentowności w pierwszej kolumnie w tabeli 11a obejmowały dane liczbowe z dwóch różnych grup. Z jednej strony zawierała ona producentów modułów, którzy wytwarzają produkt i go sprzedają. Z drugiej strony kolumna ta zawierała również przedsiębiorstwo Jabil objęte próbą, które jedynie składało moduły. Aby uzyskać realistyczny obraz sytuacji w sektorze, Komisja podjęła decyzję o rozróżnieniu między dwiema grupami w ramach dalszej analizy. Dodała zatem drugą kolumnę do tabeli 11a, którą uznała za bardziej wiarygodną do celów przeprowadzenia oceny rentowności unijnego sektora modułów.
- (162) Producenci modułów objęci próbą, z wyjątkiem Jabil, przynosili straty podczas okresu badanego. W okresie badanym straty zmniejszyły się jednak o 244 %. Straty te zmniejszyły się w 2013 r. o 5,5 punktu procentowego w porównaniu z 2012 r. Zbiegło się to z czasem, gdy weszły w życie omawiane środki (środki tymczasowe weszły w życie dnia 6 czerwca 2013 r.). W okresie 2013–2014 straty zmniejszyły się znacząco – o 18,5 punktu procentowego – gdy skutki środków obejmowały cały rok. W ODP straty nieznacznie wzrosły o 0,8 punktu procentowego. Wynikało to jednak głównie ze strat poniesionych przez jednego producenta unijnego, który zdecydował później o zatrzymaniu produkcji. Jednocześnie w porównaniu z 2014 r. podczas ODP wszyscy pozostali producenci unijni objęci próbą nadal obniżali poziom strat.
- (163) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zakwestionowało wyłączenie danych Jabil z danych liczbowych dotyczących zysków pozostałej części unijnego sektora modułów. Strony te stwierdziły, że Jabil stanowi rzadki przykład przynoszącego zyski producenta i że wyłączenie jest niespójne z decyzją o przyjęciu przedsiębiorstwa z państwa analogicznego, które stosuje umowę o pracę nakładczą, aby sprzedawane przez to przedsiębiorstwo moduły były składane przez inne przedsiębiorstwo. W przeciwieństwie do twierdzeń wspomnianych stron Komisja nie wykluczyła Jabil z analizy rentowności. Przedstawiła natomiast dwa oddzielne zestawy danych, aby analiza wrażliwości była bardziej wiarygodna. Zestawy te wskazują, że nawet przy uwzględnieniu Jabil przemysł unijny – w ujęciu uśrednionym oraz w ujęciu ogólnym – generuje straty. Analiza wskazała również, że między różnymi producentami unijnymi istnieją duże różnice w zależności od ich modelu biznesowego (zob. motywy 110 i 160). Powyższe twierdzenie należy zatem odrzucić. Co więcej, Komisja uważa, że w żadnym wypadku nie ma mowy o braku spójności w podejściu względem producenta z państwa analogicznego i przemysłu unijnego. Producent z państwa analogicznego wykazuje większe podobieństwo względem klientów Jabil, a nie względem modelu biznesowego samego przedsiębiorstwa Jabil. W istocie, podczas gdy producent z państwa analogicznego przyjmuje pełną odpowiedzialność za sprzedaż modułów składanych przez inne przedsiębiorstwo, Jabil jest przedsiębiorstwem zajmującym się składaniem, które pobiera od swoich klientów opłatę za pracę nakładczą, a więc za świadczone przez to przedsiębiorstwo usługi w zakresie składania. Również z tego powodu do celów analizy szkody Komisja skupiła się na transakcjach między Jabil a innymi producentami unijnymi, które są w takiej samej sytuacji jak producent z państwa analogicznego (zob. motyw 52 powyżej).
- (164) Jeżeli chodzi o producentów ogniw, straty zmniejszyły się w okresie badanym o 2 %. Straty te zmniejszyły się o 31,9 punktu procentowego w latach 2012–2013, ale wzrosły o 20,3 punktu procentowego w latach 2013–2014 i o 10,7 punktu procentowego między 2014 r. a ODP. W przypadku ogniw na rentowność miały jednak wpływ dwa nadzwyczajne wydarzenia. Z jednej strony jeden z producentów objętych próbą wszedł na rynek podczas okresu badanego, ale zmienił sposób zgłaszania niektórych z jego kosztów produkcji w ciągu ostatnich lat okresu badanego, co skutkowało dużymi stratami. Z drugiej strony ceny sprzedaży były wyjątkowo niskie i przyniosły znaczne straty innemu producentowi objętemu próbą w trakcie ODP, który to producent był wtedy w trakcie procesu wstrzymania produkcji. Natomiast trzeci producent objęty próbą w okresie badanym stale obniżał swoje straty.

- (165) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Podobnie do rentowności, przepływy środków pieniężnych również wykazywały negatywną tendencję między 2012 r. a ODP. W przypadku modułów przepływ środków pieniężnych netto zmalały o 11 % w okresie badanym, natomiast w przypadku ogniw zmalały o 44 % w tym samym okresie. Fluktuacje przepływu środków pieniężnych, które miały miejsce w 2014 r., w przypadku modułów i ogniw były spowodowane nadzwyczajnymi wydarzeniami mającymi miejsce w odniesieniu do jednego dużego producenta unijnego. Z jednej strony nabył on istniejącą fabrykę za niską cenę zakupu, a z drugiej strony zrestrukturyzował swój dług. W 2015 r. nadal spłacał zadłużenie, co skutkowało ujemnym przepływem środków pieniężnych z działalności finansowej. Należy zauważyć, że producent ten zgłosił dodatni przepływ środków pieniężnych wynikający z działań operacyjnych oraz znaczącą poprawę w wynikach z działalności operacyjnej w porównaniu z 2014 r. Dwóch innych unijnych producentów modułów wykazało dodatni i usprawniony przepływ środków pieniężnych w ODP, natomiast dwóch pozostałych producentów ogniw wykazało ujemny, ale usprawniony przepływ środków pieniężnych.
- (166) Jeżeli chodzi o inwestycje, z powyższej tabeli wynika, że między 2012 r. a ODP przemysł unijny zwiększył swoje inwestycje w zakresie modułów o 2 %. W latach 2013–2014 wzrosły one o 40 %, a w okresie między 2013 a ODP o 98 %.
- (167) Ogólne inwestycje dotyczące ogniw zmniejszyły się o 61 % w okresie między 2012 r. i ODP. Na ogólną tendencję dotyczącą inwestycji w zakresie ogniw ponownie miała wpływ decyzja jednego producenta unijnego objętego próbą o wstrzymaniu produkcji. Jednocześnie w okresie między 2014 r. a ODP inwestycje pozostałych dwóch producentów objętych próbą wzrosły czterokrotnie.
- (168) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zwróciło uwagę na to, że inwestycje w ogniwa zmniejszyły się w okresie badanym, a zastosowanie środków nie miało na nie korzystnego wpływu. Po pierwsze, chociaż powyższe stwierdzenie jest prawdziwe w odniesieniu do całej próby, na tę tendencję – jak wskazano w poprzednim motywie – wpływ miała decyzja jednego producenta unijnego objętego próbą o wstrzymaniu produkcji. Producent ten na początku okresu realizował znaczne inwestycje, ale pod koniec okresu nie realizował prawie żadnej. Po drugie, w 2013 r. inny producent objęty próbą podjął inwestycje na wczesnym etapie funkcjonowania, co odzwierciedla duży wzrost inwestycji ogółem odnotowany w tym roku. Po trzecie, po tym, jak wejście w życie środków zaczęło mieć wpływ na rentowność przedsiębiorstw, w okresie od 2014 r. do ODP inwestycje realizowane przez wszystkie przedsiębiorstwa z próby wzrosły, co ilustruje fakt, że dwóch producentów objętych próbą, którzy pozostali na rynku, czterokrotnie zwiększyło swoje inwestycje w tym okresie. W związku z tym odrzucono argument, zgodnie z którym zastosowanie środków nie miało korzystnego wpływu na inwestycje.
- (169) Zwroty z inwestycji kapitałowych to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym pozostawały one ujemne z powodu strat netto poniesionych przez przemysł unijny. Dochody z inwestycji kapitałowych dotyczące modułów wzrosły o 4 punkty procentowe podczas okresu badanego; ale wzrosły znacznie w 2014 r. i w ODP w porównaniu z 2013 r. – odpowiednio o 7 i 8 punktów procentowych. W przypadku ogniw dochody z inwestycji kapitałowych zmalały o 25,8–28,4 punktu procentowego w okresie badanym.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (170) W ogólnym ujęciu przemysł unijny nadal ponosił szkody w okresie badanym, biorąc pod uwagę krótki okres po nałożeniu pierwotnych środków i wielkości dumpingu oraz poziom szkód wykazanych w poprzednim dochodzeniu. Co więcej, stwierdzone praktyki obchodzenia prawa, jak wskazano w motywie 4 powyżej, również przyczyniły się do dalszego trwania szkody. Od połowy 2013 r. (środki tymczasowe weszły w życie w dniu 6 czerwca 2013 r.), a w szczególności w 2014 r. (pierwszy pełny rok z obowiązującymi środkami antydumpingowymi) i w ODP sytuacja przemysłu unijnego zaczęła jednak stopniowo się poprawiać.
- (171) W istocie szereg wskaźników szkody wykazywał pozytywne tendencje. Jeżeli chodzi o moduły, przemysł unijny zwiększył unijną sprzedaż modułów o 2,8 % i w rezultacie jego udział w rynku wzrósł o 9,4 % między 2014 r. a ODP. W tym samym okresie w ramach przemysłu unijnego odnotowano wzrost użytku własnego i sprzedaży unijnej ogniw o 6,3 % i utrzymano udział w rynku na poziomie 33 %. Ponadto w tym samym okresie w ramach przemysłu unijnego wzrosło wykorzystanie mocy produkcyjnych o 9 punktów procentowych w odniesieniu do modułów oraz o 8 punktów procentowych w odniesieniu do ogniw dzięki zwiększonej produkcji i malejącym istniejącym mocom produkcyjnym. W ramach przemysłu unijnego osiągnięto również znaczące korzyści produkcyjne, zmniejszając tym samym różnicę między jego cenami sprzedaży a średnimi kosztami produkcji. Co więcej, poprzednie podcięcie cenowe dotyczące produktów wywożonych z Chin przestało istnieć, ponieważ ich cena była zgodna z minimalną ceną importową (brak podcięcia cenowego w odniesieniu do modułów i niewielkie podcięcie cenowe w odniesieniu do ogniw w ODP). W rezultacie, mimo że przemysł unijny wciąż

przynosił straty w ODP, straty te znacznie zmniejszyły się w odniesieniu do modułów, w porównaniu z 2012 r. i 2013 r. Straty nie zmniejszyły się jednak w odniesieniu do przemysłu unijnego w zakresie ogniw, ponieważ – jak wyjaśniono w motywie 165 powyżej – miały na nie wpływ nadzwyczajne wydarzenia, które miały miejsce w stosunku do dwóch producentów objętych próbą. Natomiast trzeci producent objęty próbą zmniejszył swoje straty w ODP, a zatem podlegał tej samej tendencji, którą odnotowano w odniesieniu do modułów.

- (172) W ramach przemysłu unijnego również zwiększono inwestycje dotyczące modułów i ogniw odpowiednio o 41 % i 63 % między 2014 r. a ODP.
- (173) Pomimo starań i wszystkich wynikających z nich pozytywnych tendencji, przemysł unijny nadal jednak nie zdołał poprawić sytuacji, która uległa pogorszeniu z powodu prowadzonej w przeszłości sprzedaży po cenach dumpingowych przez eksporterów chińskich. Jak już wskazano, producenci ogniw i producenci modułów generowali straty w ODP i wykazywali ujemne przepływy środków pieniężnych i zwroty z inwestycji kapitałowych. Ponadto pomimo faktu, że wielkości przywozu pochodzące z chińskiego wywozu zmalały w odniesieniu do modułów, ich udział w rynku był nadal wyższy niż w przypadku producentów unijnych. W przypadku ogniw wielkość przywozu w ODP znacznie wzrosła (o 65 %) w porównaniu z 2012 r., zdobywając większe udziały w rynku. Chiński przywóz ogniw wywarł pośrednią presję również na rynek modułów producentów wytwarzających na własne potrzeby, uniemożliwiając mu tym samym dalszy wzrost. W związku z tym chiński przywóz nadal docierał na rynek unijny, przy znaczących ilościach i cenach niższych niż koszt produkcji przemysłu unijnego.
- (174) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że Komisja nie oceniła wpływu, jaki wywiera na przemysł unijny przywóz modułów z państw trzecich w dużych ilościach i w cenach niższych niż ceny produktów wywozonych z Chin.
- (175) Komisja przyjęła do wiadomości, że wpływ przywozu modułów z państw trzecich stanowi istotny czynnik do celów oceny stanu przemysłu UE. Taki przywóz był jednak znacznie mniej ważny niż przywóz z Chin, ponieważ w ODP jego udział w rynku wynosił 25 % (w tym modułów, które w rzeczywistości były z Chin, ale były poddane praktykom obchodzenia prawa), natomiast udział przywozu z Chin wynosił 41 % (a w związku z obchodzeniem prawa w rzeczywistości był wyższy). Co więcej, od 2014 r. do ODP udział przywozu z państw trzecich w rynku spadł o 10 %, natomiast w tym samym okresie udział przywozu z Chin wzrósł o 4,9 %. Te dwa czynniki wskazują na to, że przywóz z Chin miał znacznie większy wpływ na przemysł unijny niż przywóz z państw trzecich. Ceny modułów z państw trzecich nie były ponadto niższe niż ceny przywozu z Chin. Jak wskazano w tabeli 4a powyżej, średnia ważona cena całego przywozu z państw trzecich wynosiła 550 EUR/kW w ODP, co stanowiło cenę wyższą niż średnia cena eksportowa dotycząca przywozu z Chin, która wynosiła 544 EUR/kW. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (176) Jeżeli chodzi o ogniwa, kilka stron stwierdziło, że przywóz z państw trzecich spowodował szkodę, ponieważ w porównaniu z 2014 r. rentowność w ODP spadła, co wynikało ze zmniejszenia się przywozu z Chin i równoczesnego zwiększenia się przywozu z państw trzecich.
- (177) Po pierwsze, jak wskazano w motywie 164, do wzrostu straty w ODP w odniesieniu do producentów objętych próbą przyczyniły się nadzwyczajne zdarzenia, których doświadczyło dwóch unijnych producentów ogniw, natomiast trzeci (i największy) producent odnotował wzrost rentowności w ODP w porównaniu z 2014 r. Po drugie, chociaż przywóz z Chin zmniejszył się o 3 punkty procentowe od 2014 r. do ODP, to od 2013 r. do ODP wzrósł on o 7 punktów procentowych mimo wdrożenia środków. W związku z tym przywóz z Chin w dalszym ciągu miał znaczący wpływ na przemysł unijny. Po trzecie, jeżeli chodzi o przywóz z państw trzecich, rzeczywiście zwiększył się on o 2 punkty procentowe od 2014 r. do ODP, ale od 2013 r. do ODP spadł on o 24 punkty procentowe. W związku z tym w okresie po nałożeniu środków wpływ na przemysł unijny w rzeczywistości się zmniejszył. Odrzucono zatem argument, zgodnie z którym przywóz z państw trzecich powodował szkodę.
- (178) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że niektóre wskaźniki szkody poprawiły się dopiero w ODP, a nie natychmiastowo po nałożeniu środków. W związku z tym nie ma żadnego wyraźnego związku między nałożeniem środków a różnymi korzystnymi trendami.

- (179) Komisja przyjęła do wiadomości, że niektóre wskaźniki szkody, na przykład wskaźniki dotyczące modułów, udziału w rynku, produkcji oraz wykorzystania mocy produkcyjnych, poprawiły się tylko w ODP, a nie w 2014 r. Ze względu na wielkość dumpingu i szkody stwierdzonej w poprzednim dochodzeniu, odwrócenie negatywnych tendencji mających zastosowanie do całego przemysłu zajęło jednak trochę czasu. Można to wytłumaczyć tym, że w okresie nakładania pierwotnych środków przemysł unijny przechodził proces konsolidacji, podczas którego wielu producentów było już postawionych w stan upadłości lub było blisko upadłości, ale opuścili oni rynek dopiero w 2014 r. Miało to istotny wpływ na wszystkie wskaźniki makroekonomiczne, w których uwzględniono również takie przedsiębiorstwa. Należy również odnotować, że wiele wskaźników, takich jak udział w rynku, produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych i moce produkcyjne, wykazujących negatywne tendencje na szczeblu całego przemysłu unijnego już w 2014 r. wykazywało pozytywne tendencje w odniesieniu do objętych próbą producentów unijnych zarówno modułów, jak i ogniw. Argument ten został zatem odrzucony.
- (180) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł unijny znajduje się w dobrej kondycji i w pełni poprawił sytuację po odniesionej w przeszłości szkodzi. Po ujawnieniu ustaleń, strony te ponownie podniosły to stwierdzenie. W szczególności dane liczbowe przedstawione w sprawozdaniach finansowych dotyczących SolarWorld i Jabil – jak dotąd największych unijnych producentów modułów – rzekomo wykazały, że ich przedsiębiorstwo unijne rozwijało się w ciągu ostatnich kilku lat oraz że zwiększyli oni wielkość produkcji, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż eksportową i wydajność, chociaż koszt produkcji i zapasy uległy zmniejszeniu.
- (181) Producenci unijni objęci próbą (w tym Jabil i SolarWorld) zwiększyli produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż eksportową i wydajność i jednocześnie zmniejszyli koszt produkcji i zapasy w 2014 r. i w ODP. Stwierdzenie, że sytuacja przemysłu uległa pełnej poprawie po wyrządzonych szkodach, jest jednak sprzeczne z ustaleniami wynikającymi z dochodzenia opartymi na rzeczywistych, sprawdzonych danych dotyczących producentów unijnych objętych próbą. W szczególności wiele wskaźników mikroekonomicznych jest opartych jedynie na sprzedaży na rzecz niezależnych klientów w Unii (takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji). Ponadto niektóre z przedsiębiorstw objętych próbą prowadzą znaczącą produkcję poza Unią, która to produkcja nie jest uwzględniona we wskaźnikach mikroekonomicznych. Natomiast publicznie dostępne dokumenty finansowe koncentrują się na wszystkich działaniach zainteresowanych przedsiębiorstw i często zawierają informacje dotyczące skonsolidowanych sprawozdań finansowych całych grup. W związku z tym wnioski dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia podstawowego były formułowane nie na podstawie ogólnodostępnych dokumentów finansowych, ale na podstawie bardziej szczegółowych i zweryfikowanych informacji dotyczących sytuacji w Unii uzyskanych dopiero w czasie dochodzenia. Co więcej, uzyskane wnioski na temat stanu przemysłu unijnego oparto na danych pochodzących od wszystkich producentów unijnych objętych próbą, a nie tylko od SolarWorld i Jabil. Ponadto, jeżeli chodzi o Jabil, jak wyjaśniono powyżej, przedsiębiorstwo to jedynie składało moduły, ale nie ponosiło pełnej odpowiedzialności umownej za ich sprzedaż. Argument ten został zatem odrzucony.
- (182) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że Komisja powinna była uwzględnić skutki inwestycji na dużą skalę, które wdrożył SolarWorld. Twierdzi się, że inwestycje te negatywnie wpłynęły na przedsiębiorstwo i cały przemysł ze względu na jego istotny udział w produkcji przemysłu unijnego.
- (183) Po pierwsze, inwestycje, o których mówi ta strona, zostały zrealizowane w 2015 r. i dotyczyły nie tylko ogniw i modułów, lecz również innych towarów produkowanych w UE, na przykład płytek⁽³⁰⁾. W związku z tym wspomniane inwestycje miały jedynie częściowy wpływ na ocenę rentowności modelu biznesowego przedsiębiorstwa w odniesieniu do modułów i ogniw. Po drugie, jak wskazały inne strony, w 2016 r. grupa SolarWorld osiągnęła korzystne wyniki⁽³¹⁾ dotyczące jej przedsiębiorstw z Europy i spoza Europy. Wydaje się, że ten fakt nie sugeruje na tym etapie, aby zrealizowane już inwestycje wpłynęły niekorzystnie na to przedsiębiorstwo. Argument ten został zatem odrzucony.

4.6. Prawdopodobieństwo kontynuacji szkody

- (184) Aby ocenić prawdopodobieństwo kontynuacji szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków obowiązujących względem ChRL, przeanalizowano prawdopodobny wpływ chińskiego przywozu na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽³⁰⁾ Zob. roczne sprawozdanie grupy SolarWorld z 2015 r., dostępne na stronie internetowej: http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/annual_report_2015_web.pdf, s. 58.

⁽³¹⁾ Consolidated Quarterly Announcement Q3 2016, SolarWorld <http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/2016/solarworld-q3-2016-web-en.pdf>, s. 8–9.

- (185) Jak wykazano w sekcji 4.5 powyżej, przemysł unijny nadal ponosił istotne szkody podczas ODP. Jak podkreślono w sekcji 3.3 powyżej, istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu, jeżeli dopuszczono by do wygaśnięcia środków. Ponadto ustalono, że producenci eksportujący prowadzili sprzedaż po cenach dumpingowych do państw trzecich oraz do Unii i w przypadku wygaśnięcia środków weszliby na rynek unijny po cenach jeszcze niższych niż te, które stosują obecnie przy sprzedaży do Unii.

4.6.1. Wolne moce produkcyjne, przepływy handlowe i atrakcyjność rynku unijnego oraz zachowania cenowe producentów eksportujących w ChRL

- (186) Szacowane chińskie moce produkcyjne w przypadku modułów wynoszą 96,3 GW/rok w odniesieniu do 2015 r. i oczekuje się, że osiągną 108 GW/rok w 2016 r. ⁽³²⁾. Jednocześnie oszacowano, że w 2015 r. popyt globalny wyniesie 50,6 GW, i przewiduje się, że w 2016 r. wzrośnie do 61,7 GW ⁽³³⁾ lub – zgodnie z innym źródłem – do 68,7 GW ⁽³⁴⁾. W związku z tym Komisja uznała, że łączne wolne moce produkcyjne chińskich producentów znacznie przekroczyły popyt globalny, tj. o 47,5 % w 2015 r., a w 2016 r. przekroczą go o 42,9 % lub o 36 %, w zależności od źródła. Według innego źródła całkowity popyt globalny w 2015 r. wynosił 58 GW ⁽³⁵⁾, co skutkowałoby nadmiernymi mocami produkcyjnymi producentów chińskich na poziomie 39,8 % w 2015 r.
- (187) Nawet jeżeli żadne nowe moce produkcyjne nie zostaną zainstalowane w Chinach w przyszłości, istniejące moce produkcyjne nadal będą w znaczącym stopniu przewyższały przewidywany roczny popyt globalny na instalacje wykorzystujące energię słoneczną. W najbardziej prawdopodobnym scenariuszu (tak zwanym „średnim scenariuszem”) faktycznie popyt osiągnie 97 GW ⁽³⁶⁾ lub 95 GW ⁽³⁷⁾ w 2020 r., co w pełni pokryłyby bieżące chińskie moce produkcyjne. Ponadto w ciągu ostatnich 10 lat chińskie moce produkcyjne w zakresie modułów fotowoltaicznych systematycznie wzrastały. Na przykład w okresie 2012–2015 wzrosły ponad dwukrotnie (z 43,8 GW ⁽³⁸⁾ w 2012 r. do 96,3 GW w 2015 r.). Według Bloomberg New Energy Finance w samym 2016 r. w Chinach odnotowano dodatkowe 2 GW zapowiadanych mocy produkcyjnych lub mocy produkcyjnych będących na etapie wdrażania. Ponadto nie ma dowodów świadczących o tym, że w niedalekiej przyszłości chińskie moce produkcyjne nie będą już podlegać dalszemu wzrostowi, ponieważ w ciągu co najmniej pięciu ostatnich lat były one nieustannie powiększane. W związku z tym, nawet w mniej prawdopodobnym scenariuszu (tak zwanym „scenariuszu optymistycznym”) zakładającym wzrost rocznego popytu globalnego do 120 GW ⁽³⁹⁾ w 2020 r., istnieje prawdopodobieństwo, że sami producenci chińscy nadal będą w stanie zaspokajać popyt w całości, ponieważ musieliby zwiększać swoje istniejące moce produkcyjne w znacznie wolniejszym tempie niż w przeszłości, tj. o 11,3 % w cztery lata.
- (188) Po ujawnieniu ustaleń kilka zainteresowanych stron zakwestionowało wykorzystane przez Komisję dane dotyczące mocy produkcyjnych w ChRL i globalnego zużycia. Strony te stwierdziły, że SolarPower Europe nie jest wystarczająco wiarygodnym źródłem, ponieważ uwzględniła jedynie te moduły, które zostały już podłączone do sieci, natomiast IHS i BNEF zapewniają dokładniejszy ogląd sytuacji, ponieważ przedstawiają modele zakupione w celu montażu.
- (189) W powyższych motywach Komisja przeanalizowała już jednak dane i prognozy pochodzące z IHS, a dane z BNEF nie różnią się znacząco od danych z IHS ⁽⁴⁰⁾. W rzeczywistości oszacowania BNEF i IHS pokrywają się w całości w odniesieniu do 2016 r. (68,7 GW w scenariuszu konserwatywnym i 70,7 GW w scenariuszu optymistycznym) i do 2017 r. (odpowiednio 72,9 i 77,5 GW), a w odniesieniu do 2018 r. – ostatniego roku, dla którego BNEF sporządził oszacowania – nieznacznie się między sobą różnią (BNEF: 83 GW; IHS: 82 GW) ⁽⁴¹⁾. Argument ten został zatem odrzucony.
- (190) Te same strony zakwestionowały również oszacowaną przez Komisję wielkość wolnych mocy produkcyjnych ogółem. W szczególności jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że w 2016 r. wielkość ta wynosiła 70 GW. Nie przedstawiła jednak żadnego źródła informacji ani żadnej metody, na podstawie której uzyskała tę liczbę.

⁽³²⁾ Bloomberg New Energy Finance („BNEF”) „Solar manufacturer capacity league table”; wersja z dnia 28.10.2016 r.

⁽³³⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016, s. 18.

⁽³⁴⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 listopada 2016 r.

⁽³⁵⁾ IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, czerwiec 2016 r., s. 23. Wydaje się, że różnica wynika z faktu, iż IHS zgłasza wszystkie moduły, które znajdowały się w magazynach, były przewożone lub instalowane. Natomiast w ramach Global Market Outlook uwzględniono jedynie te zainstalowane moduły, które już produkują energię elektryczną.

⁽³⁶⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016, s. 18.

⁽³⁷⁾ IHS, The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost, czerwiec 2016 r., s. 23. W swoim najnowszym sprawozdaniu (IHS, PV Demand Tracker Q4 2016, z dnia 9 grudnia 2016 r.) IHS przedstawiło te same szacunki na 2020 r., co Solar Power Europe, tj. 97 GW.

⁽³⁸⁾ Bloomberg New Energy Finance („BNEF”) „Solar manufacturer capacity league table”; wersja z dnia 28.10.2016 r.

⁽³⁹⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016, s. 18.

⁽⁴⁰⁾ Zob. przypisy 34, 36, 37, 38, 40 odnoszące się do IHS i SPE.

⁽⁴¹⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 listopada 2016 r. oraz IHS, PV Demand Tracker Q4 2016, 9 grudnia 2016 r.

Nawet gdyby liczba ta była prawidłowa, oszacowane wolne moce produkcyjne nadal wystarczałyby, aby pokryć całkowite globalne zapotrzebowanie nawet w przypadku najbardziej optymistycznych oszacowań na 2016 r. (70,7 GW⁽⁴²⁾). Żadna z tych stron nie przedstawiła jakichkolwiek oszacowań ani nie przytoczyła badania lub sprawozdania, które sugerowałyoby, że należy obniżyć ustaloną przez Komisję wielkość wolnych mocy produkcyjnych. Argument ten nie wywarł zatem wpływu na wnioski wyciągnięte powyżej.

- (191) Przed ujawnieniem informacji i po ujawnieniu informacji kilka z zainteresowanych stron stwierdziło, że przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier I odnotowują znacznie mniejszy poziom nadwyżki mocy produkcyjnych niż pozostałe przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier II i Tier III. Zgodnie z Bloomberg New Energy Finance szacowane moce produkcyjne w zakresie modułów fotowoltaicznych przedsiębiorstw w ChRL dysponujących kapitałem Tier I w 2016 r. wynoszą 46 GW, co faktycznie stanowi niższą wartość niż połączone moce produkcyjne przedsiębiorstw dysponujących kapitałem Tier II i Tier III o szacowanej wartości 62 GW⁽⁴³⁾. Wszystkie szczeble chińskich przedsiębiorstw są jednak aktywne na rynku światowym. Jeżeli chodzi o Unię, nie tylko przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier I prowadziły wywóz po nałożeniu obowiązujących środków, ale również przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier II i Tier III, chociaż w mniejszych ilościach (szacowany udział tych ostatnich w całkowitym przywozie chińskim wynosił 13,6 % w 2014 r.). W związku z tym Komisja uznała, że należy uwzględnić moce produkcyjne wszystkich rodzajów chińskich producentów eksportujących do celów ustalenia wolnych mocy produkcyjnych dostępnych w Chinach.
- (192) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała ustalenie, zgodnie z którym przy określaniu wolnych mocy produkcyjnych dostępnych w Chinach należy uwzględnić nadwyżkę mocy produkcyjnych wszystkich rodzajów producentów eksportujących.
- (193) Komisja podkreśliła, że już dostępne moce produkcyjne przedsiębiorstw dysponujących kapitałem Tier I stanowiły 90 % całkowitego globalnego zużycia w 2015 r. (które oszacowano na 50,6 GW). Co więcej, fakt, że przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier 2 i Tier 3 prowadziły wywóz do UE, niezależnie od małych wielkości tego wywozu, wskazuje na to, że działają one czynnie na rynku unijnym i nie ograniczają swojej sprzedaży jedynie do rynku chińskiego lub innych rynków. Ponadto oczekuje się, że w następstwie niedawnych przypadków wycofania zobowiązania przedsiębiorstw dysponujących przede wszystkim kapitałem Tier 1 znacznie się zwiększy przywóz realizowany przez przedsiębiorstwa dysponujące kapitałem Tier 2 i Tier 3. Wobec tego jego wniosek został odrzucony.
- (194) Kilka ze stron – zarówno przed ujawnieniem informacji, jak i po nim – wysunęło argument, że nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach była znacznie zawyżona, ponieważ popyt na instalacje wykorzystujące energię słoneczną systematycznie wzrastał na poziomie światowym. Roczny popyt globalny faktycznie wzrósł o 25 % w okresie 2014–2015 (z 40,3 GW do 50,6 GW)⁽⁴⁴⁾. Jak określono powyżej, szacowana nadwyżka mocy produkcyjnych chińskich producentów przekracza jednak obecny popyt o 47,5 %. W związku z tym nawet w najbardziej optymistycznym scenariuszu dotyczącym wzrostu popytu globalnego producenci chińscy najprawdopodobniej nadal dysponowałiby wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić ten popyt. Argument ten został zatem odrzucony.
- (195) Jeżeli chodzi o ogniwa, szacuje się, że bieżące moce produkcyjne chińskich producentów eksportujących w 2016 r. wyniosły 76,6 GW, co stanowiło wzrost o 12 % w porównaniu z 2015 r. (68 GW)⁽⁴⁵⁾. Jako że globalne zapotrzebowanie na ogniwa jest w przybliżeniu równoważne globalnemu zapotrzebowaniu na moduły, chińscy producenci eksportujący mieli nadwyżkę produkcyjną w odniesieniu do ogniwi, która wynosiła 25,6 % w 2015 r. i 19,5 % w 2016 r. Ponadto globalne moce produkcyjne Chin w odniesieniu do ogniwi wynosiły 72,8 % w 2016 r., znacznie przewyższając moce produkcyjne wszystkich pozostałych państw trzecich. Ctery kolejne największe państwa trzecie o dostępnych mocach produkcyjnych są znacznie mniejsze od Chin (Tajwan: 11 GW; Malezja: 4 GW; Korea: 2,7 GW; Japonia: 1,9 GW). Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że Chiny mają również znaczącą nadwyżkę mocy produkcyjnych, jeżeli chodzi o produkcję ogniwi.

4.6.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (196) Kilka ze stron utrzymywało, że rynek unijny nie jest już atrakcyjny dla producentów chińskich. Twierdziły, że chińska produkcja ogniwi i modułów będzie raczej ukierunkowana na szybko rozwijające się rynki w Azji, takie jak Japonia i Indie. Ponadto w ciągu kilku ostatnich lat następował wzrost chińskiego popytu krajowego, osiągając 50 % chińskiej produkcji modułów fotowoltaicznych w pierwszym kwartale 2016 r. Chiny będą miały rzekomo około 20 GW instalacji rocznie do 2020 r. Dlatego w kontekście rosnącej liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Chinach, Indiach i na innych rynkach w Azji Południowo-Wschodniej chińska produkcja modułów fotowoltaicznych będzie przeznaczona głównie na zaspokojenie rosnącego popytu na tych rynkach.

⁽⁴²⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 listopada 2016 r.

⁽⁴³⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table”; wersja z dnia 28.10.2016 r.

⁽⁴⁴⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r.

⁽⁴⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance „Solar manufacturer capacity league table” udostępniona w dniu 28.10.2016 r.

- (197) Prawdą jest, że rynek unijny przestał być tak ważny, jak to miało miejsce w przeszłości, gdy odpowiadał za 60 % rocznej światowej mocy zainstalowanej brutto (w 2012 r.). Nie oczekuje się też, że Unia znajdzie się wśród szybko rozwijających się rynków. Prognozy dotyczące wzrostu rynku unijnego są raczej skromne w porównaniu z resztą świata. Zgodnie ze średnim scenariuszem SolarPower Europe oczekuje się, że europejskie roczne zużycie energii słonecznej wzrośnie z 8,2 GW do prawie 15 GW w 2020 r. ⁽⁴⁶⁾. Szacunki SolarPower Europe obejmują jednak również państwa spoza UE (Turcję, Szwajcarię itp.); prognoza wzrostu dla 28 państw członkowskich Unii jest jeszcze mniej optymistyczna, tj. wynosi około 11,6 GW ⁽⁴⁷⁾ dla 2020 r. Unia nadal pozostaje jednak ważnym rynkiem stanowiącym 14 % całego rynku światowego, przy czym oczekuje się, że jej udział w rynku światowym pozostanie istotny w przyszłości. Trzy z jej państw członkowskich (Zjednoczone Królestwo, Niemcy i Francja) znalazły się wśród dziesięciu największych rynków modułów fotowoltaicznych w 2015 r. Ponadto, jak wskazano powyżej, nadwyżka mocy produkcyjnych chińskich producentów eksportujących jest stanie pokryć całkowite zapotrzebowanie światowe w przyszłości, w tym szybko rozwijających się rynków takich jak same Chiny, Indie, Japonia i Ameryka Południowa razem wzięte. Co więcej, wprowadzenie i wzmocnienie środków ochrony handlu m.in. przez Kanadę i Stany Zjednoczone zmniejszyło atrakcyjność tych rynków, co dodatkowo zwiększa atrakcyjność rynku unijnego, jeżeli środki zostałyby uchylone.
- (198) Pomimo wprowadzenia środków antydumpingowych i wyrównawczych w 2013 r. chińscy producenci eksportujący nadal są bardzo zainteresowani rynkiem unijnym, o czym świadczy fakt, że utrzymują silną pozycję na tym rynku. Jak wskazano w sekcji 4.4 powyżej, przywóz modułów i ogniw z Chin stanowił odpowiednio 41 % i 16 % udziału w rynku w ODP, a jego pozycja na rynku została z powodzeniem utrzymana (a nawet wzrosła w przypadku ogniw) w porównaniu z przywozem z państw trzecich. Wielkość i udział w rynku przywozu modułów z Chin są o wiele ważniejsze niż w przypadku przywozu z państw trzecich; te ostatnie stanowiły łącznie tylko 25 %. Jeżeli chodzi o ogniwa, udział w rynku państw trzecich wynosił 51 % w ODP, co oznacza, że spadł znacząco (o 32 %) w porównaniu z 2013 r., gdy wynosił 75 %. Co więcej, pomimo wprowadzenia środków w 2013 r. przywóz ogniw z Chin wzrósł o 77,8 % w okresie między 2013 r. a ODP. Ponadto, jak wykazano w trakcie dochodzenia w sprawie obchodzenia środków prowadzonego w 2015 r., niektórzy producenci chińscy próbowali unikać stosowania środków poprzez ich obejście i przywóz towarów przez Tajwan i Malezję, największe państwa trzecie pod względem przywozu.
- (199) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron zakwestionowało ustalenie, zgodnie z którym rynek unijny pozostaje atrakcyjnym rynkiem dla chińskich producentów eksportujących. Jedna ze stron zwróciła uwagę na to, że należy obniżyć prognozy wzrostu rynku unijnego jako całości, ponieważ w pierwszych 9 miesiącach 2016 r. liczba nowych instalacji zmniejszyła się o 18 % w stosunku do roku poprzedniego, tym samym prowadząc do stosunkowo pesymistycznego szacunku popytu unijnego w 2016 r. wynoszącego 7,1 GW. Spowodowałoby to również pesymistyczne prognozy dotyczące rozwoju popytu unijnego do 2020 r. Ponadto strona ta stwierdziła, że atrakcyjność trzech głównych rynków unijnych (Zjednoczonego Królestwa, Niemiec i Francji) będzie w przyszłości ulegać zmniejszeniu.
- (200) W rzeczywistości przytoczona przez zainteresowaną stronę szacowana wartość łącznego popytu unijnego w wysokości 7,1 GW jest stosunkowo dobrym wynikiem dla 2016 r., ponieważ jest zasadniczo zgodna ze wstępnym szacunkiem SolarPower Europe dla średniego scenariusza (7,3 GW) ⁽⁴⁸⁾. W związku z tym dokonany przez tę stronę szacunek, zgodnie z którym do 2020 r. popyt unijny będzie zmieniał się zgodnie ze scenariuszem pesymistycznym, nie jest poparty danymi przekazanymi przez tę samą stronę. W każdym razie, nawet jeżeli popyt zmieniałby się zgodnie z najbardziej pesymistycznym scenariuszem, a udział rynku unijnego na rynku światowym uległby zmniejszeniu, sytuacja ta niekoniecznie skutkowałaby spadkiem atrakcyjności rynku unijnego dla wywozu z Chin, ponieważ nadal obowiązują wszystkie pozostałe opisane powyżej założenia. Nawet jeśli zmniejsza się względny udział w popycie światowym, unijny rynek wciąż pozostaje atrakcyjny dla wywozu z Chin. W przeciwnym wypadku nie miałyby miejsca praktyki omijania środków, które nadal wykryto w toku prowadzonych niedawno dochodzeń w Malezji i Tajwanie.
- (201) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że Chiny będą instalować 20 GW systemów fotowoltaicznych rocznie do 2020 r., w toku dochodzenia prowadzonego przez Komisję znaleziono dowody potwierdzające, że ChRL nie będzie w stanie utrzymać tak ambitnego celu. Agencje wywiadu rynkowego donoszą, że wspomniany cel chiński zostanie obniżony ze względu na brak infrastruktury sieciowej, gruntowną nadwyżkę podaży na rynku i deficyt w odnawialnym funduszu dotacji ⁽⁴⁹⁾. Cykle fazy wzrostu i spadku na chińskim rynku fotowoltaicznym omówiono szerzej w motywie 356.

⁽⁴⁶⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r., s. 30.

⁽⁴⁷⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r.

⁽⁴⁸⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, lipiec 2016 r.

⁽⁴⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, 1 września 2016 r., s. 17.

- (202) Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron przytoczyła komunikat prasowy chińskiej Krajowej Administracji Energetycznej, w którym organ ten ogłosił, że zgodnie z planem rozwoju dotyczącym energii słonecznej na najbliższe pięć lat do 2020 r. planuje się zainstalowanie urządzeń o fotowoltaicznej mocy produkcyjnej wynoszącej co najmniej 105 GW. Strona ta twierdziła, że sytuacja ta spowodowałaby dalszy wzrost popytu w Chinach.
- (203) Wartość docelowa zainstalowanej łącznej mocy produkcyjnej wynosząca 105 GW jest stosunkowo niska i zdaniem BNEF⁽⁵⁰⁾ cel ten zostanie osiągnięty już w 2017 r. W związku z tym przytoczona niska wartość docelowa jest nieistotna, ponieważ wynika z niej, że po 2017 r. nie należy oczekiwać żadnego wzrostu, co jest sprzeczne z prognozami przewidującymi rozwój chińskiego rynku. Jednocześnie w motywie 201 poniżej Komisja przeanalizowała już scenariusz zakładający rozwój rynku chińskiego, chociaż wynoszący mniej niż 20 GW rocznie do 2020 r. Argument ten został zatem odrzucony.
- (204) Komisja zbadała również, czy w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków przywóz z Chin dotarłby do Unii po cenach niższych niż obecne ceny unijne.
- (205) Niemal wszystkich producentów eksportujących sprzedających do Unii moduły i ogniwa z ChRL obowiązywały podczas ODP zobowiązania cenowe, a ich ceny eksportowe do UE były uwarunkowane tymi zobowiązaniami cenowymi, w których ustalono minimalną cenę importową. W związku z tym takie ceny eksportowe nie mogły zostać uznane za stosowny wskaźnik służący ustanowieniu polityki cenowej producentów eksportujących w przypadku nieobowiązywania środków.
- (206) Zamiast tego zastosowano zatem ceny producentów eksportujących objętych próbą obowiązujące w odniesieniu do państw trzecich. Uznano, że w przypadku wywozu przez producentów eksportujących objętych próbą do państw trzecich w ODP występowało podcięcie cenowe w stosunku do producentów unijnych objętych próbą średnio w wysokości 2,2 % w przypadku ogniwi i 5,6–9,2 % w przypadku modułów. Wartości liczbowe wskazują średni poziom podcięcia cenowego na producenta eksportującego (najniższy margines spośród przedsiębiorstw i najwyższy margines spośród przedsiębiorstw). W przypadku ogniwi istnieje tylko jeden margines podcięcia cenowego, ponieważ jest to średnia wartość podcięcia w odniesieniu do jednego producenta eksportującego objętego próbą dokonującego wywozu ogniwi do Unii.
- (207) Jedna ze stron zwróciła się o podział średniej ceny ważonej dla czterech badanych państw wywozu (Chile, Indii, Japonii i Singapuru) w celu przekazania uwag co do ustaleń dotyczących podcięcia cenowego. Do celów obliczenia podcięcia cenowego nie uwzględniono średniej ceny ważonej dla państwa trzeciego, lecz zsumowaną średnią cenę ważoną wszystkich czterech państw wywozu, co prawidłowo odzwierciedla ilości przedmiotowych przywozów i ceny, po jakich ich dokonano. Dlatego argument ten został odrzucony.
- (208) Po ujawnieniu ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia omawianych środków producenci eksportujący nie mieliby zachęt do zwiększenia swojej sprzedaży unijnej. Komisja nie uznała tej hipotezy za przekonującą. Jak wykazały ustanowione marginesy podcięcia cenowego, w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków producenci eksportujący mogliby zwiększyć wielkość sprzedaży unijnej. Ponieważ ich ceny w Unii byłyby niższe niż ceny producentów unijnych, można oczekiwać, że wywóz z Chin dążyłby do zwiększenia udziału w rynku unijnym. Wobec tego jego wniosek został odrzucony.
- (209) Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków przywóz z Chin dotarłby do Unii po cenach niższych niż ceny obowiązujące w przemyśle unijnym i istniałoby prawdopodobieństwo zwiększenia jego wolumenu sprzedaży i udziału w rynku.

4.6.3. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa kontynuacji szkody

- (210) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że istnieją znaczące wolne moce produkcyjne w ChRL zarówno w przypadku modułów, jak i ogniwi. Rynek unijny pozostaje atrakcyjny pod względem wielkości i cen sprzedaży, w szczególności w porównaniu z poziomem cen wywozu z ChRL do państw trzecich, co dodatkowo potwierdza dokumentacja dotycząca przeszłych praktyk obchodzenia środków. W rezultacie Komisja stwierdziła, iż istnieje duże prawdopodobieństwo, że uchylene środków antidumpingowych doprowadzi do kontynuacji dumpingu skutkującej kontynuacją szkody wyrządzanej przemysłowi unijnemu.

⁽⁵⁰⁾ Q4 2016 PV Market Outlook, Solar power, 30 listopada 2016 r., s. 19.

4.7. Związek przyczynowy

- (211) Zarówno przed ujawnieniem informacji, jak i po nim kilka zainteresowanych stron stwierdziło również, że jeżeli Komisja uważa, iż przemysł unijny nadal doznaje szkody, jest ona spowodowana wieloma innymi czynnikami, które łącznie składają się na całą szkodę:
- (i) zniesieniem systemów zachęt przez wiele państw członkowskich;
 - (ii) faktem, że przemysł unijny nie osiągnął jeszcze ekonomii skali przez posiadanie mocy produkcyjnych na poziomie kilku GW, aby być ekonomicznie opłacalnym i aby mieć wpływ na rynek światowy;
 - (iii) faktem, że szkoda jest spowodowana przywozami z innych państw, ponieważ ich ceny były o 25 % niższe niż chińskie ceny importowe;
 - (iv) szkoda jest spowodowana faktem, że ceny modułów producentów unijnych są nieustannie niższe niż ceny importowe chińskich producentów.
- (212) Jeżeli chodzi o pierwsze stwierdzenie, Komisja uznaje, jak określono w sekcji 5.3.2 poniżej, że modyfikowanie i – w niektórych państwach członkowskich – zawieszenie lub zakończenie systemów wsparcia doprowadziło do spadku konsumpcji w Unii w latach 2012–2014, po osiągnięciu najwyższego poziomu w zakresie konsumpcji, który miał miejsce w 2011 r. Ten znaczący spadek w zakresie konsumpcji utrudnił wzrost przemysłu unijnego. W poprzednim dochodzeniu Komisja stwierdziła jednak, że przemysł unijny był zmuszony obniżyć ceny głównie z powodu presji wynikającej z przywozu po cenach dumpingowych, a nie ze względu na zmiany w systemach wsparcia ⁽²¹⁾. W związku z tym napływ chińskich produktów po cenach dumpingowych był główną przyczyną wyrządzonych szkód w ramach poprzedniego dochodzenia. Ponadto pomimo spadku konsumpcji o 56 % między 2012 r. a ODP przemysł unijny zwiększył udział w rynku w zakresie modułów i ogniw odpowiednio o 40 % i 47 %. W ramach przemysłu unijnego rozpoczęto również zwiększanie wielkości sprzedaży między 2014 r. a ODP, po wystąpieniu ochronnego oddziaływania środków, jak określono w motywie 171 powyżej. W ramach przemysłu znacznie ograniczono również jego koszty (zob. tabela 8a i 8b powyżej) i zwiększono wykorzystanie mocy produkcyjnych. W związku z tym, pomimo spadku konsumpcji i biorąc pod uwagę obowiązujące środki, przemysł unijny zaczął odnotowywać poprawę sytuacji po wyrządzonej szkodzie. Ten argument został zatem odrzucony.
- (213) Jeżeli chodzi o drugie stwierdzenie, rzeczywiście moce produkcyjne przemysłu unijnego nie są porównywalne z mocami produkcyjnymi osiągniętymi przez chińskich producentów eksportujących w ostatnich latach. Po pierwsze, przedsiębiorstwa chińskie osiągnęły masową produkcję i (nadmierne) moce produkcyjne w okresie, gdy wyprzedziły szereg rynków na świecie, częściowo dzięki cenom dumpingowym, zgodnie z ustaleniami nie tylko Komisji Europejskiej, ale również organów Stanów Zjednoczonych i Kanady. Natomiast napływ dużych wielkości przywozu po cenach dumpingowych miał wręcz przeciwny wpływ na producentów narażonych na te nieuczciwe praktyki. W poprzednim dochodzeniu ⁽²²⁾ Komisja ustaliła, że w 2010 r. przemysł unijny osiągnął zysk w wysokości 10 % w kontekście podobnych bieżących mocy produkcyjnych (6 983 MW w 2010 r. i 6 467 MW w ODP). Masowy przywóz chińskich produktów po cenach dumpingowych spowodował drastyczny spadek rentowności przemysłu unijnego, skutecznie uniemożliwiając dokonywanie nowych inwestycji w celu osiągnięcia ekonomii skali. Ochronne działanie środków umożliwiło przemysłowi unijnemu konsolidację i znaczące ograniczenie jego kosztów w 2014 r. i w ODP, a także skierowało przemysł unijny na właściwe tory, umożliwiając czerpanie korzyści z ekonomii skali. Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron zakwestionowała to stwierdzenie. Twierdziła, że po wprowadzeniu środków poziom inwestycji zmniejszył się i nie pozwolił na osiągnięcie korzyści skali. Wbrew temu stwierdzeniu w ODP – w porównaniu z latami poprzednimi – poziom inwestycji faktycznie wzrósł zarówno w odniesieniu do modułów, jak i ogniw. W rezultacie wniosek ten również odrzucono.
- (214) Jeżeli chodzi o trzecie stwierdzenie, Komisja ustaliła (zob. tabela 4a i 4b poniżej), że średnie ceny importowe z Chin były nieznacznie wyższe w odniesieniu do ogniw i nieznacznie niższe w odniesieniu do modułów niż odpowiednie średnie ceny importowe z państw trzecich. Chociaż w przypadku ogniw chińskie ceny importowe były 4 % wyższe niż ceny importowe w państwach trzecich, w przypadku modułów były one o 1 % niższe. W rezultacie argument ten był niezgodny ze stanem faktycznym, a zatem został odrzucony. Stwierdzenie, że przywóz z państw trzecich sprawia, iż środki są nieskuteczne, omówiono w motywach 324 i 325 poniżej.

⁽²¹⁾ Motyw 180 rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 (Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5) oraz motywy 245–247 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013.

⁽²²⁾ Zob. tabela 4a i 10a zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 513/2013.

- (215) Jeżeli chodzi o czwarte stwierdzenie, dochodzenie wykazało, że w przypadku modułów średnie ceny importowe z Chin były stale niższe niż średnie unijne ceny sprzedaży producentów unijnych. Na przykład podczas ODP średnia cena importowa z Chin wynosiła 544 EUR/kW⁽⁵³⁾, natomiast średnia unijna cena wynosiła 593 EUR/kW. W rezultacie wnioszek ten był również niezgodny ze stanem faktycznym, a zatem został odrzucony. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny nadal ponosił istotne szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (216) Po ujawnieniu ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że szkoda jest spowodowana przez środki, ponieważ powodują one wzrost kosztów ogniw dla niezintegrowanych pionowo producentów modułów. Jak wskazano jednak w sekcji 6.4.1 poniżej, producenci modułów mają dostęp do tanich ogniw z państw trzecich i nie mieli do czynienia z brakiem podaży takich ogniw. Argument ten został zatem odrzucony.

5. INTERES UNII

5.1. Interes przemysłu unijnego

- (217) Niniejsza sekcja dotyczy interesu unijnych producentów modułów. Interes unijnych producentów ogniw omówiono w sekcji 6 – częściowy przegląd okresowy.
- (218) Znanych jest ponad 100 producentów modułów. Przemysł unijny jest reprezentowany przez unijne stowarzyszenie EU ProSun, które jest wnioskodawcą. Stowarzyszenie EU ProSun reprezentuje 31 unijnych producentów płytek, ogniw i modułów.
- (219) Utrzymanie środków umożliwi przemysłowi unijnemu zachowanie zwiększonego udziału w rynku w Unii i poprawę sytuacji po wystąpieniu istotnej szkody. Jak zauważono w motywie 137, udział w rynku osiągnięty przez przemysł unijny w Unii wzrósł z 25 % w 2012 r. do 35 % w ODP. Zgodnie z sekcją 4.6 z uwagi na ceny sprzedaży chińskich modułów do państw trzecich i wysoki poziom wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, jeżeli dojdzie do wygaśnięcia środków, moduły chińskie dotrą do Unii po cenach niższych niż minimalna cena importowa i w większych ilościach. W związku z tym utrzymanie środków ochroniłoby przemysł unijny przed intensywną i nieuczciwą presją cenową, która w przeciwnym razie byłaby wywierana przez przywóz chiński.
- (220) Jeżeli środki nie zostaną przedłużone, znaczne inwestycje w badania i rozwój oraz inwestycje kapitałowe poczynione w unijnym sektorze produkującym moduły mogą pójść na marne, ponieważ nie można w łatwy sposób przenieść tych inwestycji do działalności produkcyjnej w innych sektorach. W przypadku upadłości unijnych producentów modułów większość z 6 300 osób zaangażowanych w produkcję modułów straci pracę. Pracownicy zatrudnieni w tym sektorze są w znacznym stopniu wysoce wykwalifikowani. Utrzymanie środków zapewni przemysłowi unijnemu więcej czasu na całkowite naprawienie skutków dawnego dumpingu.
- (221) Po ujawnieniu ustaleń jedna ze stron zwróciła się do Komisji o wskazanie producentów ogniw i modułów, którzy nie popierają środków. Komisja wyjaśniła, że żadna ze stron, które uznały się za przynależące do przemysłu unijnego, nie wystąpiła i nie sprzeciwiła się środkom. Ta sama strona zwróciła się do Komisji o wykreślenie unijnych producentów płytek z wykazu 31 przedsiębiorstw reprezentowanych przez EU ProSun. Komisja wyjaśniła, że EU ProSun reprezentuje 29 unijnych producentów ogniw i modułów.
- (222) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron nie zgodziło się z twierdzeniem, że środki leżą w interesie przemysłu unijnego. Strony te nie zgodziły się również ze stwierdzeniem, że chińskie produkty sprzedawane po cenach dumpingowych wywarły nieuczciwą presję cenową na przemysł unijny. Stwierdziły one również, że Komisja dąży do zachowania udziału w rynku przemysłu unijnego oraz że chroni ona niewielki ułamek sektora energetyki słonecznej kosztem całego łańcucha wartości w sektorze fotowoltaicznym.
- (223) Komisja przypomniała, że zgodnie z rozporządzeniem podstawowym środki handlowe mają na celu ochronę przemysłu unijnego przed istotną szkodą spowodowaną przez dumping, jeżeli leży to w interesie Unii. W ramach

⁽⁵³⁾ Bardzo podobną cenę określono również na podstawie średniej ważonej ceny eksportowej w odniesieniu do UE od producentów eksportujących objętych próbą.

tego przeglądu wygaśnięcia Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo dumpingu i dalszego występowania szkody. Komisja uznała również, że unijny rynek modułów fotowoltaicznych zmniejszył się z szeregu powodów, które nie były związane z nałożeniem środków, jak stwierdzono w motywie 270. Wzrost udziału w rynku przemysłu unijnego jest zatem podstawowym wskaźnikiem świadczącym o skuteczności środków.

- (224) Komisja stwierdziła zatem, że dalsze stosowanie środków dotyczących modułów leży wyraźnie w interesie przemysłu unijnego.

5.2. Interes niepowiązanych importerów oraz sektorów niższego i wyższego szczebla

5.2.1. Uwagi wstępne

- (225) Znaczna liczba unijnych przedsiębiorstw działających na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla, pojedynczo lub w ramach stowarzyszeń, wezwała do zakończenia stosowania środków z uwagi na interes Unii. Twierdziły one, że środki wywołują nieprzewidywalne, negatywne skutki dla zdecydowanej większości miejsc pracy w europejskim sektorze energii słonecznej. Argumentowały, że środki powodują wzrost cen za instalacje wykorzystujące energię słoneczną, co ma niekorzystny wpływ na popyt wraz ze wszystkimi negatywnymi konsekwencjami dla zatrudnienia w sektorze niższego i wyższego szczebla. Ponadto przedsiębiorstwa te uważają, że negatywne skutki z tego powodu są także odczuwalne w ramach szerszych celów politycznych dotyczących zmiany klimatu i promowania energii ze źródeł odnawialnych. Przedsiębiorstwa wskazały również na okoliczności, które od czasu przyjęcia ostatecznych środków w grudniu 2013 r. uległy zmianie, a mianowicie na przejście z systemów wsparcia opartych na cenach stałych (np. taryfy i premie gwarantowane) na oferty, osiągnięcie parytetu sieci poprzez wykorzystanie energii słonecznej w niektórych regionach Unii lub przez określone grupy klientów oraz ratyfikację przez Unię porozumienia UNFCCC zawartego w październiku 2016 r. w Paryżu w celu ograniczenia zmiany klimatu. Co więcej, niektóre strony twierdziły, że w Unii produkowane są niewystarczające ilości modułów, aby zaspokoić popyt na rynku unijnym; twierdziły również, że środki stały się nieskuteczne ze względu na wzrost wywozu z państw trzecich oraz że środki zapewniają korzyść głównie eksporterom z państw trzecich.

5.2.2. Niepowiązani importerzy

- (226) Zgłosiło się dwóch importerów niepowiązanych i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały następnie zweryfikowane zgodnie z motywem 28. Wspomniani importerzy niepowiązani wysłali także kilka dodatkowych uwag, w których przedstawili opinie na temat tego, dlaczego należy zakończyć stosowanie środków. Importerzy paneli fotowoltaicznych zmagają się z niską rentownością. Przedstawili również wykaz innych importerów i hurtowników, którzy ogłosili upadłość lub znacząco zmniejszyli zatrudnienie od czasu wprowadzenia w marcu 2013 r. obowiązku rejestracji chińskich modułów fotowoltaicznych. Niektóre z tych przedsiębiorstw – np. Gehrlischer – jako główną przyczynę niewypłacalności wskazały wprowadzenie środków w odniesieniu do chińskich modułów fotowoltaicznych. Importerzy niepowiązani twierdzą, że środki przyczyniają się do wzrostu ceny energii słonecznej i obniżenia popytu.
- (227) Importerzy niepowiązani stwierdzili również, że minimalna cena importowa określona w zobowiązaniu oddziałuje niekorzystnie na nich oraz na inne przedsiębiorstwa na rynku niższego szczebla, działające na rynkach międzynarodowych, takie jak EPC (przedsiębiorstwa związane z inżynierią, zamówieniami i budownictwem), ponieważ ogranicza ona ich zdolność do zakupu modułów od wiodących chińskich producentów dysponujących kapitałem Tier I. Zgodnie ze zobowiązaniem nie zezwala się na równoległą sprzedaż produktu objętego dochodzeniem w Unii i poza nią. Eksporterzy chińscy nie mogą zatem dostarczać modułów importerom niepowiązanym, którzy prowadzą także działalność na rynkach poza Unią (np. w Szwajcarii lub Stanach Zjednoczonych), jeżeli należą oni do portfela hurtowego importerów niepowiązanych na terenie Unii. Uznaje się to za znaczące utrudnienie, jeżeli chodzi o udział tych przedsiębiorstw jako hurtowników i podmiotów realizujących projekty w rosnącym na szczeblu światowym rynku fotowoltaicznym.
- (228) Importerzy niepowiązani twierdzili również, że środki w ich obecnej formie stwarzają istotne dodatkowe ryzyko dla prowadzenia działalności gospodarczej i obciążenie administracyjne. Ich zdaniem dodatkowe czynności administracyjne, takie jak wydanie certyfikatu przez Chińską Izbę Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) i szczegółowe kontrole prowadzone przez unijne organy celne wydłużają całkowity czas od złożenia zamówienia do jego dostawy z 7 do 11 tygodni.

- (229) Komisja stwierdziła, że nawet po wprowadzeniu środków udział w rynku modułów chińskich na rynku unijnym pozostawał stosunkowo wysoki. Choć udział chińskich modułów w rynku unijnym zmniejszył się z 66 % w 2012 r., nadal utrzymywał się na wysokim poziomie (41 %) w ODP. Chiny pozostają zatem największym sprzedawcą modułów w Unii, ponad przemysłem unijnym, którego udział w rynku w ODP wynosił 35 %. Ponadto importerzy niezależni mogli swobodnie zaopatrywać się w moduły fotowoltaiczne z państw trzecich. Współpracujący importerzy przynajmniej w pewnym stopniu zastąpili chińskie moduły modułami z państw trzecich. Współpracujący importerzy, działający jako hurtownicy i integratorzy systemów⁽⁵⁴⁾, również sprzedawali moduły wyprodukowane przez przemysł unijny; czerpali zatem korzyści zarówno ze zwiększenia udziału w rynku przywozu z zagranicy, jak i zwiększenia udziału w rynku przemysłu unijnego. Słabsze wyniki współpracujących importerów należy w związku z tym częściowo przypisać obniżeniu popytu unijnego w następstwie cykli faz wzrostu i spadku, jakich doświadczał unijny przemysł fotowoltaiczny, jak omówiono szczegółowo w sekcji 5.3.2 poniżej.
- (230) Zakaz sprzedaży równoległej wprowadzono w celu uniknięcia wyrównawczych ofert, które mogłyby podważyć zobowiązanie. Podjęto dodatkowe czynności administracyjne w odniesieniu do przywozu chińskiego, aby poprawić monitorowanie stosowania środków i uniknąć wszelkiego rodzaju obchodzenia prawa, które może podważyć zobowiązanie.
- (231) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron twierdziło, że Komisja nie uwzględniła interesu importerów. Ich zdaniem środki spowodowały wzrost cen, po jakich można nabyć produkty fotowoltaiczne. W związku z tym importerzy odnotowali spadek popytu.
- (232) Komisja zauważyła, że podstawowym celem środków jest ponowne ustanowienie niewyrządzającej szkody ceny produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że był sprzedawany po cenach dumpingowych. Logicznie rzecz biorąc, wiąże się to z pewnym wzrostem ceny produktu sprzedawanego po cenach dumpingowych. Chińskie produkty sprzedawane po cenach dumpingowych miały bardzo duży udział w rynku unijnym przed nałożeniem środków. Ich udział w rynku spadł po nałożeniu środków. Jak jednak szczegółowo omówiono w sekcji 5.3, Komisja uznała, że wspomniany wzrost cen spowodowany przywróceniem ceny na poziomie niewyrządzającym szkody miał jedynie ograniczony wpływ na ogólny popyt unijny. Komisja stwierdziła zatem, że importerzy niepowiązani odnieśli wyłącznie marginalne straty w związku z popytem spowodowanym przez środki.

5.2.3. Przemysł niższego szczebla

- (233) Jako zainteresowane strony zarejestrowano ponad 140 przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla. Do przedsiębiorstw tego szczebla należą instalatorzy paneli fotowoltaicznych, przedsiębiorstwa EPC (przedsiębiorstwa związane z inżynierią, zamówieniami i budownictwem), przedsiębiorstwa zajmujące się eksploatacją i utrzymaniem oraz przedsiębiorstwa uczestniczące w finansowaniu typu project finance. Podczas gdy większość przedsiębiorstw zarejestrowała się jedynie jako zainteresowane strony bez jakichkolwiek działań następczych, około 30 przedsiębiorstw przedstawiło bardziej szczegółowe opinie, wyrażając sprzeciw wobec tych środków. Trzy przedsiębiorstwa EPC przedłożyły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Co więcej, ponad 400 przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla ze wszystkich państw członkowskich było sygnatariuszami listu otwartego, w którym wzywano do zakończenia stosowania środków.
- (234) Ponad 30 stowarzyszeń ogólnoeuropejskich i krajowych reprezentujących przedsiębiorstwa zajmujące się energią słoneczną wysłało pisma przeciwko stosowaniu tych środków. Jednym z nich było Europejskie Stowarzyszenie Wykonawców Instalacji Elektrycznych (AIE), które twierdziło, że reprezentuje interesy instalatorów unijnych na szczeblu europejskim. Najbardziej aktywnymi stowarzyszeniami były SPE i SAFE. SAFE jest stowarzyszeniem *ad hoc* zrzeszającym 50 przedsiębiorstw niemieckich, podczas gdy SPE twierdzi, że jest najbardziej reprezentatywnym stowarzyszeniem branży energii słonecznej w Europie z ponad 100 członkami europejskimi, z czego ponad 80 popiera jego stanowisko w sprawie zakończenia stosowania środków zarówno w odniesieniu do modułów fotowoltaicznych, jak i ogniw fotowoltaicznych.
- (235) EU ProSun wskazało, że kilka dużych krajowych stowarzyszeń branży fotowoltaicznej zachowało bezstronność wobec środków, mimo że niektóre z nich są członkami SPE. W szczególności dotyczy to Bundesverband Solarwirtschaft (BSW) w Niemczech (największego stowarzyszenia branży fotowoltaicznej w Europie); British Photovoltaic Association (BPVA); Syndicat des Energies Renouvelables (SER) we Francji; oraz ANIE Rinnovabili (dział Confindustria ds. energii ze źródeł odnawialnych) we Włoszech. Ponadto EU ProSun twierdzi również, że jest popierane przez 150 europejskich instalatorów. Żaden z instalatorów nie poparł jednak otwarcie środków. Europejska Konfederacja Związków Zawodowych i europejska federacja IndustriALL wysłały wspólne pismo popierające stosowanie środków. Niemieckie stowarzyszenie konsumentów energii (Bund der Energieverbraucher) wysłało pismo popierające stosowanie środków na poziomie odzwierciedlającym oszczędności energii wynikające z rozwoju technologicznego.

⁽⁵⁴⁾ Integratorzy systemów są przedsiębiorstwami, które gromadzą komponenty systemu fotowoltaicznego, takie jak moduły, falowniki, uchwyty mocujące i elementy do magazynowania oraz sprzedają je użytkownikom końcowym.

- (236) Po ujawnieniu ustaleń EU ProSun zakwestionowało stwierdzenie, że żaden z instalatorów nie poparł otwarcie środków. EU ProSun powołało się na pismo wystosowane przez 150 instalatorów popierających środki oraz na pismo podpisane przez dwóch członków Fachpartnerbeirat der Solar World AG; oba pisma przesłano w październiku 2016 r. Komisja zauważyła, że 150 instalatorów zwróciło się o zachowanie anonimowości, w związku z czym Komisja nadal była zdania, że nie poparli oni środków otwarcie. Komisja zauważyła również, że Fachpartnerbeirat der Solar World AG twierdził, że reprezentuje ponad 800 instalatorów, lecz nazwy tych instalatorów nie zostały ujawnione. Komisja potwierdziła jednak, że dwóch instalatorów, którzy podpisali list otwarty w imieniu Fachpartnerbeirat der Solar World AG, otwarcie przyznało się do poparcia środków.
- (237) Strony sprzeciwiające się stosowaniu środków ze względu na interes Unii twierdziły, że przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla stanowią ponad 80 % zatrudnienia i wartości dodanej w europejskim łańcuchu wartości w sektorze fotowoltaicznym. Strony wskazały na o wiele większą liczbę miejsc pracy, jakie zapewniają te przedsiębiorstwa w porównaniu z producentami ogniw i modułów w Unii. SPE przedstawiło sprawozdanie przygotowane przez Ernst & Young, w którym wskazano, że w sektorze niższego szczebla zatrudnionych jest ponad 110 000 osób. W sprawozdaniu nie wyjaśniono jednak metody obliczania tej wysokiej liczby pracowników. Na podstawie założenia 7 EPC/MW/rok inna strona wskazała, że w sektorze niższego szczebla zatrudnionych jest około 65 000 osób. Również ta strona nie uzasadniła jednak swoich założeń.
- (238) W oparciu o analizę niektórych reprezentatywnych projektów w sektorze instalacji naziemnych, sektorze komercyjnym i mieszkaniowym Komisja uznała, że liczba miejsc pracy w sektorze niższego szczebla nie przekracza 50 000 osób. Dane te opierają się na założeniu, że cała instalacja (cała instalacja obejmuje opracowanie projektu i rozwój zakładu, dystrybucję, logistykę, rzeczywistą instalację i koszty ogólne wszystkich tych działań) wymaga średnio 5,2 EPC/MW/rok ⁽⁵⁵⁾, zaś eksploatacja i konserwacja wymagają około 0,08 EPC/MW/rok. Z uwagi na fakt, że produkcja ogniw i modułów zapewnia około 8 000 miejsc pracy, prawidłowe jest jednak twierdzenie, że sektor niższego szczebla generuje znacznie większe zatrudnienie niż sektor produkcji ogniw i modułów.
- (239) Z dochodzenia Komisji wynika również, że większość miejsc pracy w sektorze energii słonecznej niższego szczebla polega na instalowaniu modułów na dachach budynków mieszkalnych i komercyjnych oraz montowaniu naziemnym. Wymienione miejsca pracy nie wymagają znacznych inwestycji kapitałowych właściwych dla instalacji wykorzystującej energię słoneczną – wiele narzędzi i maszyn, takich jak dźwigi, koparki, wiertarki itd., można także stosować do innych prac budowlanych. Chociaż niektórzy instalatorzy koncentrują się wyłącznie na sektorze energii słonecznej i są w stanie wykonać zadania przynoszące bardzo wysoką wartość dodaną, wielu instalatorów wykonuje również inne prace w sektorze budowlanym lub sektorze energii słonecznej lub może łatwo przejść do tych sektorów bez większego wpływu na ich przychody. Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że wielu instalatorów przeszło ostatnio do sektora budowlanego ze względu na niskie marże w sektorze instalacji wykorzystujących energię słoneczną i zwiększone marże w sektorze budowlanym w Niemczech. W związku z tym przetrwanie i dobrobyt gospodarczy wielu instalatorów nie zależy tylko od sektora energii słonecznej.
- (240) To samo dotyczy częściowo większości przedsiębiorstw EPC, które zgłosiły się w trakcie dochodzenia. Większość z nich uczestniczy w rozwoju innych odnawialnych źródeł energii lub jest dużymi przedsiębiorstwami budowlanymi realizującymi projekty w sektorze budownictwa ogólnego. Wpływ środków na przychody i zatrudnienie przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla zależy od wpływu środków na popyt, co omówiono w sekcji 5.3 poniżej.
- (241) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron zakwestionowało opinię Komisji, zgodnie z którą w sprawozdaniu E&Y nie wyjaśniono metody stosowanej przez ten podmiot do obliczenia zatrudnienia w sektorze energii słonecznej niższego szczebla. SolarPower Europe przedstawiło pewne dodatkowe informacje na temat metody obliczeniowej. Nawet po przedstawieniu dodatkowych informacji Komisja nadal była zdania, że zastosowana metoda była niejasna, w szczególności ani w sprawozdaniu, ani w informacjach dodatkowych nie wskazano, ilu ludzi jest zatrudnionych jako instalatorzy w ramach reprezentatywnego projektu fotowoltaicznego w każdym segmencie podstawowym.

⁽⁵⁵⁾ Uznaje się, że ekwiwalent pełnego czasu pracy w skali roku wynosi 1 680 godzin. Średni roczny EPC/MW zależy od tego, jak wiele projektów zostało ukończonych każdego roku w każdym z trzech kluczowych segmentów, takich jak montowanie instalacji na dachach budynków mieszkalnych i komercyjnych oraz instalacje naziemne. W odniesieniu do całej instalacji (obejmującej opracowanie projektu i rozwój zakładu, dystrybucję, logistykę, rzeczywistą instalację i koszty ogólne wszystkich tych działań) Komisja zakłada 8,6 EPC/MW w przypadku projektów mieszkaniowych, 3,7 EPC/MW w przypadku projektów komercyjnych i 4 EPC/MW w przypadku projektów instalacji naziemnych.

- (242) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło, że Komisja zaniżyła liczbę miejsc pracy w sektorze niższego szczebla w Unii. Strony te przedstawiły dodatkowe sprawozdania, w których oszacowano, że według Euroservera w 2014 r. liczba miejsc pracy w Unii wynosiła 120 250 ⁽⁵⁶⁾, a według GWS/DIW/DLR w Niemczech w 2015 r. liczba miejsc pracy wynosiła 31 600 ⁽⁵⁷⁾.
- (243) Komisja zauważyła, że sprawozdanie przygotowane przez GWS/DIW/DLR obejmowało łączne zatrudnienie w całym łańcuchu wartości w sektorze fotowoltaicznym. W związku z tym liczba 31 600 miejsc pracy świadczyła o tym, że we wspomnianym sprawozdaniu uwzględniono również sektor wyższego szczebla oraz produkcję ogniw i modułów. Uważa się, że w niemieckim sektorze wyższego szczebla zatrudnionych jest kilka tysięcy osób – samo przedsiębiorstwo Wacker twierdzi, że zapewnia około 3 000 miejsc pracy. Producenci sprzętu do produkcji energii fotowoltaicznej oraz wyposażenia uzupełniającego również twierdzili, że zatrudniają kilka tysięcy osób. Sprzedaż w Unii ma jedynie częściowy wpływ na te miejsca pracy, ponieważ przedsiębiorstwa wyższego szczebla wywożą większość swoich produktów poza Unię.
- (244) Ponadto zgłoszono, że około 10 000 osób jest zatrudnionych do wykonywania działań związanych z eksploatacją i konserwacją. W sprawozdaniu nie przedstawiono żadnej definicji eksploatacji i konserwacji. Komisja przyjęła, że eksploatacja i konserwacja oznacza wszystkie działania mające zapewnić sprawne funkcjonowanie istniejących elektrowni słonecznych, takie jak czyszczenie paneli, naprawy, prowadzenie centrów wysyłki itd. Liczbę takich miejsc pracy oblicza się na podstawie istniejącej, łącznej mocy produkcyjnej energii słonecznej, która w Niemczech wynosi niemal 40 GW ⁽⁵⁸⁾. W związku z tym środki, które zamierzano wprowadzić, mogą wywrzeć wpływ na 10 000 istniejących już miejsc pracy w zakresie eksploatacji i konserwacji w takim zakresie, w jakim uniemożliwiają one wymianę starzejących się instalacji. Na podstawie średniego okresu trwałości wynoszącego dwadzieścia lat oraz stosunkowo niedawnego zainstalowania większości instalacji można jednak stwierdzić, że wpływ na przedmiotowe miejsca pracy wystąpiłby wyłącznie w przypadku, gdyby środki te miały obowiązywać przez okres dłuższy niż zaproponowano w niniejszym rozporządzeniu. Liczba osób zatrudnionych w sektorze niższego szczebla w Niemczech, na którą środki mogą wywrzeć wpływ, jest zatem znacznie mniejsza niż 31 600 osób.
- (245) W sprawozdaniu Euroservera również nie wprowadzono żadnego rozróżnienia między miejscami pracy wyższego szczebla, niższego szczebla i miejscami pracy w zakresie produkcji. Ponadto dane dotyczące zatrudnienia w sektorze energii słonecznej w Niemczech, które przytoczono w tym sprawozdaniu, są takie same jak dane przedstawione w badaniu GWS, DIW, DLR dla 2014 r. Komisja uznała zatem, że liczba osób zatrudnionych w sektorze niższego szczebla w Unii, na którą środki mogą rzekomo wywrzeć wpływ, jest znacznie mniejsza niż 120 250 osób.
- (246) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron nie zgodziło się z ustaleniem Komisji, że przy zmianie zatrudnienia łatwiej jest przejść od sektora instalacji modułów do sektora budownictwa ogólnego niż z sektora produkcji modułów do innych sektorów. Żadna ze stron nie przekazała jednak żadnych szczegółowych danych dotyczących tego, jaka część miejsc pracy w zakresie instalacji paneli jest realizowana przez przedsiębiorstwa budownictwa ogólnego (tj. prace ziemne i zagospodarowanie krajobrazu na potrzeby instalacji montowanych do podłoża oraz umacnianie struktury dachu na potrzeby instalacji dachowych).
- (247) Komisja zgodziła się już, że znacznie większa liczba osób była zatrudniona w sektorze niższego szczebla niż przy produkcji modułów. Komisja zauważyła również, że wiele miejsc pracy w sektorze niższego szczebla wymaga specjalistycznych umiejętności, które utrudniają przejście do innego sektora. Komisja stwierdziła jednak ponadto, że wpływ środków na popyt jest podstawowym czynnikiem mającym wpływ na miejsca pracy w sektorze niższego szczebla. Pod tym względem nieistotna staje się bezwzględna liczba pracowników oraz pytania, czy przejście do innego sektora jest trudne, czy też nie. Jak omówiono szczegółowo w sekcji 5.3, Komisja uznała, że środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt na moduły fotowoltaiczne, a tym samym mają również ograniczony wpływ na zatrudnienie w sektorze niższego szczebla.

5.2.4. Sektor wyższego szczebla

- (248) Podmioty działające na rynku wyższego szczebla produkują surowce takie jak polikrzem i płytki krzemowe; sprzęt do produkcji ogniw i modułów oraz komponenty układu, takie jak falowniki, elementy do magazynowania, uchwyty mocujące itd. Z jednej strony stosowanie środków popiera przedsiębiorstwo Solar World, które jest również największym unijnym producentem płytek. Ponadto jeszcze jeden unijny producent płytek poparł

⁽⁵⁶⁾ Euroserver: The state of renewable energy in Europe 2015, s. 128.

⁽⁵⁷⁾ GWS, DIW, DLR i in.: Bruttobeschäftigung durch erneuerbare Energien in Deutschland und verringerte fossile Brennstoffimporte durch erneuerbare Energien und Energieeffizienz, s. 8.

⁽⁵⁸⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, s. 16.

stosowanie środków. Z drugiej strony osiem innych unijnych przedsiębiorstw działających na rynku wyższego szczebla zgłosiło sprzeciw wobec tych środków. Większość podmiotów działających na rynku wyższego szczebla zgłosiło się jednak na późniejszym etapie lub nie przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko producent polikrzemu – Wacker Chemie AG („Wacker”) – przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały zweryfikowane zgodnie z motywem 28 powyżej.

- (249) Podmioty działające na rynku wyższego szczebla wzywające do uchylecia środków ponownie wysunęły argument, że przedmiotowe środki powodują zmniejszenie popytu poprzez wzrost cen, co negatywnie wpływa na cały łańcuch wartości w sektorze energii słonecznej. Kilka przedsiębiorstw stwierdziło, że wskutek zmniejszonego popytu boryka się z problemem niższych obrotów i zysków, utraty miejsc pracy oraz niewystarczających zasobów na realizację inwestycji w badania i rozwój. Ponieważ jednak przedsiębiorstwa te przekazały swoje opinie z opóźnieniem i nie udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach, nie można było zweryfikować ich sytuacji. Według szacunków Komisji w sektorze wyższego szczebla może pracować kilka tysięcy osób.
- (250) Zweryfikowany producent polikrzemu zapewnia w Unii ponad 2 000 bezpośrednich i około 1 000 pośrednich miejsc pracy. Ponadto dysponuje on znacznym bezpośrednim budżetem na badania i rozwój o wartości przekraczającej 17 mln EUR przeznaczonych na produkcję surowca stosowanego w sektorze energii słonecznej. Mimo iż w okresie objętym dochodzeniem wartość obrotów i wielkość zatrudnienia w przedsiębiorstwie Wacker utrzymywały się na stałym poziomie, stanowczo sprzeciwiało się ono środkom, twierdząc, że mają negatywny wpływ na stosunki handlowe z ChRL. ChRL jest zdecydowanie największym producentem płytek krzemowych i ogniw słonecznych; w związku z tym wartość obrotów producenta polikrzemu i kilka tysięcy miejsc pracy, jakie zapewnia, są zależne od nieograniczonego dostępu do rynku chińskiego, który maleje. Przedsiębiorstwo Wacker wraz z kilkoma innymi stronami utrzymywało, że poprzez ochronę mało wydajnego przemysłu zajmującego się produkcją ogniw słonecznych i modułów fotowoltaicznych przedmiotowe środki przynoszą poważne szkody tym gałęziom przemysłu, w których Europa wciąż utrzymuje przewagę konkurencyjną.
- (251) Stowarzyszenie niemieckich producentów urządzeń (VDMA) wysłało pismo, w którym wezwało do dokonania przeglądu poziomu minimalnej ceny importowej, podkreślając fakt, że koszty produkcji w sektorze energii słonecznej stale maleją. VDMA wskazało, że producentów ogniw słonecznych i modułów fotowoltaicznych od dawna charakteryzuje krzywa uczenia się w zakresie energii słonecznej o wartości 21 %. VDMA stwierdziło również, że niemieccy producenci urządzeń fotowoltaicznych stanowią główną siłę napędową umożliwiającą taką redukcję kosztów. Szacuje się, że producenci urządzeń zatrudniają kilka tysięcy osób i mają kluczowe znaczenie dla badań i rozwoju w sektorze energii słonecznej.
- (252) Kilka stron stwierdziło, że Komisja nie rozważyła odpowiednio interesu podmiotów działających na rynku wyższego szczebla w stosunku do interesu przemysłu unijnego. Komisja ponownie stwierdziła, że wyłącznie jeden podmiot działający na rynku wyższego szczebla – Wacker – przesłał kompletną odpowiedź na kwestionariusz i był jedynym podmiotem, który można było poddać weryfikacji. Interesy tego przedsiębiorstwa zostały uwzględnione w analizie określonej w motywie 250. Kilka innych podmiotów działających na rynku wyższego szczebla przekazało krótkie opinie dopiero na bardzo późnym etapie. Komisja nie mogła poprawnie zweryfikować wpływu środków na inne podmioty działające na rynku wyższego szczebla. W każdym razie Komisja uznała, że środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt na moduły fotowoltaiczne, a tym samym na sprzedaż w Unii oraz rentowność innych podmiotów działających na rynku wyższego szczebla.

5.2.5. Wnioski dotyczące interesów importerów niepowiązanych oraz sektorów niższego i wyższego szczebla

- (253) Komisja uznała podstawowe założenie importerów niepowiązanych, sektorów niższego i wyższego szczebla, że zniesienie przedmiotowych środków może mieć korzystny wpływ na wartość obrotów oraz liczbę miejsc pracy w tych sektorach. Można zatem stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania środków nie leży w ich interesie. Jednocześnie Komisja stwierdziła jednak, że wpływ środków i prawdopodobne skutki ich zniesienia w odniesieniu do tych podmiotów gospodarczych i nowych instalacji w Unii są w znacznym stopniu przesadzone w większości opinii przedstawionych przez przedsiębiorstwa sprzeciwiające się środkom, jak przedstawiono w szczegółowej analizie zawartej w sekcji 5.3 poniżej. W odniesieniu do domniemanego obciążenia administracyjnego wynikającego ze zobowiązania możliwe będzie wszczęcie przeglądu okresowego dotyczącego formy środków w celu zapewnienia lepszej ochrony interesów importerów niepowiązanych i podmiotów działających na rynku niższego szczebla.
- (254) Kilka stron uznało, że Komisja nie wzięła pod uwagę interesu konsumentów. Komisja uznała, że ich interesy w zakresie niższych cen pokrywają się z interesami użytkowników niższego szczebla, które poddano ocenie w sekcji 5.2.3. W związku z tym Komisja nie przeprowadziła odrębnej analizy w odniesieniu do konsumentów.

- (255) Po ujawnieniu ustaleń SAFE przedstawił bardziej szczegółowe opinie zawierające analizę wpływu środków na niemieckich konsumentów energii elektrycznej. W badaniu przeprowadzonym przez SAFE stwierdzono, że zniesienie środków pozwoliłoby niemieckim konsumentom energii elektrycznej zaoszczędzić około 570 mln EUR rocznie przy założeniu, że moduły można nabyć po cenie 0,40–0,45 EUR/W oraz że osiągnięta została roczna wartość docelowa w wysokości 2 500 MW. Ponadto przedsiębiorstwo Wacker stwierdziło, że zniesienie środków pozwoliłoby konsumentom zaoszczędzić 1 mld EUR rocznie. Liczbę tę obliczono poprzez porównanie różnicy między minimalną ceną importową a przyjętą ceną modułów fotowoltaicznych wynoszącą w przeszłości 0,42 EUR/W i ceną oczekiwaną w 2017 r. wynoszącą 0,32 EUR/W.
- (256) Komisja stwierdziła, że powyższe wyliczenia opierają się na zbyt uproszczonych założeniach. Po pierwsze minimalną cenę importową wyposażono w mechanizm dostosowania. Zatem przez większość badanego okresu luka między minimalną ceną importową a średnią światową ceną zakupu modułu nie była taka duża. Większa luka między nimi wystąpiła dopiero w 2016 r. Luka ta została przynajmniej częściowo zniwelowana przez ostatnie dostosowanie minimalnej ceny importowej, które stało się skuteczne na początku 2017 r. Aby uniknąć zbyt dużej różnicy między minimalną ceną importową a średnią światową ceną zakupu modułu w przyszłości oraz aby w jeszcze większym stopniu zmniejszyć wpływ środków na konsumentów, Komisja zamierza uruchomić przegląd okresowy dotyczący formy i poziomu minimalnej ceny importowej. Należy zauważyć, że w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia zmiana poziomu środków nie jest możliwa, ponieważ wymaga ona przeprowadzenia przeglądu okresowego.
- (257) Po drugie ceny zastosowane przez wspomniane strony w ich obliczeniach dotyczą modułów polikrystalicznych w średnim przedziale jakościowym. Duża część modułów sprzedawanych w Unii to jednak moduły polikrystaliczne i moduły monokrystaliczne o wysokiej wydajności. Ich ceny są znacznie wyższe i związku z tym luka między minimalną ceną importową obowiązującą bez rozróżnienia w odniesieniu do wszystkich modułów a faktyczną ceną zakupu była jeszcze mniejsza.
- (258) Dlatego też Komisja stwierdziła, że środki miały bardzo ograniczony wpływ na finanse konsumentów i wdrażanie wykorzystania energii słonecznej.
- (259) Kilka stron stwierdziło również, że minimalna cena importowa, zwiększająca cenę modułów, jest odpowiedzialna za nieosiągnięcie w Niemczech rocznych wartości docelowych w zakresie wdrażania wykorzystania energii słonecznej. Komisja nie uznała tego pojedynczego związku przyczynowego. Luka między minimalną ceną importową a średnią ceną sprzedaży była mniejsza niż ta, której oczekiwały strony, a środki nie wywarły znacznego wpływu na popyt. W związku z tym Komisja stwierdziła również, że minimalna cena importowa nie wywarła istotnego wpływu na nieosiągnięcie wartości docelowych w zakresie wdrażania wykorzystania energii słonecznej.

5.3. Wpływ środków na popyt na instalacje wykorzystujące energię słoneczną

5.3.1. Uwagi wstępne

- (260) Praktycznie wszystkie strony, które zgłosiły sprzeciw wobec przedmiotowych środków, stwierdziły, że środki te powodują wzrost cen nowych instalacji wykorzystujących energię słoneczną i spadek popytu na moduły fotowoltaiczne, co sprawia, że energia elektryczna wytwarzana z energii słonecznej jest droższa z perspektywy konsumentów. Chociaż niektóre strony przyznały, że spadek liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Unii jest również spowodowany zmianami, a w niektórych państwach członkowskich – zawieszeniem lub zakończeniem systemów wsparcia, to uznały one, że przedmiotowe środki powodują sztucznie zawyżone ceny oraz dodatkowo spowalniają wdrażanie wykorzystania energii słonecznej. Strony te stwierdziły, że ostatnie zmiany w zakresie polityki, obejmujące przykładowo wprowadzenie przetargów konkurencyjnych na nowe instalacje wykorzystujące energię słoneczną, prowadzą do zwiększenia szkód będących wynikiem wzrostu cen modułów z powodu obowiązujących środków. Ich zdaniem zakończenie stosowania środków umożliwiłoby obniżenie kosztów energii słonecznej w Unii, przynosząc korzyści konsumentom końcowym, stymulując popyt na panele fotowoltaiczne i ogólnie redukując koszty dostaw czystej energii.
- (261) Komisja wskazała następujące trzy segmenty w unijnym rynku fotowoltaicznym:

— duże systemy fotowoltaiczne na skalę przemysłową (lub parki), które są zazwyczaj montowane na ziemi, mają moc zainstalowaną brutto powyżej 1 MW i zwykle są podłączone do wysokonapięciowej sieci przesyłowej, do której wprowadzają wytwarzaną energię elektryczną,

- komercyjne systemy (lub instalacje) fotowoltaiczne, które zazwyczaj są montowane na dachu budynku należącego do użytkownika. Użytkownikiem jest podmiot prowadzący działalność komercyjną (np. supermarket lub magazyn), a system jest podłączony do niskonapięciowej sieci dystrybucji. Instalacje komercyjne mogą być wykorzystywane do celów konsumpcji własnej lub do celów wprowadzania energii elektrycznej do sieci,
 - systemy (lub instalacje) fotowoltaiczne do użytku domowego, które zazwyczaj są montowane na dachach domów prywatnych i mają moc, która zwykle nie przekracza 10 kW. Instalacje do użytku domowego są na ogół podłączone do niskonapięciowej sieci dystrybucji i mogą być wykorzystywane do konsumpcji własnej lub do celów wprowadzania energii elektrycznej do sieci.
- (262) Komisja uznała, że w ODP i w latach poprzednich popyt we wszystkich trzech segmentach był wywołany przez systemy wsparcia, jak przedstawiono w sekcji 5.3.2 poniżej. Komisja stwierdziła również, że pod koniec ODP i w 2016 r. zaszły istotne zmiany, a popyt w trzech wspomnianych segmentach stawał się coraz bardziej zależny od innych czynników. Popyt na duże przemysłowe parki fotowoltaiczne jest w coraz większej mierze napędzany przez przetargi, jak określono w sekcjach 5.3.3, i prawdopodobnie w bardzo niewielkim stopniu przez parytet sieci. Popyt na instalacje komercyjne i instalacje do użytku domowego jest w coraz większym stopniu zależny od osiągnięcia parytetu sieci detalicznej zarówno z uwzględnieniem podatków, jak i bez podatków, jak określono w sekcji 5.3.4.

5.3.2. Wpływ zmian oraz – w niektórych państwach członkowskich – zawieszenia lub zakończenia systemów wsparcia

- (263) Strony sprzeciwiające się środkom utrzymywały, iż minimalna cena importowa spowodowała, że produktów fotowoltaicznych nie charakteryzuje kosztowa krzywa uczenia się, podczas gdy poziom pomocy państwa został dostosowany do tej krzywej. Ich zdaniem ta rozbieżność między spadającym poziomem pomocy państwa a niezmiennymi cenami spowodowała spadek popytu na panele fotowoltaiczne w Unii. Strony te są zdania, że nie sprawdziły się oczekiwania Komisji przedstawione w rozporządzeniu pierwotnym dotyczące tego, że systemy wsparcia zostaną z czasem dostosowane do zmian cen projektów⁽⁵⁹⁾. W konsekwencji wszystkie przedsiębiorstwa działające na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla ponoszą znaczne szkody będące wynikiem zmniejszenia się rynku unijnego. Strony zwróciły uwagę, że ustalenie to znajduje potwierdzenie między innymi w badaniu przeprowadzonym przez niemieckie ministerstwo gospodarki i energetyki („BMWi”)⁽⁶⁰⁾.
- (264) Strony te stwierdziły, że chociaż minimalna cena importowa od 2013 r. pozostaje na w miarę stabilnym poziomie, to przemysł fotowoltaiczny nadal charakteryzuje krzywa uczenia się o wartości 21 %⁽⁶¹⁾. Taka wartość krzywej uczenia się oznacza, że z każdym podwojeniem łącznej mocy zainstalowanej brutto energii słonecznej koszt produkcji spada o 21 %. Łączna globalna moc produkcyjna energii słonecznej w 2013 r. wynosiła około 130 GW, przy czym oczekuje się, że pod koniec 2016 r. osiągnie wartość 290 GW. Oznacza to, że obecnie uległa już podwojeniu, a przewidywany koszt produkcji spadł o 21 %. Strony stwierdziły, że w pewnym momencie w 2016 r. minimalna cena importowa była o 30 % wyższa od umownej ceny sprzedaży na rynku światowym, jak wynika z danych PV Insights i innych źródeł. Ich zdaniem oznacza to, że europejscy konsumenci zostali praktycznie wyłączeni z możliwości czerpania korzyści związanych ze spadkiem kosztów produkcji na świecie.
- (265) W świetle powyższych argumentów Komisja uznała, że przemysł fotowoltaiczny charakteryzuje stroma krzywa uczenia się, a koszty produkcji energii słonecznej maleją. Z tego powodu zobowiązanie/minimalną cenę importową wyposażono w mechanizm dostosowania oparty na cenach podawanych przez jedną z agencji wywiadu rynkowego, Bloomberg. Ceny na rynku konkurencyjnym mają odzwierciedlać obniżki kosztów produkcji. Mimo to wskaźnik cen stosowany przez Komisję uległ tylko nieznacznym zmianom. Powstaje zatem pytanie – którego Komisja nie poddała analizie w ramach niniejszego dochodzenia – czy wskaźnik stosowany przez agencję Bloomberg nadal odpowiednio odzwierciedla zmiany światowej ceny rynkowej. Ponieważ był to przegląd wygaśnięcia, w ramach którego nie można zmienić poziomu czy formy środków, nie było również potrzeby poddania tej kwestii dalszej analizie.
- (266) Jeżeli zainteresowane strony uznają, że istnieje lepszy sposób na uwzględnienie krzywej uczenia się przemysłu fotowoltaicznego i powiązanej zmiany światowej ceny rynkowej w poziomie przedmiotowych środków, na ich wniosek możliwe jest wszczęcie przeglądu okresowego. Ze sporządzonej przez Komisję analizy wspomnianego

⁽⁵⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1238/2013, motyw 394.

⁽⁶⁰⁾ Marktanalyse Photovoltaik-Dachanlagen, Bundesministerium für Wirtschaft und Energie, 2014, (s. 7).

⁽⁶¹⁾ Osiągnięcie przez krzywą uczenia się wartości 21 % w 2015 r. zostało potwierdzone w wydaniu sprawozdania „International Technology Roadmap for Photovoltaic (ITRPV): Results 2015” z marca 2016 r.

wyżej badania wykonanego przez BMWi wynika, że główną przyczyną nieosiągnięcia celu w postaci 2 500 MW w odniesieniu do nowych instalacji w Niemczech w 2014 r. były stale malejące stawki wynagrodzenia w połączeniu z niezmiennymi cenami instalacji. W badaniu tym wskazano również, że ceny na rynku fotowoltaicznym niekoniecznie odzwierciedlały koszty produkcji energii słonecznej, ale były wynikiem znacznych nadwyżek mocy produkcyjnych na świecie. Komisja ustaliła, że hurtowe ceny energii słonecznej pozostawały niezmiennie nie tylko w Unii, ale też na całym świecie. W rzeczywistości ceny modułów fotowoltaicznych na świecie denominowane w euro nawet wzrosły w drugiej połowie 2014 r., jak wynika z badań kilku agencji wywiadu rynkowego, takich jak PV Insights ⁽⁶²⁾ i BNEF ⁽⁶³⁾.

- (267) Komisja stwierdziła również, że w niektórych państwach członkowskich w latach poprzedzających wprowadzenie środków poziom systemów wsparcia był wysoki, ponieważ był dostosowany do poziomu cen unijnych i cen obowiązujących w innych państwach trzecich, takich jak Japonia, Tajwan lub Stany Zjednoczone Ameryki. Niektóre z tych systemów wsparcia nie zostały przygotowane do funkcjonowania w przypadku wystąpienia masowego napływu modułów z Chin po cenach dumpingowych. Napływ ten spowodował gwałtowny wzrost liczby instalacji w latach poprzedzających wprowadzenie środków. Liczba instalacji wykorzystujących energię słoneczną była najwyższa w 2011 r. i w tym czasie w niektórych państwach członkowskich wielkości docelowe dotyczące wdrażania wykorzystania energii słonecznej zostały znacznie przekroczone. W opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z postępów w dziedzinie energii odnawialnej z czerwca 2015 r. stwierdzono, że z punktu widzenia technologii pierwotnie planowany poziom dla energii fotowoltaicznej (tj. energii słonecznej) na 2020 r. osiągnięto już w 2013 r. ⁽⁶⁴⁾. W niektórych państwach członkowskich doprowadziło to do nieoczekiwanej presji finansowej w odniesieniu do systemów wsparcia. Reakcją na szczeblu politycznym było zmniejszenie poziomu wsparcia bądź nawet zawieszenie lub zmiana danego systemu wsparcia. Takie zmiany były również konieczne w odniesieniu do zainstalowanych już instalacji, w przypadku których wsparcie doprowadziłoby do zjawiska nadmiernej rekompensaty dla inwestorów ⁽⁶⁵⁾.
- (268) Zmiany, jakie zaszły na rynku fotowoltaicznym w Zjednoczonym Królestwie w okresie 2014–2016, stanowią również kolejny dowód na to, że poziom systemów wsparcia był główną siłą napędową dla popytu w Unii. Dopóki dostępne były wysokie taryfy gwarantowane, rynek rozwijał się prężnie, nawet w przypadku, gdy obowiązywały środki ochrony handlu. Po przerwaniu stosowania taryf gwarantowanych na początku 2016 r. liczba nowych instalacji gwałtownie spadła. Zostało to także odnotowane w sporządzonym przez SPE sprawozdaniu Global Outlook: W Zjednoczonym Królestwie, europejskim „spóźniałskim”, jeżeli chodzi o energię słoneczną, niedawny boom na rynku fotowoltaicznym był również wywołany głównie zachętami dotyczącymi systemów przemysłowych, które zakończyły się w marcu 2016 r. ⁽⁶⁶⁾.
- (269) Podczas gdy w większości sprawozdań przygotowanych przez agencje wywiadu rynkowego za główne przyczyny stagnacji popytu na energię słoneczną w Unii zazwyczaj podaje się malejące systemy wsparcia i niepewność regulacyjną, to prawie nigdy nie wskazuje się środków. W sprawozdaniu Global Market Outlook sporządzonym przez SolarPower Europe jako główną przyczynę spadku popytu na europejskich rynkach fotowoltaicznych wskazano również zmniejszone zachęty i niepewność co do rozwoju sytuacji rynkowej oraz cięcia w systemach wsparcia w odniesieniu do istniejących instalacji mające na celu uniknięcie zjawiska nadmiernej rekompensaty; przykładowo w odniesieniu do sytuacji w Niemczech w sporządzonym przez SPE sprawozdaniu Global Outlook 2015 stwierdzono: „Jako drugie państwo w 2014 r. Niemcy zainstalowały systemy o mocy 2 GW (1,9 GW), czyli poniżej oficjalnej wartości docelowej wynoszącej 2,5 GW. Światowy lider w dziedzinie fotowoltaiki (tj. Niemcy) był pod presją obniżenia kosztów systemu wsparcia; nowe przepisy doprowadziły do ograniczenia rynku o 75 % w ciągu dwóch lat (z 7,6 GW do 1,9 GW)” ⁽⁶⁷⁾.
- (270) Komisja zauważyła, że w latach 2010–2013 nastąpił gwałtowny wzrost popytu na instalacje wykorzystujące energię słoneczną, który w niektórych państwach członkowskich był spowodowany rozbieżnością między wysokością taryf gwarantowanych ustaloną na poziomie wartości godziwej modułów a ogólnym poziomem cen wynikającym z modułów z Chin nieuczciwie sprzedawanych po cenach dumpingowych. Spadek popytu w 2013 r. i kolejnych latach był nieuniknioną konsekwencją gwałtownego wzrostu liczby instalacji w latach poprzednich. Znaczny spadek użytkowania/instalacji modułów fotowoltaicznych został zapoczątkowany już w 2012 r., co zbiegło się z istotnym obniżeniem taryf gwarantowanych w tym roku w niektórych państwach członkowskich. Od 2014 r. do ODP wzrost popytu w Unii miał miejsce tylko w Zjednoczonym Królestwie, czyli w państwie członkowskim, w którym w tym czasie obowiązywały najatrakcyjniejsze systemy wsparcia. W związku z tym Komisja uznała, że główną siłą napędową popytu w ODP i latach poprzednich były systemy wsparcia. Można zatem stwierdzić, że importerzy niepowiązani oraz sektory niższego i wyższego szczebla ponieśli znaczne szkody wynikające z gwałtownego spadku konsumpcji w Unii, które nie mają związku z wprowadzeniem środków.

⁽⁶²⁾ <http://pvinsights.com/>

⁽⁶³⁾ Bloomberg New Energy Finance, Solar Spot Price Index (wskaźnik bieżących cen energii słonecznej).

⁽⁶⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Sprawozdanie z postępów w dziedzinie energii odnawialnej COM(2015) 293 final, s. 11.

⁽⁶⁵⁾ Zob. w odniesieniu do Republiki Czeskiej, decyzja Komisji SA.40171 z dnia 28 listopada 2016 r.

⁽⁶⁶⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, s. 28 i s. 5.

⁽⁶⁷⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015–2019, SolarPower Europe, s. 18.

5.3.3. Wpływ środków na duże przemysłowe systemy fotowoltaiczne

- (271) Zgodnie z nowymi unijnymi zasadami pomocy państwa⁽⁶⁸⁾ systemy wsparcia muszą stać się „mechanizmami rynkowymi” w odniesieniu do wszystkich większych instalacji o mocy powyżej 1 MW⁽⁶⁹⁾ do początku 2017 r., z wyjątkiem przypadków, w których systemy wsparcia zostały zatwierdzone przed wejściem w życie nowych zasad. W takich przypadkach mogą pozostać niezmienione do końca okresu ważności zatwierdzenia⁽⁷⁰⁾. Mechanizmami rynkowymi są zielone certyfikaty i przetargi konkurencyjne.
- (272) Przetargi konkurencyjne są jednym z mechanizmów rynkowych wymaganych na podstawie wspomnianych nowych zasad pomocy państwa. W ramach takiego mechanizmu rządy wystawiają na aukcję żadaną ilość mocy, która ma zostać zainstalowana. Zgodnie z unijnymi zasadami pomocy państwa przetargi konkurencyjne są co do zasady neutralne pod względem technologicznym, ale mogą również być ukierunkowane na określoną technologię w przypadkach, w których jest to konieczne, aby zapewnić niezbędną różnorodność źródeł energii.
- (273) Deweloperzy parków fotowoltaicznych składają oferty, podając najniższą cenę, jaką zgodzą się otrzymywać za energię, którą będą wprowadzać do sieci przez cały okres istnienia danego parku fotowoltaicznego.
- (274) Strony sprzeciwiające się środkom twierdzą, że w ramach nowego systemu przetargów konkurencyjnych, który jest wrażliwy cenowo, minimalna cena importowa będzie miała coraz wyraźniejszy negatywny wpływ na wdrażanie wykorzystania energii słonecznej, ponieważ powoduje wzrost ceny modułów, czyli głównego komponentu systemu fotowoltaicznego. Zdaniem tych stron przetargi na moc w połączeniu z zakończeniem stosowania środków mogą przynieść znaczne oszczędności. Im tańsze staną się systemy fotowoltaiczne, tym rządy będą bardziej skłonne do budowania instalacji wykorzystujących energię słoneczną, ponieważ oszczędności kosztów znajdą bezpośrednie odzwierciedlenie w ostatecznej cenie energii elektrycznej. Ponadto obniżenie ceny systemów fotowoltaicznych ułatwi państwom członkowskim osiągnięcie celów w zakresie wykorzystywania energii odnawialnej.
- (275) Strony te podały Niemcy jako przykład. Ich zdaniem przeprowadzono już tam kilka aukcji pilotażowych, dzięki którym w sierpniu 2016 r. udało się skutecznie obniżyć średnią cenę do 7,25 centów/kWh. SPE i SAFE przedstawiły analizę, w której wskazano, że zniesienie minimalnej ceny importowej może skutkować potencjalną obniżką ceny systemów o 10 % w odniesieniu do przemysłowych instalacji fotowoltaicznych w Unii za pośrednictwem przetargów. W najnowszym sprawozdaniu Global Market Outlook⁽⁷¹⁾ sporządzonym przez SPE uwzględniono również negatywny wpływ środków na wynik przetargów. Inna strona stwierdziła, że biorąc pod uwagę obecną tendencję zniżkową na światowych rynkach, cena energii słonecznej może spaść w Niemczech do 5 centów/kWh w przypadku zniesienia środków, jednak nie przedstawiono żadnego uzasadnienia w odniesieniu do tych ustaleń.
- (276) Strony sprzeciwiające się środkom stwierdziły, że w niektórych jurysdykcjach, w szczególności w Zjednoczonym Królestwie, energia słoneczna musiała konkurować z innymi odnawialnymi formami energii, takimi jak energia wiatrowa wytwarzana na lądzie. W związku z tym, że nie istnieją środki handlowe mające zastosowanie do energii wiatrowej, energia słoneczna nie mogła stanowić konkurencji dla energii wiatrowej i tylko w bardzo nielicznych przypadkach takie aukcje zakończyły się wyborem projektów fotowoltaicznych. Niektóre strony stwierdziły, że Niemcy rozważają również wprowadzenie przetargów neutralnych pod względem technologicznym i że takie neutralne przetargi powodują pogorszenie już niekorzystnej sytuacji związanej z wyższymi cenami będącej wynikiem zastosowania środków, ponieważ skutkuje to tym, że w przetargach energia słoneczna przegrywa z innymi technologiami odnawialnymi, w szczególności z energią wiatrową.
- (277) Strony popierające stosowanie środków uznały, że przetargi i ogólne cele dotyczące instalacji zostały wprowadzone właśnie w celu zapewnienia rządowi kontroli nad poziomem wdrażania wykorzystania energii słonecznej oraz uniknięcia cykli faz wzrostów i spadków liczby instalacji, które miały miejsce w przeszłości.
- (278) Komisja ograniczyła zakres swojej analizy systemów wsparcia w odniesieniu do dużych przemysłowych systemów fotowoltaicznych do Niemiec, Francji i Zjednoczonego Królestwa. Wybór ten jest uzasadniony faktem, iż w ODP w tych państwach w ujęciu rocznym koncentrowało się około 80 % wszystkich nowych instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Unii. W związku z tym uzasadnione było poddanie analizie zmian zachodzących w tych trzech państwach członkowskich jako wskaźnika dla sytuacji w całej Unii.

⁽⁶⁸⁾ Komunikat Komisji: Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 (Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1), sekcje 3.3.2.1 i 3.3.2.4.

⁽⁶⁹⁾ Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niższego progu lub o niestosowaniu żadnego progu.

⁽⁷⁰⁾ Komunikat Komisji: Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 (Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1), pkt 250. Zasady te również nie mają zastosowania do wszelkich systemów wsparcia, które nie stanowią pomocy państwa. Komisja nie posiada jednak informacji o tym, by jakiekolwiek państwo członkowskie opracowało swój system wsparcia w taki sposób, aby nie stanowił on pomocy państwa.

⁽⁷¹⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, SolarPower Europe, s. 8 i 37.

- (279) Analiza opiera się na informacjach przekazanych przez zainteresowane strony, informacjach zgromadzonych przez Komisję podczas dochodzenia i informacjach przedstawionych Komisji przez państwa członkowskie do celów kontroli pomocy państwa.
- (280) Niemcy i Francja ustanowiły już swoje wartości docelowe na kolejne trzy lata. W latach 2017–2019 Francja planuje przeprowadzenie dwóch dorocznych rund przetargów, z których każdy będzie dotyczył mocy 500 MW energii słonecznej. Łączna roczna moc nowych instalacji będzie wynosiła zatem 1 000 MW. Niemcy planują organizowanie przetargów na roczną ilość energii słonecznej o mocy 600 MW od 2017 r. do co najmniej 2020 r.
- (281) W przeciwieństwie do wspomnianych państw Zjednoczone Królestwo nie organizuje przetargów ukierunkowanych na technologię energii słonecznej. W lutym 2015 r. przeprowadzono przetarg obejmujący wiele technologii, w ramach którego moduły fotowoltaiczne konkurowały z innymi technologiami w zakresie przyznania kontraktów różnic kursowych. W chwili obecnej w Zjednoczonym Królestwie nie planuje się żadnych nowych przetargów, ponieważ rząd jest zdania, że energia wiatrowa wytwarzana na lądzie na skalę przemysłową i energia słoneczna wytwarzana na skalę przemysłową mogą konkurować z innymi źródłami energii elektrycznej bez systemów wsparcia.
- (282) W przypadku Niemiec i Francji środki nie mogą mieć żadnego wpływu na popyt na moduły fotowoltaiczne na skalę przemysłową, ponieważ w przypadku energii słonecznej obowiązują „zarezerwowane” przetargi, a ilość mocy jest ustalona. Jedyną różnicę stanowi marginalnie wyższa cena dla konsumentów końcowych, którzy muszą pokryć koszty przetargu poprzez podatki lub opłaty.
- (283) W przypadku Zjednoczonego Królestwa, ponieważ przetargi są neutralne pod względem technologicznym, a nowych przetargów się w każdym razie nie planuje, analiza przedstawia się w inny sposób. W tym przypadku energia słoneczna konkuruje na rynku ze wszystkimi innymi formami energii. Środki nie sprawiły jednak, że energia słoneczna straciła na konkurencyjności. Na aukcji w lutym 2015 r. 18,5 % mocy łączonej o wartości 2,1 GW nadal przyznano na rzecz energii słonecznej. Przetargi te wskazują na to, że nawet w przypadku obowiązywania środków energia słoneczna jest w stanie skutecznie konkurować w przetargu, który jest neutralny pod względem technologicznym⁽⁷²⁾. Zastosowanie środków mogło co najwyżej nieznacznie ograniczyć wagę energii słonecznej w wynikach przetargów, tj. energia słoneczna mogłaby mieć większy udział w wygrywanych przetargach, które są neutralne pod względem technologicznym, gdyby środki nie obowiązywały. Ponadto Komisja stwierdziła, że wycofanie środków i sprzedaż modułów fotowoltaicznych po cenach dumpingowych oznaczałoby przyznanie nieuczciwej korzyści na rzecz modułów fotowoltaicznych w przetargach obejmujących wiele technologii w stosunku do innych odnawialnych źródeł energii. W związku z tym środki nie stawiają energii słonecznej w gorszej pozycji konkurencyjnej, a jedynie przywracają równe szanse między wszystkimi technologiami.
- (284) Komisja stwierdziła, że nie istniał żaden związek między spadkiem cen za kWh a wzrostem popytu na energię słoneczną. W szczególności Niemcy, Francja i Zjednoczone Królestwo nie zwiększyły swoich celów związanych z wdrażaniem wykorzystania energii słonecznej, gdyż podmioty realizujące projekty składały niższe oferty na aukcjach mocy. Państwa członkowskie ogłaszały przetargi przede wszystkim po to, aby kontrolować stopień wdrażania wykorzystania energii słonecznej. Przyznano to również w sprawozdaniu Global Outlook sporządzonym przez SPE w 2015 r.: „podobnie we Francji, Zjednoczonym Królestwie i Niemczech odnotowuje się wzrost liczby przetargów obejmujących jedną technologię lub wiele technologii, co ma zapewnić sprawowanie lepszej kontroli nad zmianami na rynku fotowoltaicznym w powiązanych segmentach”⁽⁷³⁾.
- (285) SPE stwierdziło, że Komisja przytoczyła stanowisko SPE w kwestii wpływu środków na przetargi w niekompletny, a wręcz nieprawidłowy sposób. Komisja potwierdziła, że SPE stwierdziło w swoim sprawozdaniu Global Market Outlook z 2016 r. i w szeregu innych przedłożonych dokumentów, iż w jego opinii minimalna cena importowa wywarła negatywny wpływ na wynik przetargów. Komisja nie zgodziła się jednak z tym twierdzeniem, jak zostało to szczegółowo opisane powyżej. Jednocześnie Komisja podkreśliła, że w sprawozdaniu Global Market Outlook na lata 2016–2020 SolarPower Europe w dalszym ciągu utrzymywało, że rządy mogą wykorzystywać przetargi jako instrument służący kontroli lub wręcz ograniczaniu wdrażania wykorzystania energii słonecznej: „Liderzy polityczni niejednokrotnie opowiadają się za montowaniem rozproszonych systemów fotowoltaicznych na dachach, ponieważ takie systemy wygrywają konkurencję z innymi technologiami energii odnawialnej oraz – w odróżnieniu od naziemnych elektrowni fotowoltaicznych – nie konkurują z żadnymi innymi metodami

⁽⁷²⁾ Wyniki takie potwierdzono również w Niderlandach w ramach programu SDE+, gdzie w latach 2013–2015 przyznano wsparcie ok. 55 % wszystkich ofert opartych na energii słonecznej.

⁽⁷³⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015–2019, SolarPower Europe, s. 22.

korzystania z tej energii. Taką sytuację można było zaobserwować w szczególności w państwach europejskich, w których naziemne systemy fotowoltaiczne podlegały wręcz niekiedy ograniczeniom, jeżeli chodzi o ich rozmiar – na przykład w Niemczech do 10 MW – a także wielkość sprzedaży w ramach przetargów”⁽⁷⁴⁾.

5.3.4. Wpływ środków na osiągnięcie parytetu sieci energii słonecznej

- (286) Termin „parytet sieci” oznacza punkt w czasie, w którym technologia będąca w trakcie rozwoju będzie produkowała energię elektryczną po tych samych kosztach, co technologie konwencjonalne. Zasadniczo istnieją dwie formy parytetu sieci. Parytet sieci hurtowej ma miejsce, gdy system energii słonecznej (zazwyczaj duży przemysłowy system, który jest podłączony do sieci przesyłowej/sieci dystrybucji) może wytworzyć energię po uśrednionych kosztach wytworzenia energii⁽⁷⁵⁾, które są mniejsze niż cena zakupu energii na rynku hurtowym, na którym konkurują wszyscy główni (zazwyczaj konwencjonalni) wytwórcy energii elektrycznej. Na poziomie hurtowym energię sprzedaje się bardzo dużym klientom przemysłowym i służbom użyteczności publicznej, które rozprowadzają energię do gospodarstw domowych i innych mniejszych użytkowników końcowych. Parytet sieci detalicznej ma miejsce, gdy system energii słonecznej (zazwyczaj zainstalowany na dachu użytkownika) może wytworzyć energię po uśrednionych kosztach wytworzenia energii, które są mniejsze niż koszty ponoszone przy zakupie energii elektrycznej po cenie detalicznej (w tym wszystkie opłaty związane z przesyłem i dystrybucją, marża służb użyteczności publicznej i podatki).
- (287) Komisja zbadała w pierwszej kolejności sytuację dotyczącą parytetu sieci hurtowej, a następnie parytetu sieci detalicznej.
- (288) Parytet sieci hurtowej. Strony sprzeciwiające się środkom przedstawiły argument, że jeżeli środki zostaną wycofane, w najbardziej słonecznych częściach Unii, takich jak Hiszpania, duże instalacje wykorzystujące energię słoneczną będą mogły osiągnąć parytet sieci hurtowej. Zgodnie z biznesplanem przedstawionym przez jednego z członków SAFE, mogłyby one osiągnąć uśrednione koszty wytworzenia energii w wysokości 3,8 centa/kWh w hiszpańskim regionie Kadyks, jeżeli dokonano by tam zakupu modułów po cenie 0,35 EUR/W. Strona ta uważała, że jeżeli dokonałaby transakcji na dużą liczbę modułów przy braku należności celnych, mogłaby uzyskać cenę modułu w wysokości 0,35 EUR/W od chińskich producentów Tier I, w przypadku projektu realizowanego na początku 2017 r. Twierdziła ona, że przy tak niskich uśrednionych kosztach wytworzenia energii, energia słoneczna nie tylko osiągnęłaby parytet sieci w stosunku do innych konwencjonalnych źródeł energii, lecz nie istnieje również żadna inna metoda wytwarzania energii elektrycznej, która mogłaby ją pokonać w najbliższej przyszłości. Taka korzyść związana z kosztami w połączeniu z innymi zaletami państw Południowej Europy, tj. dobrymi podłączeniami do sieci, stabilnym środowiskiem politycznym i gospodarczym oraz silną i płynną walutą, daje im wyjątkową możliwość stania się nowymi europejskimi liderami w wytwarzaniu energii. Zdaniem tych stron środki uniemożliwiają taki rozwój sytuacji.
- (289) Komisja zauważyła, że hiszpański region Kadyks jest jednym z najlepiej nasłonecznionych miejsc w Unii (występuje tu najwięcej godzin słońca w roku), co maksymalizuje wytwarzanie energii na moduł. Biorąc pod uwagę o wiele mniejsze nasłonecznienie na większości terenów w Unii, należy uwzględnić czas, w którym osiągnięcie parytetu sieci hurtowej może się powtórzyć na innych rynkach, chociaż wydaje się, że rząd brytyjski zakłada, iż miałyby to nastąpić niebawem. Komisja zauważyła również, że istnieją duże różnice w cenie hurtowej w poszczególnych państwach członkowskich, co oznacza, że osiągnięcie parytetu sieci hurtowej następuje przy różnych cenach w zależności od danego państwa członkowskiego.
- (290) W związku z tym Komisja uznała, że w bliskiej przyszłości nie uda się w Unii osiągnąć parytetu sieci hurtowej na szeroką skalę, nawet w przypadku braku środków.
- (291) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron nie zgodziło się z przedstawionym przez Komisję wnioskiem, z którego wynikało, że osiągnięcie parytetu sieci hurtowej na szeroką skalę w Unii w bliskiej przyszłości będzie niemożliwe, nawet w przypadku braku środków. Strony te powołały się na sześciostronicowe sprawozdanie Instytutu Becquerela, w którym zbadano możliwość wprowadzenia parytetu sieci hurtowej w jedenastu państwach członkowskich. Koszty przygotowania tego sprawozdania pokryły trzy strony dochodzenia, które sprzeciwiały się nałożeniu opisanych środków.

⁽⁷⁴⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015-2019, SolarPower Europe, s. 23.

⁽⁷⁵⁾ Uśrednione koszty wytworzenia energii elektrycznej to kluczowy wskaźnik wykorzystywany do pomiaru kosztów energii elektrycznej wytwarzanej przez urządzenie generujące energię. Wartość tego wskaźnika oblicza się, uwzględniając wszystkie oczekiwane koszty życia systemu (w tym budowę, finansowanie, paliwo, konserwację, podatki, ubezpieczenie i zachęty), które następnie dzieli się przez oczekiwaną moc wyjściową (kWh) w całym okresie istnienia systemu. Wszystkie szacunki związane z kosztami i korzyściami są dostosowywane pod kątem inflacji i obniżane, aby uwzględnić wartość pieniądza w czasie.

- (292) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że informacje na temat poziomu uśrednionych kosztów wytworzenia energii słonecznej – a co za tym idzie harmonogramu wprowadzania parytetu sieci energii słonecznej w Europie – przedstawione w innych źródłach niż sprawozdanie Instytutu Becquerela są mniej optymistyczne. Na przykład w szczegółowym sprawozdaniu przygotowanym przez BNEF ⁽⁷⁶⁾ przewidziano znacznie szersze zakresy uśrednionych kosztów wytworzenia energii dla kluczowych rynków, takich jak rynki we Francji, Niemczech, Włoszech i Zjednoczonym Królestwie. Rozbieżności te przedstawiono w poniższej tabeli:

Państwo członkowskie	Zakres łącznych uśrednionych kosztów wytworzenia energii w EUR/MWh przewidziany w sprawozdaniu BNEF ⁽¹⁾		Zakres uśrednionych kosztów wytworzenia energii w EUR/MWh przewidziany w sprawozdaniu Becquerel	
	Mały	Duży	Mały	Duży
Francja	58	105	34	53
Niemcy	66	107	46	54
Włochy	65	99	36	58
Zjednoczone Królestwo	77	117	49	60

⁽¹⁾ W przeliczeniu z USD według kursu 0,94462.

- (293) Instytut Becquerela przyjął, że koszty związane z wydatkami kapitałowymi kształtują się na poziomie 0,726 EUR/W bez dokonywania rozróżnienia między państwami członkowskimi. BNEF przyjął znacznie wyższy poziom kosztów związanych z wydatkami kapitałowymi i dokonał rozróżnienia tych kosztów z podziałem na poszczególne państwa członkowskie: Francja – 0,99 EUR/W; Niemcy – 0,9–0,94 EUR/W, Włochy – 0,76–0,99 EUR/W; oraz Zjednoczone Królestwo – 0,9–0,94 EUR/W. Różnicę tę można w pewnym stopniu wytłumaczyć faktem, że Instytut Becquerela przyjął ceny modułów, nie uwzględniając wpływu środków. Tak istotnie niższy poziom wydatków kapitałowych wydaje się jednak mało prawdopodobny, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie z informacjami przedstawionymi przez BNEF poziom wydatków kapitałowych w Unii jest i tak niższy niż w innych państwach, w odniesieniu do których środki ochrony handlu nie mają zastosowania, np. Turcji – 1,04 EUR/W i Zjednoczonych Emiratach Arabskich – 1,14 EUR/W.
- (294) Dlatego też należy stwierdzić, że prognozy przedstawione przez Instytut Becquerela i BNEF są rozbieżne. Rozbieżności te dotyczą punktu w czasie, w którym budowa elektrowni słonecznych na skalę przemysłową stanie się wyraźnie tańsza od eksploatacji istniejących elektrowni na paliwa kopalne. Jeżeli chodzi o Francję, Instytut Becquerela uznał, że taka sytuacja miała już miejsce, natomiast w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Niemiec Instytut Becquerela stwierdził, że państwa te osiągną ten stan odpowiednio w 2018 i 2020 r. Jednak zgodnie z prognozami BNEF wykorzystywanie energii słonecznej na skalę przemysłową stanie się w przypadku wszystkich tych trzech państw członkowskich wyraźnie tańsze od dalszej eksploatacji elektrowni na paliwa kopalne w okresie od 2025 r. do 2030 r. ⁽⁷⁷⁾. Dlatego też zgodnie z prognozami BNEF elektrownie słoneczne, które można będzie wykorzystywać na skalę przemysłową, zostaną uruchomione na szeroką skalę na większości terytorium Unii dopiero po 2025 r. ⁽⁷⁸⁾.
- (295) W podsumowaniu sprawozdania opracowanego przez Instytut Becquerela stwierdzono, że: „fotowoltaiczna energia elektryczna mogłaby stać się konkurencyjna na kilku największych europejskich rynkach w 2019 r., a w ciągu kolejnych pięciu lat mogłaby stać się konkurencyjna w większości państw europejskich”. Oznacza to, że zgodnie z prognozami większość państw członkowskich – uwzględniając Niemcy – osiągnie parytet sieci dopiero w momencie przewidywanego wygaśnięcia środków w 2019 r., nawet w przypadku, gdyby prawidłowość prognoz i ustaleń zawartych w sprawozdaniu Instytutu Becquerela potwierdziła się przed upływem tego terminu.
- (296) SPE przedstawiło dwa sprawozdania sporządzone przez Deutsche Bank ⁽⁷⁹⁾, które – w jego opinii – stały w sprzeczności z wyrażonym przez Komisję poglądem, że osiągnięcie parytetu sieci hurtowej w bliskiej przyszłości będzie niemożliwe. Komisja odnotowała, że we wspomnianych dwóch sprawozdaniach odniesiono się do parytetu sieci detalicznej, a nie do parytetu sieci hurtowej, co znalazło potwierdzenie nie tylko w treści tych sprawozdań, ale również w wysokim poziomie łącznych uśrednionych kosztów wytworzenia energii w porównaniu z łącznymi uśrednionymi kosztami wytworzenia energii słonecznej. Jak wyjaśniono w motywach zamieszczonych bezpośrednio po niniejszym motywie, Komisja nie zaprzeczyła, że w niektórych częściach Unii udało się już osiągnąć parytet sieci detalicznej.
- (297) Parytet sieci detalicznej. Strony sprzeciwiające się środkom przedstawiły również argument, że w państwach członkowskich, w których ceny detaliczne energii elektrycznej są wysokie, jak np. w Niemczech, instalacje dachowe wykorzystujące energię słoneczną osiągnęły już parytet sieci detalicznej, tj. stały się ekonomicznie

⁽⁷⁶⁾ H2 2016 EMEA LCOE Outlook, październik 2016 r., s. 2.

⁽⁷⁷⁾ BNEF, New Energy Outlook 2016, s. 28.

⁽⁷⁸⁾ Idem, s. 23 oraz dokument pt. „2017 Germany Power Market Outlook” z dnia 10 stycznia 2017 r., s. 9.

⁽⁷⁹⁾ Deutsche Bank's 2015 solar outlook: accelerating investment and cost competitiveness, 13 stycznia 2015 r., oraz Deutsche Bank, Markets research, Industry Solar, 27 lutego 2015 r.

opłacalne, nawet przy braku subsydiowania. Jedną ze stron posłużyła się przykładem centrum handlowego w celu zilustrowania swoich twierdzeń. Ma ono dużą powierzchnię dachu, na której można zainstalować panele, i potrzebuje energii w ciągu dnia, kiedy toczy się w nim główna działalność. Jego zapotrzebowanie na energię pokrywa się zatem z najwyższym wytwarzaniem energii słonecznej. W Niemczech cena, którą trzeba płacić za każdą kWh, wynosi obecnie ok. 20 centów/kWh, a uśrednione koszty wytworzenia energii w przypadku dachowej instalacji wykorzystującej energię słoneczną wynoszą ok. 10 centów/kWh. W związku z tym instalacja paneli może przynieść znaczne oszczędności z tytułu opłat za energię elektryczną, szczególnie klientom, którzy zużywają dużo energii w ciągu dnia. Sytuacja ta wyglądała inaczej podczas pierwotnego dochodzenia, gdy energia elektryczna wytwarzana z energii słonecznej zawsze wymagała subsydiowania, aby była opłacalna. W sytuacji, w której subsydia nie mają już znaczenia, decyzja konsumenta o zainstalowaniu systemu fotowoltaicznego zależy od końcowej ceny modułu, a obecnie cena ta jest wyższa ze względu na środki.

- (298) Komisja zbadała szczegółowo rynek niemiecki pod kątem parytetu sieci detalicznej, gdyż strony przedstawiły w toku dochodzenia wiele uwag na jego temat.
- (299) Konieczne jest rozróżnienie między instalacjami wykorzystywanymi na użytek własny, a instalacjami, które wprowadzają energię elektryczną do sieci.
- (300) Komisja zgodziła się z poglądem, że osiągnięcie przez energię słoneczną parytetu sieci stanowi bardzo pożądaną zmianę sytuacji, gdyż pomaga ona w zwalczaniu zmiany klimatu i obniża rachunek konsumentów za energię elektryczną. Stwierdziła ona, że wycofanie środków spowodowałoby obniżenie ceny paneli fotowoltaicznych, zwiększając tym samym liczbę lokalizacji, w których możliwe jest osiągnięcie parytetu sieci detalicznej.
- (301) Jednocześnie Komisja stwierdziła, że podczas ODP nastąpiło zahamowanie inwestycji w dachowe instalacje komercyjne i do użytku domowego wykorzystywane na własny użytek nieobjęte żadnym systemem wsparcia, z uwagi na niepewność regulacyjną dotyczącą ewentualnego włączenia tych instalacji do opłat służących finansowaniu niemieckiego systemu wsparcia – dopłaty z tytułu EEG. W następstwie zmiany regulacyjnej proponowanej przez Niemcy w celu zapewnienia zgodności z unijnym prawem w sprawie pomocy państwa, podmioty, które wykorzystują energię ze swoich odnawialnych źródeł energii na użytek własny (zwane czasem prosumentami), są zobowiązane do uiszczania w Niemczech opłaty w wysokości ponad 2 centów za kWh. W związku z tym, jeżeli uśrednione koszty wytworzenia energii w projekcie wynoszą 10 centów/kWh, sama opłata sprawia, że energia elektryczna wytwarzana w ramach tego projektu jest o 20 % droższa⁽⁸⁰⁾.
- (302) Komisja dąży do ograniczenia w przyszłości niepewności regulacyjnej. Zgodnie z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie struktury rynku energii elektrycznej i energii odnawialnej „prosumenci energii odnawialnej [...] są uprawnieni do konsumpcji własnej [...] bez obaw, że zostaną objęci nadmiernie obciążającymi procedurami i opłatami, które nie byłyby racjonalne pod względem kosztów⁽⁸¹⁾. Agencje wywiadu rynkowego również podkreślają w swoich sprawozdaniach fakt, że zmiany regulacyjne mają wpływ na popyt. W jednym ze swoich ostatnich sprawozdań BNEF stwierdza: od momentu wejścia w życie miesięcznych obniżek [dotyczących poziomu płatności taryfy gwarantowanej] oraz dopłat z tytułu konsumpcji własnej sytuacja niemieckiego komercyjnego i mieszkalnego sektora fotowoltaicznego działającego na niewielką skalę uległa pogorszeniu⁽⁸²⁾. Podsumowując, przedstawiony powyżej przykład osiągnięcia parytetu ceny detalicznej wskazuje na to, że moduły fotowoltaiczne są już w stanie wytwarzać energię elektryczną znacznie poniżej ceny detalicznej dostarczenia energii w Niemczech. Po osiągnięciu niezbędnej pewności regulacyjnej za sprawą przepisów unijnych można spodziewać się wzrostu popytu, który nie będzie opierał się na systemach wsparcia. Popyt taki może być bardziej podatny na poziom ceny paneli fotowoltaicznych, a w związku z tym może być też bardziej podatny na środki.
- (303) W odniesieniu do instalacji wprowadzających energię elektryczną do sieci popyt jest głównie uwarunkowany systemami wsparcia, które nadal można stosować bez przeprowadzania przetargów na instalacje do 1 MW. Przy danym poziomie wsparcia popyt jest nieznacznie wyższy w przypadku wycofania środków. Jednocześnie, z przyczyn budżetowych, większość państw członkowskich znacznie ograniczyła wsparcie, popyt ten zatem spada niezależnie od środków.
- (304) Po ujawnieniu ustaleń SPE stwierdziło, że Komisja wyciągnęła nieprawidłowe wnioski w kwestii wpływu niepewności regulacyjnej i dopłat z tytułu EEG z uwagi na fakt, że oparła się wyłącznie na przykładzie dotyczącym Niemiec. Komisja ponownie stwierdziła, że podobne niekorzystne warunki występowały w wielu państwach członkowskich. SPE dokonało takich samych obserwacji w ramach najnowszego sprawozdania Global

⁽⁸⁰⁾ Hiszpania również stosuje dopłaty z tytułu energii wytworzonej z paneli fotowoltaicznych. Choć hiszpańskie sposoby naliczania dopłat znacznie się różnią od niemieckich, w obu państwach dopłaty te poskutkowały złagodzeniem popytu na instalacje fotowoltaiczne.

⁽⁸¹⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona); COM(2016) 767 final; art. 21 ust. 1 lit. a).

⁽⁸²⁾ Q3 2016 European Policy Outlook, BNEF, 4 sierpnia 2016 r., s. 8.

Market Outlook na lata 2016–2020 dotyczącego Hiszpanii: „[...] rząd hiszpański [...] ograniczył wzrost na rozwijającym się rynku konsumpcji własnej, nakładając podatek od energii słonecznej i wysokie grzywny na niezadeklarowanych prosumentów”⁽⁸³⁾ oraz „Przyszłość rynku energii słonecznej w Hiszpanii jest podobna do przyszłości tego rynku na innych rynkach, na których odnotowywano wcześniej wysokie poziomy taryf gwarantowanych, tj. na rynkach w: Belgii, Bułgarii, Republice Czeskiej i Grecji. Rozwój na rynkach fotowoltaicznych w Słowacji i Słowenii uległ niemal całkowitemu zahamowaniu”⁽⁸⁴⁾; jak również: „Nawet niektóre rozwinięte rynki dystrybucji energii słonecznej za pomocą paneli montowanych na dachach borykają się z trudnościami przy przechodzeniu z systemów taryf gwarantowanych lub systemów opomiarowania netto na systemy konsumpcji własnej. Takie trudności można zaobserwować pomimo faktu, że w wielu przypadkach energia słoneczna jest na tych rynkach tańsza niż detaliczna energia elektryczna. Bariery wprowadzone w niektórych państwach europejskich w obszarze paneli fotowoltaicznych montowanych na dachach (opodatkowanie energii słonecznej generowanej na użytek własny, utrudnianie sprzedaży nadwyżki mocy lub oferowanie możliwości sprzedaży takiej nadwyżki wyłącznie po cenach hurtowych) oraz prowadzone dyskusje dotyczące dalszych ograniczeń w tym zakresie zniechęciły wielu potencjalnych nabywców do zainwestowania w stworzenie własnego systemu fotowoltaicznego”⁽⁸⁵⁾. Dlatego też Komisja odrzuciła ten argument.

5.3.5. Wniosek dotyczący wpływu środków na popyt

- (305) W następstwie dogłębnej analizy Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do wpływu środków na popyt istotne jest rozróżnienie poszczególnych sektorów i różnych rodzajów popytu.
- (306) Popyt ze strony systemów wsparcia. Jeżeli systemy wsparcia są ukierunkowane na określoną technologię, środki nie mają wpływu na popyt. Jeżeli systemy wsparcia są neutralne pod względem technologicznym, środki ograniczają szanse energii słonecznej na wygraną. Nawet w przypadku tych przetargów Komisja zauważa jednak, że energia słoneczna wygrała znaczny udział w rynku, co wskazuje na to, że nawet w przypadku obowiązywania środków może być ona konkurencyjna w projektach na skalę przemysłową.
- (307) Parytet sieci hurtowej. Na tym etapie i w bliskiej przyszłości parytet sieci hurtowej, jeżeli jest możliwy do osiągnięcia, to dotyczy to tylko idealnych lokalizacji, nawet w przypadku obniżenia cen paneli fotowoltaicznych w konsekwencji zniesienia środków. Ponownie spodziewany dodatkowy popyt wynikający z braku środków jest niski, a ponadto zależy on od poziomu ceny hurtowej w danym państwie członkowskim.
- (308) Parytet sieci detalicznej. Parytet sieci detalicznej jest aktualnie osiągany w przypadku komercyjnych instalacji w państwach członkowskich, w których obowiązują wysokie ceny detaliczne, takich jak Niemcy, nawet jeżeli nie są one obficie nasłonecznione. Głównymi czynnikami są w tym przypadku podatki, opłaty za sieć i opłaty z tytułu systemów wsparcia. Ważnym krokiem w kierunku osiągnięcia stabilnego środowiska sprzyjającego wzrostowi są przepisy dotyczące nowej struktury rynku energii ogłoszone przez Komisję w dniu 1 grudnia 2016 r.⁽⁸⁶⁾ oraz nowe przepisy dotyczące przejścia na czystą energię ukierunkowanego na konsumentów, zaproponowane przez Komisję w dniu 30 listopada 2016 r.⁽⁸⁷⁾. Oczekuje się, że po przyjęciu wniosku Komisji przez współprawodawców wzrośnie popyt na instalacje komercyjne wytwarzające energię na własny użytek. W takim przypadku w odniesieniu do systemów komercyjnych, wycofanie środków może mieć większy wpływ, gdyż nie istnieje tu żadne ograniczenie popytu w formie ograniczonej wielkości produkcji objętej systemami wsparcia, ani konkurencja ze strony innych źródeł energii, jak ma to miejsce w przypadku parytetu sieci hurtowej. W przypadku instalacji do użytku domowego osiągnięcie parytetu sieci detalicznej zajmie więcej czasu, gdyż instalacje takie muszą być wyposażone w kosztowne urządzenia służące magazynowaniu, aby odpowiadały większości konsumentów wytwarzających energię na własny użytek⁽⁸⁸⁾.
- (309) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron nie zgodziło się z twierdzeniem, że środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt w Unii na moduły fotowoltaiczne. Strony te stwierdziły, że inwestycje są realizowane w oparciu o oczekiwaną stopę zwrotu, dlatego też im niższa cena modułu fotowoltaicznego, tym wyższa stopa zwrotu z inwestycji w taki moduł i tym wyższe prawdopodobieństwo skutecznej realizacji planu.
- (310) Komisja przypomniała, że nigdy nie kwestionowała twierdzenia, iż cena wywiera wpływ na popyt. Niemniej w opinii Komisji inne czynniki wywierają obecnie znacznie istotniejszy wpływ na kształtowanie poziomu popytu niż stosunkowo nieznaczny wzrost ceny modułów spowodowany ustanowieniem minimalnej ceny importowej. Wśród czynników tych należy wymienić z jednej strony niepewność regulacyjną, ale z drugiej strony również

⁽⁸³⁾ SolarPower Europe, Global Market Outlook 2016–2020, s. 25.

⁽⁸⁴⁾ Idem, s. 26.

⁽⁸⁵⁾ Idem, s. 23.

⁽⁸⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽⁸⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

⁽⁸⁸⁾ Przeciętny użytkownik instalacji do użytku domowego spędza większość dnia poza domem, nie jest więc w stanie bez urządzenia służącego magazynowaniu wykorzystywać na własny użytek większości energii elektrycznej wytwarzanej przez jego system dachowy.

celowe działania podejmowane przez rząd, aby kontrolować poziom wdrażania wykorzystania energii słonecznej. Działania te obejmują wyznaczanie ogólnych rocznych celów w zakresie liczby montowanych paneli, przeprowadzanie przetargów na moc oraz nakładanie podatków z tytułu konsumpcji własnej.

- (311) Komisja przyznała również, że w niektórych sytuacjach – np. w przypadku przetargów neutralnych pod względem technologicznym – minimalna cena importowa może wywrzeć istotniejszy wpływ na popyt na energię słoneczną. Jednocześnie Komisja podkreśliła, że w przypadku niewyeliminowania wpływu dumpingu poprzez ustanowienie minimalnej ceny importowej sektor energii słonecznej miałby nieuczciwą przewagę konkurencyjną nad innymi odnawialnymi źródłami energii. Komisja odnotowała również, że rozwiązania w zakresie energii słonecznej uzyskiwały stosunkowo dobre wyniki w ramach przetargów neutralnych pod względem technologicznym pomimo ustanowienia minimalnej ceny importowej, która służy wyłącznie przywróceniu równych warunków działania.
- (312) Komisja zgromadziła ponadto dodatkowe dowody wskazujące, że w niedalekiej przyszłości rządy mogą podjąć dalsze działania w celu objęcia procesu wdrażania wykorzystania energii słonecznej kontrolą, np. poprzez objęcie instalacji wykorzystujących energię słoneczną bardziej racjonalnymi pod względem kosztów taryfami z tytułu użytkowania sieci. Zgodnie z założeniem przyjętym przez BNEF: *wiele europejskich organów regulacyjnych zareaguje na spadek kosztów energii słonecznej od 2018 r., nakładając na użytkowników paneli fotowoltaicznych obowiązki uiszczania stałej opłaty z tytułu podłączenia do sieci – zakupienie paneli fotowoltaicznych pozwoli zatem użytkownikom uzyskać oszczędności wyłącznie w odniesieniu do zmiennej części ceny energii. Założenie to opiera się na szacunkach dotyczących struktury kosztów w ramach sieci poszczególnych państw. Doprowadzi to do zmniejszenia możliwego do uniknięcia rachunku za energię o około 30 % ceny energii w większości państw UE. Jeżeli opisany scenariusz nie zostałby zrealizowany, koszty budowy mogłyby być wyższe, ale koszty związane z siecią byłyby nieuzasadnione* ⁽⁸⁹⁾.
- (313) Dlatego też argumenty te zostały odrzucone, a Komisja nadal w związku z tym utrzymuje, że przedmiotowe środki wywierają wyłącznie bardzo ograniczony wpływ na popyt na energię słoneczną w Europie.

5.4. Inne argumenty

- (314) Większość stron, które wyraziły sprzeciw wobec przyjęcia tych środków, stwierdziła, że środki te wywierają negatywny wpływ na realizację celów w dziedzinie zmiany klimatu. Twierdzenie to uzyskało również poparcie pięciu NGO zajmujących się problematyką ochrony środowiska. Strony te ponownie wysunęły argument, że Unia i państwa członkowskie zobowiązały się za sprawą kilku decyzji i porozumień, po raz ostatni w porozumieniu paryskim, do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i zapobiegania zmianie klimatu. Unia ustanowiła wiążący prawnie cel zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej do 20 % ⁽⁹⁰⁾. Komisja ustanowiła również ramy polityki w odniesieniu do celu 27 % do 2030 r. Przyjęcie tego nowego ambitnego celu nastąpiło w 2014 r., po nałożeniu środków ostatecznych. W październiku 2016 r. Unia Europejska ratyfikowała porozumienie paryskie w ramach UNFCCC, pierwszą powszechną prawnie wiążącą umowę, po tym, jak Parlament Europejski przegłosował ją zdecydowaną większością głosów. Jednym z głównych elementów starań jest transformacja w stronę niskowęglowych dostaw energii, a energia wytwarzana z energii słonecznej pozostaje najbardziej obiecującym źródłem pozwalającym na osiągnięcie celów związanych z klimatem.
- (315) Strony sprzeciwiające się środkom przedstawiły uwagi dotyczące tego, że środki utrudniają osiągnięcie celów związanych z klimatem, gdyż spowalniają wykorzystywanie energii słonecznej. Twierdziły one, że przywrócenie cen energii słonecznej na rynku światowym pozwoli Unii na szybszą dekarbonizację wytwarzania energii. Zauważyły one również, że istnieje niespójność między unijną polityką klimatyczną i handlową. Chociaż w ramach pierwszej polityki Unia promuje i subsydiuje odnawialne źródła energii, w ramach drugiej z nich podwyższa ona ich cenę i ingeruje w ich dostępność.
- (316) Komisja potwierdziła, że ratyfikowanie zawartego w Paryżu porozumienia UNFCCC w sprawie walki ze zmianą klimatu stanowi bardzo ważny etap procesu wspierania globalnej współpracy na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu. Energia słoneczna jest jednym z kluczowych źródeł energii zapewniających możliwość realizacji celów w zakresie klimatu. Jednocześnie Komisja stwierdziła, że przedmiotowe środki wywrą zaledwie ograniczony wpływ na wielkość unijnego popytu na instalacje wykorzystujące energię słoneczną w bliskiej przyszłości (zob. sekcja 5.3 powyżej). Sytuacja ta zmieni się dopiero w momencie, gdy parytet sieci detalicznej przekształci się w ważne źródło popytu. Dlatego też zniesienie środków na tym etapie nie przyczyniłoby się istotnie do osiągnięcia celów środowiskowych.

⁽⁸⁹⁾ BNEF, *New Energy Outlook 2016*, s. 17.

⁽⁹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

- (317) Stowarzyszenie EU ProSun zgłosiło szereg innych uwag w liście otwartym wystosowanym w odpowiedzi na stanowisko organizacji pozarządowych, w którym organizacje te wezwały do zniesienia środków ze względów związanych z ochroną środowiska. W opinii EU ProSun, jeżeli wzięłoby się pod uwagę cały łańcuch dostaw energii słonecznej, panele wytwarzane w Unii cechują się znacznie niższym śladem węglowym. Moduły wytwarzane w Unii nie muszą być transportowane na duże odległości. Dzięki unijnym standardom produkcji i wymogom środowiskowym, z jednej strony, oraz wyższym kosztom energii, z drugiej strony, unijny sektor energetyki słonecznej systematycznie zmniejszał swój poziom zużycia energii w porównaniu z producentami z Chin. Ma to szczególnie istotne znaczenie zważywszy na fakt, że proces wytwarzania modułów fotowoltaicznych i surowce wykorzystywane do ich wytwarzania są energochłonne. EU ProSun wskazało również, że między faktem, iż niektóre NGO podpisały list wzywający do zniesienia środków, powołując się na interes Unii, tj. nawet w przypadku, gdy w danej sytuacji dochodziło do nieuczciwych praktyk handlowych, a wygłoszonym niedawno stanowiskiem jednego z liderów tych NGO, w którym wezwał on do podejmowania wzmożonych wysiłków na rzecz zapewnienia sprawiedliwej i przyjaznej środowisku wymiany handlowej, można zaobserwować pewną sprzeczność.
- (318) Komisja stwierdziła, że środki wywierają zaledwie ograniczony wpływ na możliwość realizacji unijnych celów w zakresie klimatu w perspektywie krótkoterminowej.
- (319) Po ujawnieniu ustaleń szereg stron nie zgodziło się z twierdzeniem, zgodnie z którym przywożone produkty fotowoltaiczne cechują się wyższym śladem węglowym niż produkty wytwarzane w Unii. Strony te stwierdziły, że produkcja polikrzemu i płytek miała największy udział w zapotrzebowaniu na energię pierwotną, dlatego też największe znaczenie w tym kontekście ma pochodzenie polikrzemu i płytek. Strony wskazały również, że wytwarzanie energii elektrycznej cechuje się różnym śladem węglowym w różnych państwach członkowskich. Ponieważ proces produkcji modułów i powiązanych z nimi surowców jest energochłonny, istotne znaczenie ma kwestia, w którym państwie członkowskim modele te i ich części składowe są wytwarzane.
- (320) Komisja nie była w stanie dokładnie zbadać tych twierdzeń w krótkim czasie, jaki upłynął od ujawnienia ustaleń. Komisja wyjaśniła, że przedstawiła stanowisko stowarzyszenia EU ProSun wyłącznie w celach informacyjnych i sama nigdy nie twierdziła, że przywożone produkty fotowoltaiczne są obciążone większym śladem węglowym. Niezależnie jednak od śladu węglowego, jakim cechują się moduły unijne i moduły chińskie, Komisja powtórzyła swoje główne ustalenie, zgodnie z którym jak do tej pory środki wywarły wyłącznie bardzo ograniczony wpływ na popyt na produkty fotowoltaiczne. Dlatego też Komisja stwierdziła, że środki nie wywarły istotnego wpływu na możliwość realizacji unijnych celów środowiskowych.
- (321) Niektóre spośród stron, które wezwały do zniesienia środków, stwierdziły, że Unia nie dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby pokryć popyt unijny na moduły, oraz że środki te okazały się nieskuteczne, jeżeli chodzi o istotne zwiększenie mocy produkcyjnych unijnych producentów modułów i ogniw. Zainteresowane strony oszacowały, że wielkość unijnego popytu na moduły kształtuje się na poziomie niższym niż 8 GW, natomiast wielkość unijnej produkcji modułów nie przekracza poziomu 4 GW. Miałoby to rzekomo świadczyć o konieczności przywożenia co najmniej połowy modułów. W opinii tych stron nie sprawdziły się oczekiwania Komisji Europejskiej, którym dała ona wyraz w rozporządzeniu pierwotnym i zgodnie z którymi „można racjonalnie przyjąć, że w perspektywie średnioterminowej przemysł unijny zwiększy swoje moce produkcyjne, aby móc osiągnąć lepsze korzyści skali i umożliwić dalsze obniżki cen”.
- (322) Komisja stwierdziła, że nawet jeżeli unijna produkcja modułów jest niewystarczająca do pokrycia popytu unijnego, w Unii nigdy nie doszło do sytuacji niedoboru modułów. Nałożenie zobowiązania cenowego/ ustanowienie minimalnej ceny importowej zapewniło możliwość przywożenia modułów z Chin po uczciwych cenach. Choć w tym samym czasie można było zaobserwować wzrost wielkości przywozu z zagranicy, przemysł unijny zdołał zwiększyć udział w rynku w Unii z 25 % do 35 % w okresie od 2012 r. do ODP. Dlatego też środki pozwoliły przemysłowi unijnemu zwiększyć poziom swojej produkcji i sprzedaży relatywnie do wielkości rynku unijnego oraz pokryć większą część popytu. Jak wspomniano w sekcji 5.3.2 powyżej, poziom konsumpcji w Unii zmniejszył się drastycznie z uwagi na ograniczenie systemów wsparcia, co znacznie utrudnia dalszy rozwój przemysłu unijnego. Mimo to przemysł unijny zdołał się dodatkowo skonsolidować i osiągnąć istotne obniżenie kosztów. Ponadto w Unii istnieją znaczne wolne moce produkcyjne w zakresie wytwarzania modułów, które mogłyby zostać uruchomione w przypadku, gdyby było to uzasadnione wzrostem popytu. Dlatego też Komisja stwierdziła, że środki nie prowadzą do niedoboru podaży modułów na rynku unijnym i że skutecznie przyczyniają się do zwiększenia produkcji unijnej relatywnie do wielkości rynku unijnego.
- (323) Strony sprzeciwiające się nałożeniu środków stwierdziły, że moce produkcyjne w zakresie wytwarzania modułów poza Chinami zwiększają się w bardzo szybkim tempie. Strony powoływały się na różne sprawozdania opracowywane przez agencje wywiadu rynkowego, z których wynikało, że całkowite moce produkcyjne w innych

państwach azjatyckich zwiększały się w bardzo szybkim tempie; w 2015 r. wspomniane moce produkcyjne osiągnęły poziom 7 GW, przy czym prognozuje się, że w 2016 r. wzrosną do 10 GW. Poziom ten ma rzekomo przekroczyć poziom popytu unijnego, który zgodnie z szacunkami stron wynosi ok. 8 GW. Istotną część tych nowych mocy produkcyjnych zapewniają przedsiębiorstwa chińskie. Ponadto szereg dużych przedsiębiorstw chińskich dobrowolnie wycofało się ze zobowiązania, aby móc dostarczać moduły na rynek unijny spoza terytorium ChRL. Zdaniem stron w rezultacie może wzrosnąć wolumen tanich modułów wywożonych do Unii z państw trzecich nawet w przypadku utrzymania środków. Strony sprzeciwiające się środkiem stwierdziły zatem, że oczekiwania Komisji wyrażone w rozporządzeniu pierwotnym, zgodnie z którym inne państwa trzecie nie skierują swojego wywozu masowo na rynek unijny ⁽⁹¹⁾, nie znalazło pokrycia w rzeczywistości.

- (324) W toku dochodzenia Komisji stwierdzono spadek udziału w rynku przywozu z ChRL do Unii z 66 % w 2012 r. do 41 % w ODP, przy jednoczesnym wzroście udziału w rynku przywozu z zagranicy, wyłączając ChRL, (głównie z Tajwanu, Malezji, Korei i Singapuru) z 9 % do 25 %. Udział w rynku osiągnięty przez producentów unijnych w Unii wzrósł z 25 % w 2012 r. do 35 % w ODP. Przywóz z państw trzecich nie uniemożliwił zatem przemysłowi unijnemu odzyskania znacznego udziału w rynku w Unii.
- (325) Komisja ustaliła ponadto, że chociaż następuje szybki wzrost mocy produkcyjnych w odniesieniu do modułów w Azji Południowo-Wschodniej, to jednak nadal stanowią one jedynie niewielki ułamek mocy produkcyjnych osiągniętych w Chinach ⁽⁹²⁾. Duże ilości produkowane w fabrykach w Azji Południowo-Wschodniej przeznacza się również na sprzedaż na rynku Stanów Zjednoczonych i innych państw, takich jak Indie i Kanada, które nałożyły środki handlowe na moduły chińskie. Oczekuje się również wzrostu liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Azji Południowo-Wschodniej, i tym samym – sprzedaży określonych ilości w regionie. Komisja stwierdziła zatem, że moce produkcyjne w odniesieniu do modułów w Azji Południowo-Wschodniej są niewystarczające do pokrycia znacznej części popytu w Unii i sprawienia, że środki staną się nieskuteczne. W każdym przypadku celem środków jest zapewnienie, aby przywóz modułów i ogniw fotowoltaicznych z ChRL odbywał się według uczciwych i niedumpingowych cen, a fakt, że przemysł unijny może stać w obliczu konkurencji ze strony innych państw nie sprawia, że środek staje się nieskuteczny.
- (326) Jedna strona stwierdziła, że zmiany udziałów w rynku świadczą o tym, iż środki przyniosły korzyść głównie importerom z państw trzecich. Strona ta twierdziła, że analizowana sytuacja przypomina sprawę dotyczącą hodowlanego łososia atlantyckiego ⁽⁹³⁾, w której Komisja zniósła środki, ponieważ ich stosowanie spowodowałoby znaczne wyprowadzenie majątku netto z Unii, a tego rodzaju przeniesienie majątku na rzecz dostawców z państw trzecich znacznie przewyższałoby jakąkolwiek korzyść uzyskaną przez przemysł unijny w związku ze stosowaniem środków.
- (327) Jak stwierdzono powyżej, przemysł unijny zdołał zwiększyć udział w rynku w Unii z 25 % do 35 % w okresie od 2012 r. do ODP. Oznacza to, że państwa trzecie nie przejęły większości udziału w rynku, który to udział wcześniej należał do producentów chińskich. Ponadto Komisja uznała, że sytuacja przemysłu unijnego w sprawie dotyczącej hodowlanego łososia atlantyckiego była zupełnie inna – w tamtej sprawie udział w rynku należący do przemysłu unijnego był znacznie mniejszy i wzrósł jedynie z 2,7 % w 1998 r. do 4,3 % w 2001 r. W tamtej sprawie bardzo mały udział w rynku należący do przemysłu unijnego był jedną z kluczowych przyczyn, dla których nałożenie środków skutkowałoby znacznym wpływem majątku netto ze Wspólnoty, ponieważ rynek dostosowuje się do wyższych cen ⁽⁹⁴⁾. W analizowanej sprawie środki przyniosły znaczną korzyść na rzecz przemysłu unijnego. Dlatego też sprawa dotycząca hodowlanego łososia atlantyckiego nie może służyć jako precedens.
- (328) Zdaniem stron sprzeciwiających się środkom producenci unijni nie ogłosili żadnych wiarygodnych planów zwiększenia mocy produkcyjnych. Zamiast tego Solar World – największy producent unijny – zwolnił niedawno kilkuset pracowników tymczasowych zatrudnionych w europejskich zakładach spółki i zawarł umowy z producentem oryginalnego sprzętu dotyczące produkcji paneli fotowoltaicznych w Tajlandii. Strony sprzeciwiające się środkom twierdziły, że stanowi to jeszcze jeden dowód na to, iż skuteczna produkcja modułów fotowoltaicznych może odbywać się wyłącznie w dużych zakładach produkcyjnych, takich jak zakłady azjatyckie.
- (329) W odpowiedzi SolarWorld stwierdził, że zawarł umowy tymczasowe z producentem oryginalnego sprzętu, aby pokryć gwałtowny wzrost popytu globalnego, który miał miejsce pod koniec 2015 r. i w pierwszej połowie 2016 r. Solar World stwierdził, że wskutek braku pewności co do wyniku trwającego dochodzenia inwestorzy finansowi wymagają wyższego oprocentowania jego inwestycji kapitałowych. Z tego względu rozsądną decyzją

⁽⁹¹⁾ Pierwotne rozporządzenie w sprawie cel ostatecznych, motyw 336.

⁽⁹²⁾ Bloomberg New Energy Finance („BNEF”) „Solar manufacturer capacity league table”; wersja z dnia 28.10.2016 r.

⁽⁹³⁾ Motyw 224 rozporządzenia Rady (WE) nr 930/2003 (Dz.U. L 133 z 29.5.2003, s. 1).

⁽⁹⁴⁾ Idem.

gospodarczą było wstrzymanie się ze zwiększeniem mocy produkcyjnych spółki wymagającym dużych nakładów kapitałowych do czasu zakończenia przedmiotowego dochodzenia i tymczasowe wykorzystanie zamiast tego dostępnych mocy produkcyjnych podproducentów. Solar World zaznaczył również, że wszystkie moduły wyprodukowane przez jego partnera będącego producentem oryginalnego sprzętu spoza Unii zostały wywiezione poza Unię.

- (330) Dane rynkowe potwierdziły, że pierwsza połowa 2016 r. stanowiła okres gwałtownego wzrostu, a druga połowa 2016 r. – małego popytu, co spowodowało spadek cen wynikający z nadwyżki podaży modułów⁽⁹⁵⁾. W tym kontekście wydaje się, że zwolnienie przez Solar World pracowników tymczasowych było decyzją trudną, lecz uzasadnioną warunkami na rynku. Ponadto Solar World zmniejszył wielkość produkcji przez podproducentów w zakresie dopuszczalnym na podstawie zawartych umów.
- (331) Komisja uznała zatem, że ze względu na panujący brak pewności i niedawny cykl fazy wzrostu i spadku popytu wstrzymanie się przez producenta unijnego ze zwiększeniem mocy produkcyjnych i poleganie zamiast tego na łatwo dostępnych mocach produkcyjnych podproducentów stanowiło decyzję uzasadnioną z gospodarczego punktu widzenia i nie świadczy o tym, że produkcja w Unii jest niemożliwa do utrzymania.

5.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (332) Ważąc i zestawiając ze sobą konkurujące interesy, Komisja przeanalizowała kwestię, czy niekorzystny wpływ na importerów niepowiązanych i sektory wyższego i niższego szczebla oraz inny niekorzystny wpływ zbadany powyżej byłby nieproporcjonalny w porównaniu z korzystnym wpływem na producentów unijnych produktu objętego przeglądem. Zgodnie z art. 21 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia podstawowego szczególną uwagę zwrócono na eliminację szkodliwego dumpingu, zakłócającego stosunki handlowe oraz przywrócenie efektywnej konkurencji.
- (333) Kluczową kwestią była ocena prawdopodobnego wpływu dalszego stosowania środków na przyszły popyt w Unii na moduły fotowoltaiczne. Jeżeli stosowanie środków spowodowałoby znaczne ograniczenie popytu, można by twierdzić, że ochrona stosunkowo niewielkiego przemysłu unijnego mogłaby mieć nieproporcjonalny wpływ na znacznie większe sektory wyższego i niższego szczebla. Jak stwierdzono jednak w motywie 313, środki mają jedynie ograniczony wpływ na popyt w Unii na moduły fotowoltaiczne. Nie jest prawdopodobne, aby sytuacja ta miała się zmienić przed przyjęciem i wdrożeniem przez państwa członkowskie nowej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii. W związku z tym ustaleniem argument dotyczący wpływu na miejsca pracy został przedstawiony w odpowiedniej perspektywie. O ile zakończenie stosowania środka może przyczynić się do utworzenia pewnej liczby nowych miejsc pracy, to jednocześnie bezpośrednio zagrożone byłyby istniejące miejsca pracy (około 8 000) w unijnym sektorze ogniw i modułów fotowoltaicznych. Zwykle porównanie liczby obecnych miejsc pracy w przemyśle unijnym z liczbą istniejących miejsc pracy w sektorze niższego szczebla (około 50 000) lub w sektorze wyższego szczebla (około 5 000–10 000) nie było zatem odpowiednie.
- (334) Biorąc pod uwagę fakt, że po wejściu w życie nowych przepisów w ramach unijnego prawa dotyczącego pomocy państwa należało przeprowadzić reformę strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, do których to strategii prawdopodobnie zostaną wprowadzone dalsze zmiany po przyjęciu przez współpracowników wniosku Komisji dotyczącego nowej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, nie jest możliwe sformułowanie opinii dotyczącej interesów unijnych w okresie dłuższym niż 18 miesięcy. Z niektórych ustaleń wynika, że środki mogą mieć większy wpływ na popyt w przyszłości po zakończeniu zmiany strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, po wyjaśnieniu sytuacji podatkowej dotyczącej konsumpcji własnej oraz po wprowadzeniu parytetu sieci w większych częściach Europy oraz w odniesieniu do niektórych grup konsumentów. Jak odnotowano w motywach 302 i 308, ważnym krokiem w kierunku osiągnięcia stabilnego środowiska naturalnego sprzyjającego wzrostowi stanowią przepisy dotyczące nowej struktury rynku energii zaproponowane przez Komisję w dniu 1 grudnia 2016 r.⁽⁹⁶⁾ oraz nowe przepisy dotyczące przejścia na czystą energię ukierunkowanego na konsumentów, zaproponowane przez Komisję w dniu 30 listopada 2016 r.⁽⁹⁷⁾. Komisja zdecydowała zatem o ograniczeniu przedłużenia okresu stosowania środków do 18 miesięcy.
- (335) W następstwie dodatkowego ujawnienia faktów, o którym mowa w motywie 30, Komisja otrzymała trzy różne zestawy uwag. Ogólnie rzecz biorąc, producenci unijni zwrócili się do Komisji o utrzymanie pierwotnej długości 24 miesięcy, argumentując, że ujawniona propozycja skrócenia normalnej długości z pięciu do dwóch lat już zapewniła odpowiednią równowagę interesów. Niektóre zainteresowane strony reprezentujące przemysł niższego

⁽⁹⁵⁾ Q4 2016 Global Market Outlook, Preparing for a tough year ahead, BNEF, 30 listopada 2016 r. i Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, BNEF, 1 września 2016 r.

⁽⁹⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽⁹⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

i wyższego szczebla z zadowoleniem przyjęły skrócenie okresu do 18 miesięcy, podczas gdy inne optowały za całkowitym zniesieniem środków. Rząd chiński wyraził ubolewanie, że Komisja zamierza utrzymać środki, nawet jeśli tylko przez okres 18 miesięcy. Podobnie jak niektóre zainteresowane strony reprezentujące przemysł niższego i wyższego szczebla, rząd również skrytykował fakt, że w treści projektu aktu wykonawczego nie znalazła się żadna wzmianka o następującym po tym okresie natychmiastowym zakończeniu obowiązywania środków.

Komisja zauważyła, że środki mogą mieć większy wpływ na popyt w przyszłości po zakończeniu zmiany strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, po wyjaśnieniu sytuacji podatkowej dotyczącej konsumpcji własnej oraz po wprowadzeniu parytetu sieci w większych częściach Europy. To uzasadnia fakt, że okres obowiązywania środków powinien być wyjątkowo przedłużony jedynie o 18 miesięcy, po upływie którego to terminu wygasłyby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, na podstawie dowodów dostępnych na tym etapie, że chcąc zrównoważyć prawdopodobny negatywny wpływ na podmioty działające na rynkach wyższego i niższego szczebla, a także na konsumentów, z korzyściami, jakie środki przyniosłyby przemysłowi unijnemu, powinna dokonać wyboru okresu 18 miesięcy, który właściwie pogodzi sprzeczne interesy.

- (336) Co więcej, analizując interesy importerów niepowiązanych, Komisja spotkała się ze skargami na temat znacznych obciążeń administracyjnych, z którymi borykali się ci importerzy, podczas gdy producenci unijni skarżyli się na trwające obchodzenie prawa. Do kwestii tych będzie można się odnieść w ramach przeglądu okresowego dotyczącego formy środków. Co więcej, Komisja dowiedziała się, że mechanizm dostosowania minimalnej ceny importowej nie jest zgodny ze stromą krzywą uczenia się właściwą dla przemysłu fotowoltaicznego⁽⁹⁸⁾. Obecny system dostosowania mógł uniemożliwiać zatem europejskim konsumentom uzyskanie globalnego przyrostu wydajności, co może spowodować konieczność dokonania przeglądu tej kwestii. Do kwestii tej będzie można odnieść się w ramach przeglądu okresowego dotyczącego wszelkich mechanizmów dostosowania, które mogą mieć związek z inną formą środka.
- (337) Ogólnie rzecz ujmując, Komisja stwierdziła, że nie ma żadnych istotnych przyczyn wynikających z interesu Unii, aby zakończyć stosowanie środków. Komisja stwierdziła jednak również, że należy przeprowadzić przegląd z urzędu dotyczący kwestii określonych w motywie 336.

6. CZĘŚCIOWY PRZEGLĄD OKRESOWY OGRANICZAJĄCY SIĘ DO SPRAWDZENIA, CZY W INTERESIE UNII LEŻY UTRZYMANIE OBOWIĄZUJĄCYCH OBECNIE ŚRODKÓW MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE W ODNIESIENIU DO OGNIW

6.1. Uwagi wstępne

- (338) Jak określono w motywie 7, Komisja wszczęła z inicjatywy własnej częściowy przegląd okresowy („przeгляд okresowy”) ograniczający się do sprawdzenia, czy w interesie Unii leży utrzymanie obowiązujących obecnie środków mających zastosowanie w odniesieniu do ogniw.
- (339) Przegląd wszczęto, ponieważ istniały dowody prima facie świadczące o tym, że okoliczności, na podstawie których nałożono środki pierwotne, uległy zmianie. W szczególności w następstwie restrukturyzacji i konsolidacji przemysłu unijnego znaczna liczba producentów ogniw zakończyła produkcję. Wydawało się, że duża część pozostałych mocy produkcyjnych w odniesieniu do ogniw w Unii jest w ogromnej części przeznaczona na użytek własny do produkcji modułów. W związku z powyższym wielkość sprzedaży ogniw wytwarzanych przez przemysł unijny, jaką przeznaczają się dla użytkowników niepowiązanych, była bardzo ograniczona, natomiast niezintegrowani pionowo producenci modułów byli uzależnieni od ogniw dostarczanych spoza Unii. Komisja uznała zatem, że rozsądne jest sprawdzenie, czy kontynuowanie środków nałożonych na ogniwa w dalszym ciągu leży w interesie Unii.

6.2. Interes producentów ogniw

- (340) Komisja wie o istnieniu 12 unijnych producentów ogniw. Przemysł unijny był reprezentowany przez unijne stowarzyszenie UE ProSun, które jest wnioskodawcą w sprawie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego obowiązujących środków antydumpingowych. Stowarzyszenie EU ProSun reprezentowało czterech unijnych producentów ogniw. Stanowisko EU ProSun zostało wyraźnie poparte jeszcze przez dwóch innych producentów ogniw. Stowarzyszenie EU ProSun reprezentowało również Solar World jako producenta płytek na rynku wyższego szczebla oraz jeszcze jednego unijnego producenta płytek.

⁽⁹⁸⁾ Z szeregu źródeł wynika, że przemysł fotowoltaiczny osiąga krzywą uczenia się na poziomie 21 %. Oznacza to, że z każdym podwojeniem wytwarzanej mocy produkcyjnej energii słonecznej koszt produkcji spada o 21 %. Łączna globalna moc produkcyjna energii słonecznej w 2013 r. wynosiła około 130 GW, przy czym oczekuje się, że pod koniec 2016 r. osiągnie wartość 290 GW, co oznacza, że obecnie uległa już podwojeniu, a koszt produkcji modułów zmalał o 21 %.

- (341) W toku dochodzenia pierwotnego Komisja ustaliła, że ogromny napływ do Unii chińskich ogniw i modułów fotowoltaicznych sprzedawanych po cenach dumpingowych przyczynił się do upadłości wielu unijnych producentów ogniw. Nałożenie środków umożliwiło pozostałym unijnym producentom poprawę sytuacji, umocnienie i stabilizację produkcji ogniw. W szczególności środki produkcji jednego z największych unijnych producentów ogniw – Bosch Solar Energy – nadal funkcjonowały, a jego pracownicy nadal byli zatrudnieni, dzięki przejściu przedmiotowych środków i pracowników przez Solar World w 2014 r.
- (342) W przypadku zakończenia stosowania środków w odniesieniu do ogniw ponownie wystąpiłby wywóz chińskich ogniw po cenach dumpingowych w dużych ilościach, przez co przemysł unijny poniósłby istotną szkodę, co miałyby negatywne skutki dla unijnego sektora ogniw. Duże inwestycje kapitałowe w zaawansowany sprzęt do produkcji ogniw okazałyby się niepotrzebne. Pracę mogłoby stracić nawet 1 700 wysoko wykwalifikowanych pracowników. Komisję poinformowano również, że kilka unijnych przedsiębiorstw zamierza przywrócić około 300 MW mocy, jeżeli środki zostaną utrzymane.
- (343) Spadek produkcji unijnego sektora produkcji ogniw miałyby również negatywny wpływ na unijną działalność badawczo-rozwojową. Ogniwo to podstawowy komponent modułu, a to na ogniwach koncentruje się duża część działalności badawczo-rozwojowej w łańcuchu wartości w sektorze fotowoltaicznym. Jeżeli zniesiono by środki w odniesieniu do ogniw, spadłoby tempo inwestycji w badania i rozwój w Europie, a know-how zgromadzone do tej pory stałoby się zbędne lub należałoby dokonać transferu takiej wiedzy do państw trzecich. Istnieje zatem ryzyko, że wyłączenie ogniw przypieczętuje uzależnienie unijnych producentów modułów od przywożonych ogniw.
- (344) Zakończenie stosowania środków w odniesieniu do ogniw może ponadto osłabić znaczenie środków w odniesieniu do modułów. Takie zniesienie umożliwiłoby chińskim producentom wywóz ogniw po nieuczciwych cenach i łączenie ich w moduły za pośrednictwem ich jednostek zależnych lub podproducentów z siedzibą w Unii. Linie do montażu modułów można uruchomić stosunkowo szybko, o czym świadczy szybki przyrost mocy produkcyjnych w odniesieniu do modułów w Azji Południowo-Wschodniej (zob. motyw 323). Stowarzyszenie EU ProSun stwierdziło, że taki scenariusz miał miejsce w Stanach Zjednoczonych w latach 2012–2014, kiedy to środki w odniesieniu do modułów okazały się nieskuteczne. Sytuacja zmieniła się dopiero po rozszerzeniu początkowej definicji produktu tak, aby obejmowała również ogniwa.
- (345) Dalsze stosowanie środków dotyczących ogniw wyraźnie leży zatem w interesie unijnych producentów ogniw i może również przynosić określone korzyści unijnym producentom modułów.
- (346) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Jabil zakwestionowało ustalenie Komisji, zgodnie z którym zniesienie środków w odniesieniu do ogniw umożliwiłoby chińskim producentom wywóz ogniw po nieuczciwych cenach i łączenie ich w moduły za pośrednictwem ich jednostek zależnych lub podproducentów z siedzibą w Unii. W odpowiedzi na twierdzenie Jabil Komisja przypomniała, że ustaliła, iż w przypadku zniesienia środków prawdopodobnie nadal dochodziłoby do dumpingu i szkody. Komisja wyjaśniła ponadto, że istnieją znaczne różnice pod względem modelu biznesowego i struktury kosztów między podproducentami, takimi jak Jabil, a pozostałymi przedstawicielami przemysłu unijnego. W szczególności podproducent operujący znacznie mniejszymi zasobami kosztowymi, gdyż nie odpowiadają w takim samym stopniu za sprzedaż swoich produktów, wprowadzenie ich do obrotu oraz badania i rozwój w zakresie ich produktów, jak zostało to opisane w motywach 110 i 160. Jeżeli zatem Komisja zniósłaby środki w odniesieniu do ogniw, mając na względzie interes unijnych producentów modułów, nic nie stałoby na przeszkodzie, aby dany podproducent z siedzibą w Unii montował moduły z chińskich ogniw sprzedawanych po cenach dumpingowych. W praktyce podproducent nie musi nawet znać faktycznej ceny ogniwa, ponieważ zwyczajowo w jego model biznesowy zakłada pobieranie wynagrodzenia za pracę nakładczą od innego przedsiębiorstwa, które dostarcza czynniki produkcji i ponosi pełną odpowiedzialność za sprzedaż produktów. Dlatego też Komisja nadal jest zdania, że skutkiem zniesienia środków w odniesieniu do ogniw może prowadzić do stosowania nieuczciwych cen modułów, które mogłyby być składane w Unii przez powiązane przedsiębiorstwa lub podproducentów z chińskich ogniw sprzedawanych po cenach dumpingowych.
- (347) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo SPE twierdziło, że nie istnieje związek przyczynowy między przywozem ogniw z ChRL a sprzedażą ogniw wyprodukowanych w Unii; w opinii przedsiębiorstwa przemysł unijny doświadcza konkurencji ze strony państw trzecich. Ta sama strona twierdziła, że omawiane środki nie stanowiły ochrony dla inwestycji w sektor ogniw, a siłę roboczej w tym sektorze nie grożą zwolnienia w przypadku wygaśnięcia środków. Strona ta twierdziła również, że przywóz chińskich ogniw nie ma wpływu na rynek sprzedaży wewnętrznej ogniw.
- (348) Komisja przeprowadziła dodatkową analizę wpływu sprzedaży ogniw pochodzących z państw trzecich, określonych w motywie 176, i ponownie stwierdziła, że sprzedaż z tych państw trzecich nie powoduje szkody. Komisja przeprowadziła ponadto dalszą analizę wpływu środków na inwestycje w unijny sektor ogniw, jak

określono w motywie 168, i ponownie stwierdziła, że środki te mają pozytywny wpływ na inwestycje. Co więcej, Komisja ustaliła, że chiński przywóz ma wpływ na unijny rynek sprzedaży wewnętrznej ogniw, jak określono w motywie 105. Biorąc pod uwagę obecną niską rentowność unijnego sektora ogniw, Komisja nadal uważa, że unijnej sile roboczej w tym sektorze grozi utrata pracy w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia omawianych środków.

6.3. Interes niepowiązanych importerów ogniw

- (349) Nie zgłosili się żadni niepowiązani importerzy ogniw prowadzący działalność w ODP. Ogniw są przywożone albo przez unijnych producentów modułów, albo importerów powiązanych z producentami chińskimi.

6.4. Interes sektora niższego szczebla – producenci modułów

- (350) Zgłosiło się siedmiu europejskich producentów modułów, wzywając do wyłączenia ogniw ze środka. Niektóre z tych przedsiębiorstw popierają stanowisko EU ProSun w sprawie dalszego stosowania środków w odniesieniu do modułów. Niektóre przedsiębiorstwa działające na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla przedstawiły opinie, w których sprzeciwiły się stosowaniu środków konkretnie w odniesieniu do ogniw. Większość przedsiębiorstw działających na rynku wyższego szczebla i przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla skoncentrowała się jednak na powodach i skutkach zakończenia stosowania środków w odniesieniu do modułów.
- (351) Strony wzywające do zakończenia stosowania środków w odniesieniu do ogniw zwróciły uwagę na fakt, że niemal wszystkie ogniwa produkowane w Unii są używane we własnym zakresie przez przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo. Z tego względu niezintegrowani pionowo producenci modułów, którzy odpowiadają za ponad 65 % modułów produkowanych w Unii, są uzależnieni od przywozu ogniw. Wspomniane strony twierdziły, że niemal cały przywóz ogniw do Unii podlega środkom albo zwiększonym kontrolom celnym wynikającym z nałożenia środków przeciwdziałających obejściu ceł na ogniwa z Malezji i Tajwanu⁽⁹⁹⁾. Skutkuje to nakładaniem dodatkowego obciążenia administracyjnego i finansowego na niezintegrowanych pionowo producentów modułów. Strony sprzeciwiające się środkom w odniesieniu do ogniw stwierdziły również, że stosowanie środków w odniesieniu do ogniw było nieskuteczne, ponieważ nie skutkowało powstaniem nowych mocy produkcyjnych w Unii. Zdaniem wspomnianych stron środki te spowodowały wzrost ceny produktu końcowego, tj. modułów, co miało negatywny wpływ na popyt, konsumentów i bardziej ogólne unijne cele w zakresie polityki ochrony środowiska.

6.4.1. Brak dostawy ogniw w Unii

- (352) Strony wzywające do zakończenia stosowania środków w odniesieniu do ogniw twierdziły, że na rynku unijnym nie ma dostępu do ogniw produkowanych w Unii. W Unii działalność prowadzi jedynie kilku producentów ogniw, z których niemal wszyscy wykorzystują wytwarzane przez siebie ogniwa we własnym zakresie, przeznaczając jedynie niewielkie ilości na sprzedaż osobom trzecim. Jakość tego rodzaju produktów sprzedawanych w małych ilościach jest zazwyczaj gorsza. Na podstawie prowadzonego dochodzenia Komisja przyznała, że ogniwa sprzedawane przez przemysł unijny na rynku unijnym pokrywają mniej niż 5 % popytu wśród niezintegrowanych pionowo unijnych producentów modułów.
- (353) Strony te twierdziły również, że, nawet jeżeli na wolnym rynku sprzedawano by więcej unijnych ogniw, unijne moce i produkcja ogniw byłyby zdecydowanie niewystarczające do pokrycia całkowitego popytu w Unii na ogniwa i jeszcze mniej wystarczające do pokrycia całkowitego popytu na moduły. Komisja ustaliła, że w ODP w Unii wyprodukowano ogniwa o łącznej mocy 1 270 MW, co oznacza, że wystarczyły one na pokrycie 37 % całkowitego popytu w Unii na ogniwa, szacowanego na 3 409 MW. Unijne moce produkcyjne w zakresie ogniw wystarczą na pokrycie około 18 % całkowitego popytu w Unii na moduły – około 7 200 MW w ODP.
- (354) Szereg stron stwierdziło, że środki w odniesieniu do ogniw przynoszą korzyść wyłącznie jednemu przedsiębiorstwu – Solar World – i skutkują gorszą pozycją konkurencyjną większości innych niezintegrowanych pionowo producentów modułów względem tego przedsiębiorstwa. Ogniwa produkowane przez Solar World stanowiły ponad 70 % wszystkich ogniw produkowanych w Unii w ODP. Solar World przeznaczają na sprzedaż na wolnym rynku jedynie te ogniwa, które zdaniem spółki nie spełniają jej wysokich standardów. Strony te twierdzą, że jedynym wyjściem, jakie im pozostaje, jest zakup ogniw przywożonych z państw trzecich. Jeżeli środki w odniesieniu do ogniw nie zostaną zakończone, strony te nadal będą znajdować się w gorszej pozycji konkurencyjnej względem dominującego producenta ogniw w Unii.

⁽⁹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/185.

- (355) Jak zauważono powyżej, Komisja ustaliła, że unijna produkcja ogniw pokrywa 35 % popytu na ogniwa w Unii, przy czym wskaźnik ten wzrósł z 23 % w 2012 r. Oznacza to, że ogniwa produkowane w Unii mogą zaspokoić istotną część popytu w Unii, niezależnie od tego, czy ma to miejsce w ramach sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, czy też nie. Komisja przypominała ponadto, że średni koszt produkcji ogniw w Unii przewyższał średnią chińską i tajwańską umowną cenę sprzedaży (według informacji PV Insights). Oznacza to, że niezintegrowani pionowo unijni producenci modułów mogli nabywać ogniwa spoza Unii po podobnych lub nawet niższych cenach. Wniosek ten pozostaje ważny, nawet przy uwzględnieniu faktu, że ogniwa produkowane w Unii przez producentów zintegrowanych pionowo charakteryzują się wysoką sprawnością i jakością, a w związku z tym są droższe. Środki nie zapewniają zatem zintegrowanym pionowo producentom ogniw i modułów przewagi konkurencyjnej względem producentów niezintegrowanych pionowo.
- (356) Komisja odnotowuje również, że niezintegrowani pionowo unijni producenci modułów doświadczali trudności w pozyskaniu ogniw tylko w okresie, w którym wystąpił wyjątkowy wzrost popytu w ChRL, czyli pod koniec 2015 r. i na początku 2016 r. W tym okresie popyt w Chinach na instalacje fotowoltaiczne osiągnął maksymalną wartość 22 GW⁽¹⁰⁰⁾. Realizację celu dotyczącego instalacji wykorzystujących energię słoneczną w Chinach wsparto w ramach programów niezwykle korzystnych wynagrodzeń, co skutkowało czasowym wzrostem liczby uruchamianych instalacji. Nawet chińskie znaczne nadwyżki mocy produkcyjnych w zakresie ogniw były czasowo niewystarczające, aby pokryć ten niespotykany duży popyt. Niektórzy chińscy wytwórcy modułów musieli wyjątkowo skorzystać z przywozu ogniw z zagranicy, co skutkowało czasową niewystarczającą podażą ogniw na świecie i wzrostem cen ogniw. W tym okresie niewystarczającej podaży ogniw, tj. od listopada 2015 r. do marca 2016 r., umowne ceny sprzedaży, według informacji PV Insights, utrzymywały się powyżej minimalnej ceny importowej. W związku z tym, nawet gdyby środki nie obowiązywały, unijni producenci modułów napotkaliby podobne trudności w zakresie dostawy ogniw, ponieważ w tym stosunkowo krótkim okresie w ChRL jednorazowo wystąpiły braki ogniw.
- (357) Ponadto ten okres nadmiernie pobudzanego popytu na ogniwa częściowo pokrył się z czasem przeprowadzanego przez Komisję dochodzenia w sprawie obchodzenia środków w odniesieniu do chińskich ogniw i modułów przewożonych przez Malezję i Tajwan. Rejestracja ogniw i modułów, która obowiązywała od dnia wszczęcia dochodzenia w sprawie obchodzenia środków, tj. od maja 2015 r., spowodowała dodatkowe trudności z dostawą dla unijnych zakładów produkujących moduły. Przez pewien czas producenci modułów znaleźli się w sytuacji niepewności, ponieważ nie wiedzieli, czy ich tajwańscy i malezyjscy dostawcy byli rzeczywistymi producentami i czy uzyskaliby zwolnienie z należności celnych. Ostatecznie w lutym 2016 r. za rzeczywistych producentów uznano ponad 20 malezyjskich i tajwańskich producentów ogniw, którzy współpracowali w ramach wspomnianego dochodzenia. Tymczasowa niepewność w odniesieniu do dostaw zakończyła się, eliminując tym samym zjawisko niepewności dostawy.
- (358) Komisja stwierdziła również, że skarga, zgodnie z którą środki dotyczące ogniw chronią tylko jedno przedsiębiorstwo – Solar World – jest nieuzasadniona. Jak określono w motywie 340, dalsze stosowanie środków dotyczących ogniw otwarcie wspiera pięciu innych producentów ogniw. Komisja wie o istnieniu ponad 10 producentów ogniw w Unii. Podstawową przyczyną, dla której obecnie ponad 70 % wszystkich ogniw wyprodukowanych w Unii pochodzi od jednego producenta, jest to, że wielu innych producentów ogniw opuściło rynek, ponieważ nie mogli poradzić sobie z niesprawiedliwą konkurencją ze strony chińskich produktów sprzedawanych po cenach dumpingowych. Podczas gdy większość tych producentów opuściła rynek, w 2014 r. Solar World przejął jednego z największych unijnych producentów ogniw. Ten producent opuszczał rynek i gdyby nie przejęcie, ponad 500 wysoko wykwalifikowanych pracowników straciłoby pracę. Solar World stwierdził, że gdyby nie wdrożenie tych środków, nie tylko nie mógłby przejąć drugiego przedsiębiorstwa i uratować jego pracowników, ale jego własne zakłady produkujące ogniwa znalazłyby się już w stanie upadłości.
- (359) W związku z tym niezintegrowane pionowo unijne podmioty składające moduły nie borykają się ani z brakami w dostawach, ani z niekorzystną sytuacją konkurencyjną względem podmiotów zintegrowanych pionowo. Unijni konsumenci modułów nie odczuwają zatem negatywnych skutków tego, że unijna produkcja ogniw może pokryć jedynie stosunkowo niewielki odsetek konsumpcji w zakresie modułów.

6.4.2. Obciążenie administracyjne spowodowane przez środki

- (360) Strony wzywające do zakończenia stosowania środków dotyczących ogniw stwierdziły, że środki te powodują znaczne dodatkowe ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej oraz obciążenie dla aktywów obrotowych i obciążenie administracyjne dla niezintegrowanych pionowo producentów modułów. Ma to wynikać ze konieczności przestrzegania złożonych procedur przewidzianych w zobowiązaniu. Niektórzy producenci modułów stwierdzili, że sytuacja pogorszyła się po wszczęciu dochodzenia w sprawie obchodzenia środków

⁽¹⁰⁰⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, BNEF, 1 września 2016 r., s. 1.

przeciwko Tajwanowi i Malezji. Niezintegrowani pionowo producenci podlegają ścisłym kontrolom dokumentów podczas odprawy celnej towarów, nawet jeżeli przywożą je od przedsiębiorstw, które uzyskały zwolnienie z cła. Skarżyli się, że w niektórych przypadkach zwykłe uchybienia proceduralne w dokumentacji, takie jak brak pieczęci lub podpisu we właściwym miejscu, powodowały kilkutygodniowe opóźnienia. Chińskie ogniwa, które są przywożone w ramach zobowiązania, podlegają również surowym kontrolom celnym i obciążającym procedurom administracyjnym. W związku z tym wspomniani producenci stwierdzili, że prawie 100 % przywozów ogniw do Unii podlega starannym kontrolom organów celnych, co powoduje opóźnienia w przewozach, dodatkową pracę administracyjną i zwiększenie wymogów w zakresie aktywów obrotowych. Pogarsza to dodatkowo pozycję konkurencyjną tych producentów, nie tylko w porównaniu z producentami z pozostałych części świata, ale także w porównaniu ze zintegrowanymi pionowo wiodącymi europejskimi producentami modułów.

- (361) Komisja przypominała, że podjęła dodatkowe działania, aby poprawić monitorowanie stosowania środków i uniknąć wszelkiego rodzaju obchodzenia prawa oraz wzajemnej kompensacji, które mogą podważyć zobowiązanie. W przeglądzie okresowym przewidziana zostanie możliwość odniesienia się do innych rozwiązań, które mogłyby skutecznie chronić przemysł unijny i zapobiec obchodzeniu prawa w odniesieniu do chińskich modułów. Zintensyfikowanie kontroli prowadzonych przez organy celne państw członkowskich jest konieczne, aby skutecznie chronić przemysł unijny przed napływem produktów po niesprawiedliwych cenach.

6.4.3. Wpływ środków dotyczących ogniw na ceny modułów i popyt

- (362) Niektóre strony, które wzywały do zakończenia stosowania środków dotyczących ogniw, stwierdziły, że środki te zwiększają koszt głównego komponentu modułów fotowoltaicznych i w związku z tym powodują podwyższenie ceny nowych instalacji wykorzystujących energię słoneczną, co zmniejsza popyt na moduły fotowoltaiczne. Niektóre strony stwierdziły, że poza ODP, w drugiej połowie 2016 r. średnie światowe umowne ceny sprzedaży spadły znacznie poniżej minimalnej ceny importowej, co spowodowało dodatkowe obciążenie dla niezintegrowanych pionowo unijnych producentów modułów.
- (363) Komisja stwierdziła, że średnia światowa umowna cena sprzedaży ogniw, zgodnie z informacjami PV Insights, była zbliżona do minimalnej ceny importowej przez większą część okresu, w którym obowiązywały środki. W związku z tym środki nie zwiększyły znacznie ceny głównego komponentu modułów, jeżeli jako punkt odniesienia stosuje się średnią światową umowną cenę sprzedaży.
- (364) Komisja stwierdziła, że w drugiej połowie 2016 r. nastąpił znaczny spadek światowych umownych cen sprzedaży, ponieważ sektor energii słonecznej doświadczył okresu cykli faz wzrostów i spadków, jak określono w motywie 356. W czwartym kwartale 2016 r. ceny ogniw ustabilizowały się, a nawet zaczęły ponownie wzrastać, jest przewidywalne w przypadku cykli faz wzrostów i spadków. Uwzględniając jednak efekt krzywej uczenia się charakterystyczny dla sektora energii słonecznej, prawdopodobne jest, że nowa cena ogniw słonecznych w perspektywie długoterminowej ustabilizuje się poniżej poziomu, jaki dominował przed rozpoczęciem ostatniego cyklu faz wzrostów i spadków. Jak określono powyżej w motywie 265, indeks cen, który zastosowała Komisja, aby dostosować minimalną cenę importową, nie odzwierciedla w pełni wspomnianych spadków kosztu produkcji ogniw i modułów słonecznych przez większą część 2016 r. Podczas przeglądu okresowego można przeanalizować lepsze sposoby uwzględnienia zmiany krzywej uczenia się przemysłu fotowoltaicznego w poziomie przedmiotowych środków.
- (365) Szczegółowa analiza wpływu środków na popyt na instalacje fotowoltaiczne w Unii została przedstawiona w sekcji 5.3 powyżej. Komisja stwierdziła, że kilka innych czynników ma znacznie większy wpływ na popyt na moduły niż środki. Ponieważ ogniwa stanowią główny komponent modułów, niniejsze ustalenia odnoszą się także do ogniw.
- (366) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo SPE stwierdziło, że średnia światowa cena zakupu ogniw nie była zbliżona do minimalnej ceny importowej przez większą część okresu, w którym obowiązywały środki. Strona ta dołączyła do swojego oświadczenia artykuł z listopada 2016 r. opublikowany na łamach PV-Magazine⁽¹⁰¹⁾ oraz dane EnergyTrend PV⁽¹⁰²⁾.
- (367) Zgodnie z informacjami PV Insights minimalna cena importowa ogniw ściśle odpowiadała światowym cenom wyrażonym w euro w okresie od grudnia 2013 r., gdy nałożono środki, do września 2015 r., czyli na koniec ODP. Komisja zauważyła również, że w 2016 r., nieobjętym okresem badanym, minimalna cena importowa

⁽¹⁰¹⁾ PvXchange module price index November 2016: Red. light, green light.

⁽¹⁰²⁾ EnergyTrend PV, Cell prices, aktualizacja dnia 4 stycznia 2017 r..

tymczasowo odbiegała od światowych cen zakupu. Zarówno cytowany artykuł, jak i przedstawione dane wskazują, że w czasie wykraczającym poza okres badany doszło do zmian cen energii słonecznej. Dlatego też Komisja ponownie stwierdziła, że środki w odniesieniu do ogniw miały bardzo ograniczony wpływ na niezintegrowanych producentów modułów.

6.5. Wnioski dotyczące przeglądu okresowego

- (368) Komisja stwierdziła, że nie ma żadnych istotnych przyczyn wynikających z interesu Unii, aby zakończyć stosowanie środków dotyczących ogniw. Komisja w szczególności stwierdziła, że środki były skuteczne pod względem utrzymania i w pewnym stopniu odbudowania produkcji ogniw w Unii. Ogniwa produkowane w Unii w znacznym stopniu pokrywają unijny popyt na ogniwa. Usunięcie środków dotyczących ogniw prawdopodobnie doprowadziłoby do upadku unijnego przemysłu produkcji ogniw, utraty miejsc pracy dla wysoko wykwalifikowanych pracowników oraz zahamowania powiązanych działań w zakresie badania i rozwoju. Komisja uznała również, że środki dotyczące ogniw nie zapewniają unijnym zintegrowanym pionowo producentom modułów przewagi konkurencyjnej względem producentów niezintegrowanych pionowo. Niezintegrowani pionowo producenci modułów mają dostęp do wystarczających dostaw ogniw z państw innych niż Chiny po cenach, które nie są wyższe od cen naliczanych wewnątrz przez producentów zintegrowanych pionowo.
- (369) Co więcej, analizując interesy niezintegrowanych pionowo producentów modułów, Komisja spotkała się z wieloma skargami na temat znacznych obciążeń administracyjnych, z którymi borykali się ci producenci, podczas gdy producenci unijni skarżyli się na trwające obchodzenie prawa. Do kwestii tych będzie można się odnieść w ramach przeglądu okresowego dotyczącego formy środków.
- (370) Co więcej, Komisja odnotowała, że przez większą część 2016 r. mechanizm dostosowania minimalnej ceny importowej nie był zgodny ze stromą krzywą uczenia się właściwą dla przemysłu fotowoltaicznego w odniesieniu do ogniw. Obecny system dostosowania uniemożliwia zatem europejskim producentom modułów uzyskanie globalnego przyrostu wydajności, co może spowodować konieczność dokonania przeglądu tej kwestii. Do kwestii tej będzie można odnieść się w ramach przeglądu okresowego dotyczącego wszelkich mechanizmów dostosowania, które mogą mieć związek z inną formą środka.
- (371) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron stwierdziło również, że przeprowadzenie proponowanego przeglądu okresowego wymagałoby zbyt dużo czasu, aby ochronić interesy niezintegrowanych producentów modułów. Komisja zauważyła, że po tym, jak ujawniono ustalenia, a mianowicie na początku 2017 r., nastąpił znaczny spadek minimalnej ceny importowej, co w znaczny sposób zniwelowało różnicę między minimalną ceną importową a średnią światową ceną sprzedaży. Ponadto Komisja zamierza zakończyć przegląd okresowy w trakcie 2017 r.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (372) Z ustalonych wniosków w zakresie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu oraz kontynuacji szkody wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z ChRL, ustanowione rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1238/2013, powinny zostać utrzymane.
- (373) Jak wyjaśniono w sekcji 5.3 powyżej, środki mogą mieć większy wpływ na popyt w przyszłości po zakończeniu zmiany strategii na rzecz wsparcia sektora energii ze źródeł odnawialnych, po wyjaśnieniu sytuacji podatkowej dotyczącej konsumpcji własnej oraz po wprowadzeniu parytetu sieci w większych częściach Europy. To uzasadnia fakt, że okres obowiązywania środków powinien być wyjątkowo przedłużony jedynie o 18 miesięcy, po upływie którego to terminu wygasłyby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, na podstawie dowodów dostępnych na tym etapie, że chcąc zrównoważyć prawdopodobny negatywny wpływ na podmioty działające na rynkach wyższego i niższego szczebla, a także na konsumentów, z korzyściami, jakie środki przyniosłyby przemysłowi unijnemu, powinna dokonać wyboru okresu 18 miesięcy, który właściwie pogodzi sprzeczne interesy.
- (374) W następstwie ujawnienia EU Pro Sun zakwestionowało taki tok myślenia. Stowarzyszenie to stwierdziło, że obowiązywanie środków powinno zostać przedłużone o pięć lat. Uznało ono, że niepewność regulacyjna skutkująca obniżeniem popytu na panele słoneczne nie zostanie wyeliminowana w bliskiej przyszłości. Jedynie przedłużenie o pięć lat zapewniłoby stabilność potrzebną do wspierania dalszego ożywienia przemysłu unijnego poprzez stworzenie lepszego otoczenia inwestycyjnego. Komisja powtórzyła, że unijny sektor paneli słonecznych przeszedł głęboką transformację, a mianowicie odchodzi od tradycyjnego instrumentu wsparcia, tj. gwarantowanych taryf w przetargach na panele stosowane na skalę przemysłową oraz panele wykorzystywane dla

własnych potrzeb w celach komercyjnych i, w mniejszym stopniu, w sektorze mieszkalnictwa. W jej opinii transformacja ta przyniesie wymierne rezultaty w kilku państwach członkowskich już w ciągu 18 miesięcy. W szczególności Komisja oczekiwała, że wiele przetargów na panele słoneczne odbędzie się już w tym okresie oraz że wzrośnie sprzedaż paneli słonecznych napędzana parytetem sieci sprzedaży detalicznej. W związku z tym Komisja w dalszym ciągu uważa za stosowne, by przedłużyć obowiązywanie tych środków tylko o 18 miesięcy.

- (375) Producenci eksportujący z Malezji i Tajwanu, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 2016/185, są również zwolnieni ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (376) W świetle ustalonych wniosków, zgodnie z którymi nie ma żadnych istotnych przyczyn wynikających z interesu Unii, aby zaprzestać stosowania środków dotyczących ogniwi, należy zakończyć częściowy przegląd okresowy podjęty na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

8. FORMA ŚRODKÓW

- (377) Zobowiązanie przyjęte przez Komisję w decyzji wykonawczej 2013/707/UE z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1998⁽¹⁰³⁾, będzie w dalszym ciągu stosowane przez okres obowiązywania środków ostatecznych przewidziany w niniejszym rozporządzeniu. Eksporterzy, których dotyczy zobowiązanie, są wyszczególnieni w załączniku do tej decyzji.
- (378) Jak jednak określono w motywach 336 i 337 oraz w motywach 369 i 370, należy również rozpocząć z urzędu przegląd okresowy dotyczący formy środka oraz powiązanego mechanizmu dostosowania.
- (379) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii, a zwykłą większością głosów wchodzących w jego skład członków zgłosił sprzeciw wobec projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji. Komisja przedłożyła komitetowi odwoławczemu zmieniony projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji.
- (380) Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniwi w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów), objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniwi, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,

⁽¹⁰³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1998 z dnia 15 listopada 2016 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do pięciu producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniwi) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. L 308 z 16.11.2016, s. 8).

- cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,
- produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego.
- moduły lub panele o napięciu wyjściowym nieprzekraczającym 50 V prądu stałego oraz mocy wyjściowej nieprzekraczającej 50 W, wyłącznie jako urządzenia do bezpośredniego ładowania akumulatorów w systemach o tej samej charakterystyce napięcia i mocy.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd Changzhou Youze Technology Co. Ltd Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	44,7	B791
Delsolar (Wujiang) Ltd	64,9	B792
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	46,7	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	46,7	B927
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	51,5	B794
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	41,2	B845
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	27,3	B795
RENESOLA ZHEJIANG LTD RENESOLA JIANGSU LTD	43,1	B921

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	41,4	B796
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	35,5	B797
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym (z wyjątkiem przedsiębiorstw objętych cłem rezydualnym w równoległym antysubsydijnym rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/366) ⁽¹⁾ (załącznik I)	41,3	
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, objęte cłem rezydualnym w równoległym antysubsydijnym rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/366) (załącznik II)	36,2	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	53,4	B999

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366 z dnia 1 marca 2017 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 i kończące dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037 (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. W przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie dokonywał wywozu do Unii produktu opisanego w ust. 1 w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. (pierwotnym okresie objętym dochodzeniem),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem albo producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który objęty jest środkami antydumpingowymi wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem,
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii,

Komisja może zmienić ust. 2 poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, w stosunku do których zastosowanie ma średnia ważona stawka cła nieprzekraczająca 41,3 %.

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu i objętych obecnie kodem CN ex 8541 40 90 (kody TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), które są fakturowane przez przedsiębiorstwa, od których Komisja przyjęła zobowiązania i których nazwy są wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm., jest zwolniony z cła antydumpingowego nałożonego w art. 1, pod warunkiem że:

- a) przedsiębiorstwo wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm. wytworzyło, wysłało i zafakturowało bezpośrednio określone powyżej produkty lub dokonało tego za pośrednictwem swojego przedsiębiorstwa powiązanego również wymienionego w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE dla ich powiązanych przedsiębiorstw w Unii działających jako importerzy oraz odpowiedzialnych za dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii lub dla pierwszego niezależnego klienta działającego jako importer oraz odpowiedzialnego za dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii; oraz
 - b) takiemu przywózowi towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową, zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku III do niniejszego rozporządzenia
 - c) takiemu przywózowi towarzyszy świadectwo dotyczące zobowiązania eksportowego zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia
 - d) towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.
2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:
- a) zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden warunek wymieniony w tym ustępie; lub
 - b) gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji, oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Przedsiębiorstwa, od których Komisja przyjęła zobowiązania i których nazwy są wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE z późn. zm. oraz objęte pewnymi warunkami wyszczególnionymi w tej decyzji, również wystawiają fakturę za transakcje, które nie są zwolnione z ceł antydumpingowych. Taka faktura jest fakturą handlową zawierającą co najmniej elementy przewidziane w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Rozszerza się ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, ustanowione na mocy art. 1 ust. 2, na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) wysyłanych z Malezji i Tajwanu, bez względu na to, czy zgłoszono, że pochodzą z Malezji lub Tajwanu, czy nie, objętych obecnie kodami CN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 8501 31 00 82, 8501 31 00 83, 8501 32 00 42, 8501 32 00 43, 8501 33 00 62, 8501 33 00 63, 8501 34 00 42, 8501 34 00 43, 8501 61 20 42, 8501 61 20 43, 8501 61 80 42, 8501 61 80 43, 8501 62 00 62, 8501 62 00 63, 8501 63 00 42, 8501 63 00 43, 8501 64 00 42, 8501 64 00 43, 8541 40 90 22, 8541 40 90 23, 8541 40 90 32, 8541 40 90 33), z wyjątkiem tych wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	AUO – SunPower Sdn. Bhd.	C073
	Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd.	C074
	Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.	C075
	Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.	C076
	TS Solartech Sdn. Bhd.	C077

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tajwan	ANJI Technology Co., Ltd	C058
	AU Optronics Corporation	C059
	Big Sun Energy Technology Inc.	C078
	EEPV Corp.	C079
	E-TON Solar Tech. Co., Ltd	C080
	Gintech Energy Corporation	C081
	Gintung Energy Corporation	C082
	Inventec Energy Corporation	C083
	Inventec Solar Energy Corporation	C084
	LOF Solar Corp.	C085
	Ming Hwei Energy Co., Ltd	C086
	Motech Industries, Inc.	C087
	Neo Solar Power Corporation	C088
	Perfect Source Technology Corp.	C089
	Ritek Corporation	C090
	Sino-American Silicon Products Inc.	C091
	Solartech Energy Corp.	C092
	Sunengine Corporation Ltd	C093
	Topcell Solar International Co., Ltd	C094
	TSEC Corporation	C095
	Win Win Precision Technology Co., Ltd	C096

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, wystawionej przez producenta lub wysyłającego, na której znajduje się oświadczenie z datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, wraz z podaniem nazwiska i funkcji. W przypadku ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie ma następującą treść: „Ja, niżej podpisany(-a), poświadczam, że (liczba) ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (odpowiednie państwo). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oświadczenie ma

następującą treść: „Ja, niżej podpisany(-a), zaświadczam, że (liczba) modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych

- (i) przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (odpowiednie państwo); LUB
- (ii) przez stronę trzecią, z którą zawarto umowę podwykonawstwa (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (odpowiednie państwo)

(proszę odpowiednio usunąć jedną z dwóch powyższych opcji)

z wykorzystaniem ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) [prosimy uzupełnić, jeżeli dane państwo jest objęte obowiązującymi środkami pierwotnymi lub środkami przeciwdziałającymi obejściu] w (odpowiednie państwo). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub w podanym powyżej oświadczeniu nie ujęto jednego lub obydwóch dodatkowych kodów TARIC, zastosowanie ma stawka celna obowiązująca w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” i wymagane jest podanie w deklaracji celnej dodatkowego kodu TARIC B999.

- 3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 5

Podjęty na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁰⁴⁾ zostaje niniejszym zakończony.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Rozporządzenie obowiązuje przez okres osiemnastu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁰⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 33).

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD. CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD. HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD.	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co. Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Zhejiang Era Solar Technology Co., Ltd	B818
ET Energy Co. Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd	B825
Hanwha SolarOne Co. Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD.	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co, Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd	B844
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
GCL Solar Power (Suzhou) Limited GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd GCL System Integration Technology Co., Ltd	B850
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co.Ltd Shanghai BYD Co. Ltd	B871

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD	B875
Jiangsu ST-Solar Co. Ltd Shanghai ST-Solar Co. Ltd	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co. Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co. Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD	B882
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co. Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
China Machinery Engineering Wuxi Co. Ltd Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
LERRI Solar Technology (Zhejiang) Co. Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd	B924

ZAŁĄCZNIK II

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd	B800
Anhui Titan PV Co. Ltd	B803
TBEA SOLAR CO. LTD Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd	B806
Dotec Electric Co. Ltd	B928
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd.	B821
GS PV Holdings Group	B823
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd	B843
King-PV Technology Co. Ltd	B848
Ningbo Best Solar Energy Technology Co. Ltd	B855
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co. Ltd	B856
Qingdao Jiao Yang Lamping Co. Ltd	B867
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD	B874
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd	B879
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD	B883
Worldwide Energy and Manufacturing USA Co. Ltd	B888
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd	B891
Wuxi UT Solar Technology Co. Ltd	B894
Xiamen Sona Energy Co. Ltd	B895
Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd	B903
Zhejiang Yutai Photovoltaic Material Co. Ltd	B930
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd	B915

ZAŁĄCZNIK III

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
6. Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - numer kodu produktu (PCN),
 - specyfikacje techniczne PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w watach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (waty),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - całkowite zniżki i rabaty.
8. Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiona bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.
9. Nazwisko pracownika w przedsiębiorstwie, który wystawił fakturę handlową, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji wykonawczej 2013/707/UE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

ZAŁĄCZNIK IV

Świadczenie dotyczące zobowiązania eksportowego

Na świadectwie dotyczącym zobowiązania eksportowego wydawanym przez CCCME dla każdej faktury handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

1. Nazwa, adres, numer telefonu i faksu chińskiej Izby Gospodarczej ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME).
2. Nazwa przedsiębiorstwa wymienionego w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/707/UE wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary na fakturze mają być odprawione celnie na granicy Unii Europejskiej.
6. Dokładny prosty opis towarów, zawierający:
 - (1) numer kodu produktu (PCN),
 - (2) specyfikację techniczną towarów, numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),
 - (3) kod CN,
7. Dokładna ilość poddana wywozowi w jednostkach wyrażonych w watach.
8. Numer i data wygaśnięcia (trzy miesiące po wydaniu) świadectwa.
9. Nazwisko pracownika CCCME, który wystawił świadectwo, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że to świadectwo jest wydane w celu bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej towarów wskazanych na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży objętej zobowiązaniem oraz że świadectwo jest wydane w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji wykonawczej 2013/707/UE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym świadectwie są kompletne i zgodne z prawdą oraz że ilość objęta świadectwem nie przekracza progu zobowiązania”.
10. Data.
11. Podpis i pieczęć CCCME.

ZAŁĄCZNIK V

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych cłem antydumpingowym podane są następujące informacje:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM CŁEM ANTYDUMPINGOWYM I WYRÓWNAWCZYM”.
 2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
 3. Numer faktury handlowej.
 4. Data wystawienia faktury handlowej.
 5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
 6. Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - numer kodu produktu (PCN),
 - specyfikacje techniczne PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w watach).
 7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (waty),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - całkowite zniżki i rabaty.
 8. Nazwisko i podpis pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę handlową.
-